

የአማኝ የዕለት ሕይወት

ትርጉም ነቢዩ አላይያስ



ራዕይ አሳታሚ

አዲስ አበባ 1995 ዓ.ም.

እንደገና በ2003 ዓ.ም ታተመ

እንደገና በ2004 ዓ.ም ታተመ

እንደገና በ2006 ዓ.ም ታተመ

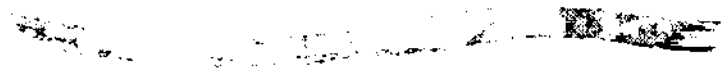
እንደገና በ2009 ዓ.ም ታተመ

የአማኝ የዕለት ሕይወት

A Living Sacrifice

By Watchman Nee

ከሚለው የተተረጎመ



ያለ አሳታሚው ፈቃድ ማባዛት ወይም የተወሰነውን
ክፍል በተለያዩ መንገዶች ማራባት በጥብቅ
የተከለከለ ነው

ራዕይ አሳታሚ

የፖ.ሳ.ቁ. 2332

አዲስ አበባ

RP TR 16

ምስጋና

ተርጓሚው ይህ የትርጉም ሥራ ከተሠራ በኋላ ጽሁፉን በማረም፣
አስተያየት በመስጠትና በማስተካከል ሙያዊ እገዛ ላደረጉለት
ለወ/ሮ ሮማን ደምሴ እና ለመ/ር ዳንኤል ዘውዱ ልባዊ
ምስጋናውን ያቀርባል።

ማሳሰቢያ

1. በዚህ መጽሐፍ የትርጉም ሥራ ወቅት አንዳንድ ሃሳቦችን
ግልጽ ማድረግ ስለተፈለገ፣ በአሳታሚው ድርጅት ፈቃድ
በጣም ጥቂት ማብራሪያዎችን ለማከል ተሞክሯል።
2. በዚህ የትርጉም ሥራ ላይ የተጠቀሱት የመጽሐፍ ቅዱስ
ክፍሎች የተቀዱት ከነባሩ (1954) እና ኢንተርናሽናል
መጽሐፍ ቅዱስ ማኅበር በ1993 ዓ.ም. ካሳተመው አዲሱ
መደበኛ ትርጉም (እ.መ.ት) ላይ ነው።

መክስተ አርእስት

መጽሐፍ

ምዕራፍ አንድ አርጌውን የክፉ ርዝራዥ ግሰወገድ 2

1. አርጌውን የክፉ ርዝራዥ ለግሰወገድ የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት 2
 - 1.1 የመጥምቁ የሐንበ መልሶች 3
 - 1.2 የዳውሎስ ትምህርቶች 3
 - 1.3 ልናስወግዳቸው የሚገቡ ነገሮች 7
 - 1.3.1 ጣዖታት መወገድ አለባቸው 7
 - 1.4 ውሳኔ ያገኙ ነገሮች ፍጻሜን ይሻሉ 10
 - 1.5 ዕዳ ሁሉ መከፈል አለበት 11
 - 1.6 ውስብስብ ችግሮች 13
 - 1.7 ያላለቁ ነገሮች መደምደም አለባቸው 15

ምዕራፍ ሁለት ያለንን ሁሉ መሸጥ/መተው 17

- 2.1 ቅድመ ሁኔታ 19
- 2.2 ከወጣቱ ባለጠጋ የሚገኝ ትምህርት 20
- 2.3 ጌታን መከተል ማለት ሁሉን መተው ነው 21
- 2.4 ዋናው ጭብጥ 23
- 2.5 ክርስቲያን ሁሉን ትቶ ጌታን በመከተል ፍጹም መሆን አለበት 24
- 2.6 ከዘኪያስ የሚገኝ ትምህርት 26
- 2.7 በለው ዘንድ የማይቻል በእግዚአብሔር ዘንድ ይቻላል 27
- 2.8 የእግዚአብሔር መንገድ ለእኛም ነው 29
- 2.9 ሁሉን ነገር በጋራ የማድረግ/የመጠቀም መርህ 30
- 2.10 እግዚአብሔር ወይስ ገንዘብ 32

ምዕራፍ ሦስት መለየት 33

- 3.1 ለእግዚአብሔር ለመለየት አስፈላጊ የሆኑ መሠረቶች 36
- 3.2 ለእግዚአብሔር የመለየት ትክክለኛው ትርጉም 38
- 3.3 ለእግዚአብሔር የሚለዩ እነማን ናቸው 40
- 3.4 ለእግዚአብሔር የመለየት መንገድ 41
- 3.5 በሥራችን ለእግዚአብሔር መለየት 46
- 3.6 የመለየት ዝማራ 47

ምዕራፍ አራት የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት 49

- 4.1 መጽሐፍ ቅዱስን የግጥናት አስፈላጊነት 49
- 4.2 መጽሐፍ ቅዱስ ጥልቅና ቁም ነገር አዘል መጽሐፍ ነው 50
- 4.3 መጽሐፍ ቅዱስን እንዴት እናጥና? 51
 - 4.3.1 የግንዛቤ ጥናት ዘዴ ናሙና 53
 - 4.3.2 የመተንተን ጥናት ዘዴ ናሙና 54
 - 4.3.3 የመተርጎም ወይም ምክንያቶችን እየሰጡ የግጥቃለል ዘዴ ናሙና 56
- 4.4 አንዳንድ ታዋቂ የመጽሐፍ ቅዱስ ተግራሞች 57

ምዕራፍ አምስት ጸሎት 62

- 5.1 ለጸሎት መመለስ ምክንያት የሆኑ ነጥቦች 63
 - 5.1.1 መለመን/መጠየቅ 63
 - 5.1.2 በክፉ አለመለመን 65
 - 5.1.3 ንጢላትን (በደለን) ከልብ ግሰወገድ 66
 - 5.1.4 ግመን አለብን (እምነት) 68
 - 5.1.5 ሳይታክቱ መጸለይ 71
- 5.2 ጸሎትን እንደ ሥራ መያዝ 73
- 5.3 የጸሎት ሁለት ገቦች 75

ምዕራፍ ስድስት ግለጻ መነሳት 77

- 6.1 በግለጻ ለምን እንነሳለን? 77
- 6.2 ከመጽሐፍ ቅዱስ በግለጻ የመነሳት ምሳሌ የሚሆኑ ሰዎች 80
- 6.3 በግለጻ ከተነሳን በኋላ መከናወን ያለባቸው ተግባሮች 85
 - 6.3.1 ከእግዚአብሔር ጋር ሕብረት ማድረግ 85
 - 6.3.2 ለእግዚአብሔር ዝግሬ ምስጋናና ውዳሴ ማቅረብ 86
 - 6.3.3 ከእግዚአብሔር የዕለት እንጀራችንን መጠየቅ 86
- 6.4 በግለጻ የሚነሱ ሊያስተውሏቸው የሚገቡ ነጥቦች 90
 - 6.4.1 በግለጻ ለመነሳት አምሽቶ ያለመተኛት 90
 - 6.4.2 በግለጻ ለመነሳት ብዙ ነገር ያስፈልጋል ብሎ ያለ ግለብ 91
 - 6.4.3 በግለጻ የመነሳት ልምድን ማጻበር 91
 - 6.4.4 የእንቅልፍ ጊዜያትን ከሰድስት ሰዓት ያለግሰበለጥ 92
 - 6.4.5 ሰነፎችን ማበረታታት 92
- 6.5 እዳዲስ አማኞችን እንርጻ 93

መቅደም

ለመንፈሳዊ ሕይወት መታነጽ ትልቅ ሸክም ያላቸው ወንድም ሆኑ ማን ኒ. እ.ኤ.አ 1948 በቻይና አገር ፋቸው ከተማ ውስጥ ኩሊንግ በተባለች ቦታ፡ ለክርስቲያን ሠራተኞች መንፈሳዊ ስብሰባ ባደረጉበት ወቅት በተግባራዊ የክርስትና ሕይወት ዙሪያ ተከታታይ መሠረታዊ ትምህርቶችን ሰጥተዋል። እነዚህን መሠረታዊ ትምህርቶች አማኞች በታማኝነት ቢማሯቸው፡ ለክርስቶስ አካል መታነጽ ምክንያት ሊሆኑ እንደሚችሉ በስልጠናው ወቅት ተስፋቸውን ገልጸዋል።

በዚያ ተከታታይ ትምህርታዊ ኮንፍራንስ ላይ ስለ ተግባራዊ የክርስትና ሕይወት፣ በስድስት ዋና ዋና ርዕሶች ላይ እጅግ በጣም ጥሩ የሆኑ መሠረታዊ ትምህርቶችን ለስልጣኞቹ አካፍለዋል። አነርሱም ሕያው መሥዋዕት (የአማኝ የየዕለት ሕይወት)፣ መልካም ምስክርነት፣ በሕብረት መሰባሰብ፣ እኔ ሳልሆን ክርስቶስ ነው (ከወተት ወደ አጥንት)፣ ሁሉንም ለእግዚአብሔር ክብር አድርጉት (ቅድስና) እና እርስ በርሳችሁ ተዋደዱ የሚሉ ናቸው። በእነዚህ ርዕሶች ሁሉ ላይ ለተሰጠው ትምህርት መሪ ጥቅስ ያደረጉት በጣም 4፡7 ላይ «እግዚአብሔርን ለመምሰል ግን ራስህን አስለምድ» የሚለው ትእዛዝ ነው። ይህ ሰጢ ጥቅስ የተሰጠው ምክር የሐዋርያው ጳውሎስ የሕይወት ልምምድ እንደ ሆነ ሁሉ፣ የአማኞችም የሕይወት ልምምድ መሆን እንዳለበትና እንዲሁም ልባችንን የእግዚአብሔርን ቃል መታዘዝ ብናስለምደው፣ በክርስቶስ ያገኘነው አዲስ ማንነት ፍጹም እንዲያድግ ለመንፈስ ቅዱስ እድል መስጠት እንደሆነ ለጉባኤው በአጽንኦት ተናግረዋል።

ዎች ማን ኒ በዚያ ኮንፍራንስ ላይ ለተሰበሰቡት ክርስቲያን ወንድሞችና እህቶች ትምህርታቸውን የጀመሩት ስለ ውሃ ጥምቀት አስፈላጊነት በማስተማር ነበር። ከዚያ በኋላ አማኞች አሮጌውን ከፋ ርዝራዥ ማለወገድ እንዳለባቸውና ውሳኔ ያገኙ ነገሮች ፋጻሜን እንደሚሹ በባለጠ አስተማሩ፣ ዘረዘሩም። ጌታን በመከተል ሂደት ውስጥ ደግሞ ሁሉን በመተው ጌታን መከተል

እንዳለባቸው ወንጌላት አጥብቀው የሚናገሩትን እውነት እንደሚገባ አብራሩ። በመቀጠልም መጽሐፍ ቅዱስን ስለማጥናት አስፈላጊነትና እንዴትም እንደሚጠና ቀለል ባለ መንገድ ጥቂት የአጠናን ስልቶችን በናሙና አሳዩ። ለእግዚአብሔርም ስለ መለየት ብሉይና አዲስ ኪዳን የሚሰጡትን ትምህርቶች እንደሚገባ ገለጡ። በመጨረሻም ስለ ጸሎትና በማለዳ ስለ መነሳት አስፈላጊነት እንደሚገባ አስተምረው ለጉባኤው ለመጀመሪያ የሰጡትን ትምህርት ደመደሙ። አሁን እነዚህ ትምህርቶች ሕያው መሥዋዕት (A LIVING SACRIFICE) ከሚለው የእንግሊዝኛ መጽሐፍ የአማኝ የየዕለት ሕይወት በሚል ዋና ርዕስ ወደ አማርኛ ተተርጉመው ለአንባቢያን ቀርበዋል።

«በመስቀሉ ላይ በፈለለው የክርስቶስ ኢየሱስ ደም፣ በተቆረሰው ሥጋው በኩል፣ እኛን በመዋጀት ሰውነታችንን ቅዱስና ሕያው መሥዋዕት አድርገን እንድናቀርብ ሁኔታዎችን ያመቻቸና የረዳን ልዑል እግዚአብሔር ስሙ ይባረክ።»

አሜን!!

ምዕራፍ አንድ

አሮጌውን ርዝራዥ ማስወገድ

1. አሮጌውን ርዝራዥ ለማስወገድ የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት

አንድ ሰው በጌታ ካመነ በኋላ ሊያስወግዳቸው የሚገባው በርካታ ያልተለወጡ አሮጌ ርዝራዦች ይኖሩታል። ጥያቄው ግን እንዴት ያስወግዳቸው የሚል ነው። በዚህ ጉዳይ ላይ የመጽሐፍ ቅዱስን ትምህርት እንደሚከተለው እንመለከታለን።

በመጽሐፍ ቅዱስ በተለይም በእዲስ ኪዳን አንድ ሰው በጌታ ከማመኑ በፊት ሰላደረጋቸው ነገሮች እግዚአብሔር ያን ያህል ትኩረት እይሰጥም። ከማቴዎስ ወንጌል እስከ ዮሐንስ ራእይ መጨረሻ ድረስ ተመልከተን ያለፉትን ክፉ ርዝራዦች ለማስወገድ የተጻፉ ክፍሎችን ለማግኘት ብንሞክር ይህን ማግኘት እጅግ አስቸጋሪ በመሆኑ ላይ እንሰማለን። በእርግጥ የሐዋርያት መልእክቶች ያለ እግባብ ስለኖርንው ሰላለፈው ኑሮአችን ይናገራሉ። ወደፊት ምን ማድረግ እንደሚገባንም ያስረዱናል። ሆኖም ክፉ ርዝራዦችን በማስወገዱ ረገድ ምንም አያዙንም። ለምሳሌ ለኤፌሶንና ለቂሳሪያስ ሰዎች በተጻፉት መልእክቶች ስለ አሮጌው ክፉ ርዝራዥ ተጠቅሰዋል። ይሁንና የትኞቹም መልእክቶች ያለፈውን ክፉ ርዝራዥ እንዴት ልናስወግድ እንደምንችል እይናገሩም። ሁለቱም ከዚያ በኋላ ሰላለው ነገር ልናደርግ የሚገባንን የሚያስተምሩ ናቸው። ይህ ሁኔታ በተሰለጠነ መልእክትም ተመሳሳይ ነው። በዚህ መልእክት ጳውሎስ ክፉ ርዝራዦችን እንዴት ማስወገድ እንደሚገባ በዘርዘር ሳይገልጽ በይፋው ያስታውሳል። እጽንኦቱም በወደፊቱ ሁኔታ ላይ ብቻ ነው።

ነገር ግን አሮጌ ክፉ ርዝራዦች በሚገባ መወገድ የሚገባቸው ለመሆኑ እንድና ሁለት የለውም። ብዙ የመንፈሳዊ መነቃቃት ደጋፊዎች /revivalists/ እነዚህ ክፉ ርዝራዦች ከእማኞች ሊወገዱ የሚገባቸው መሆኑን አጥብቀው ያስተምራሉ /ይሰብካሉ/። ታዲያ ይህ ነገር እነዚህ ሰዎች ለጉዳዩ ተገቢ ያልሆነ ትኩረት ሰጡ ያስኛልን? የእግዚአብሔርን ቃል ሰናጠና ሐዋርያት እንዲሁም መጥምቁ ዮሐንስ በዚህ ጉዳይ ላይ እምብዛም ያተኮሩ አይመስልም።

1.1 የመጥምቁ ዮሐንስ መልሶች

ሕዝቡ መጥምቁ ዮሐንስን "እንግዲህ ምን እናድርግ?" ብለው ሲጠይቁት "ሁለት ልብሰ ያለው ለሌለው ያካፍል፤ ምግብም ያለው እንዲሁ ያድርግ" በማለት መለሰላቸው። እዚህ ላይ የመጥምቁ ዮሐንስ የመልሱ አቅጣጫ የወደፊቱን እንጂ ያለፈውን የሚመለከት አልነበረም። እንዲሁም ደግሞ ቀራጮች "መምህር ሆይ ምን እናድርግ?" ብለው ጠየቁት። እሱም "ከታዘዘላችሁ አብልጣችሁ አትውሰዱ" ብሎ መለሰላቸው። ጭፍሮችም (ወታደሮች) "እኛ ደግሞ ምን እናድርግ?" በማለት ጠየቁት፤ እርሱም "በማንም ግፍ አትሥሩ፤ ማንንም በሐሰት አትክሰሱ፤ ደመወዛችሁም ይብቃችሁ" አላቸው /ሉቃስ 3፡10-14/። እነዚህን ሁሉ የንስሐ ስብከቶች የሰበከው ዮሐንስ እንኳ በወደፊቱ እንጂ ያለፉትን ነገሮች በማስወገድ ላይ ትኩረት አለማድረጉን ያሳያሉ።

1.2 የጳውሎስ ትምህርቶች

የጳውሎስን መልእክቶች ለማንበብ ጥቂት ጊዜ ብናጠፋ ሰላለፈው ሳይጠቅስ በወደፊቱ ላይ ብቻ የሚያተኩር ሆኖ እናገኘዋለን። ለምን ብለን ብንጠይቅ ያለፈው ሁሉ በከበረው የክርስቶስ ኢየሱስ ደም ተሸፍኗልና ነው። ከዚህ እውነት ጥቂት እንኳ ወደ ኋላ ማለት ንጹህን የጸጋ ወንጌል ያጣምማል። ንስሐ የመግባትንና የድኑት ትምህርትን ያበላሻል። ስለዚህም ይህን ችግር በእግዚአብሔር ፊት በጥንቃቄ መፍታት ግድ ነው።

ካለፉት ቅሬቶች ፋጻሜ የሚያሳቸው አንዳንድ ነገሮች መኖራቸው ግልጽ ነው። ሆኖም ለነዚህ ልዩ ምክንያቶች አሉ። በዚህ ላይ መያዝ ለሰሚገባን አቋም ግልጽ መሆን ይኖርብናል።

ሀ. ከቆሮንቶስ መልእክት

"ወይስ ዓመፀኞች የእግዚአብሔርን መንግሥት እንዳይወርሱ አታውቁምን? እትሳቱ ሴሰኞች ቢሆኑ ወይም ጣዖትን የሚያመልኩ ወይም አመንዝሮች ወይም ቀላጮች ወይም ከወንድ ጋር ዝሙት የሚሠሩ ወይም ሌቦች ወይም ገንዘብን የሚመኙ ወይም ስካሮች ወይም ተሳዳጊዎች ወይም ነጣቂዎች የእግዚአብሔርን መንግሥት አይወርሱም። ከእናንተም አንዳንዶቹ እንደነዚህ ነበራችሁ። ነገር ግን በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም በአምላካችንም መንፈስ ታጥባችኋል። ተቀድላችኋል። ጸድቃችኋል" (1ኛ ቆሮ 6:9-11)። ጳውሎስ ምንም እንኳን የቆሮንቶስ ሰዎች ምን ይመስሉና ምን ያደርጉ እንደነበር የጠቀስ ቢሆንም እነዚያ ነገሮች እንዴት ሊፈቱ እንደሚገባ ግን ሐሳብ አልሰጠም። በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስምና በእግዚአብሔር መንፈስ በመታጠባቸው፣ በመቀደሳቸውና በመጽደቃቸው ላይ ያደረገው ትኩረት ያለፈውን ክፉ ርዝራዥ በማስወገዱ ላይ የተሰነዘረ አሰመሆኑ የተረጋገጠ ነው። አዳኞችን ያለፈውን ነገራችንን ፈጽሞ ረስቶታል። ለሰዚህም ዛሬ ልናተኩርበት የሚገባው ከእሁን በኋላ ባለው ሕይወት ላይ ብቻ ነው። የዳኝ ሁሉ ታጥቧል። ተቀድሷል። ጸድቋልም።

ለ. ከኤፌሶን መልእክት

"በበደላችሁና በኃጢአታችሁ ሙታን ነበራችሁ፤ በእነርሱም፤ በዚህ ዓለም እንዳለው ኑሮ፤ በማይታዘዙትም ልጆች ላይ እሁን ለሚሠራው መንፈስ አስቃ እንደሆነው በአየር ላይ ሥልጣን አንዳለው አለቃ ፈቃድ፤ በፊት ተመላለሳችሁባቸው። በእነዚህም ልጆች መካከል እኛ ሁላችን ደግሞ፤ የሥጋችንንና የልቡናችንን ፈቃድ እያደረግን፤ በሥጋችን ምኞት በፊት እንኖር ነበርን እንደሌሎቹም ደግሞ ከፍጥረታችን የቁጣ ልጆች ነበርን።

ነገር ግን እግዚአብሔር በምህረቱ ባለጸጋ ስለሆነ፤ ከወደደን ከትልቅ ፍቅሩ የተነሣ በበደላችን ሙታን እንኳ በሆንን ጊዜ ከክርስቶስ ጋር ሕይወትን ሰጠን" ኤፌ. 2:1-5። በእግዚአብሔር ታላቅ ፍቅርና በምሕረቱም ባለጠግነት የተደረገው ሁሉን አቀፍ የማዳን ሥራ፤ ያለፈውን ነገር ሁሉ አጠናቅቆ ፈቷልና አሮጌውን ክፉ ርዝራዥ እንዴት ልናስወግድ እንደሚገባ በዚህም ክፍል የተሰጠ ትምህርት የሰምን።

"እንግዲህ አሕዛብ ደግሞ በእእምሮአቸው ከንቱነት እንደሚመላለሱ ከእንግዲህ ወዲህ እንዳትመላለሱ አላለሁ በጌታም ሆኜ እመሰክራለሁ። እነርሱ ባሰማውቃቸው ጠንቅ በልባቸውም ደንዳና ነት ጠንቅ ልቡናቸው ጨለመ፤ ከእግዚአብሔርም ሕይወት ራቁ ደንዝዘውም በመመኘት ርኩስትን ሁሉ ለማድረግ ራሳቸውን ወደ ሴሰኝነት እላልፈው ስጡ ... ፊተኛ ኑሮአችሁን አያሰባችሁ እንደሚታልል ምኞት የሚጠፋውን አሮጌውን ሰው አስወግዱ። በእእምሮአችሁም መንፈስ ታደሱ። ሰእውነትም በሚሆን ጽድቅና ቅድስና እንደ ክርስቶስ ምሳሌ የተፈጠረውም አዲሱን ሰው ልበሱ" ኤፌ. 4:17-24። እነዚህ ሁሉ ያለፈውን ሕይወት የሚመለከቱ ናቸው።

ኤፌ. 4:25 "ለሰዚህ ውሸትን አስወግዳችሁ ..." ይላል። እዚህ ላይ የተጠቀሰው ወደፊት እኛን የሚመለከተን ጉዳይ ነው። ሆኖም ስላሰፈው ውሸታችን ምን ማድረግ እንደሚገባን ሳይሆን ከእሁን በኋላ ውሸትን ማስወገድ ብቻ እንደሚያስፈልግ ይናገራል።

"እያንዳንዳችሁ ከባልንጀሮቻችሁ ጋር እውነትን ተነጋገሩ። ተቁጡ። ንጢአትንም አታድርጉ፤ በቀጣችሁ ፀሐይ አይግባ፤ ሰዲያብሎስም ፈንታ አትሰጡት" ቆሮ. 25-27። እዚህ ላይም ስለወደፊቱ እንጂ ስላሰፈው ምንም አልተባሰም።

"የሰረቀ ከእንግዲህ ወዲህ አይሰረቅ" ቆሮ. 28። አሁንም አጽንኦቱ ከእሁን በኋላ ባለው ላይ ብቻ እንጂ ባለፈው ሕይወቱ ይሰርቅ የነበረ ሰው የሰረቀውን ነገር እንዴት መመለስ እንደሚገባው አልጻፈም። "ነገር ግን በገዛ አጆቹ መልካምን አየሠራ ይድከም" ይላል።

"ለሚሰሙት ጸጋን ይሰጥ ዘንድ፤ እንደሚያስፈልግ ለማነጽ የሚጠቅም ማናቸውም በጎ ቃል እንጂ ክፉ ቃል ከአፋችሁ ከቶ እይውጣ። ... ቅዱሱን የእግዚአብሔርን መንፈስ

አታሳዝኑ። መራርነትና ንዴት ቀጣም፥ ጩኸትም መሣደብም ሁሉ ከክፋት ሁሉ ጋር ክእናንተ ዘንድ ይወገድ" ቀጥሮ 28-31። እነዚህ ትምህርቶች እንደላይኞቹ ሁሉ የአንድን ሰው የወደፊት ሕይወት የሚመለከቱ ናቸው።

"ለቅዱሳን እንደሚገባ ግን ዝሙትና ርኩሰት ሁሉ ወይም መመኘት በእናንተ ዘንድ ከቶ አይሰማ፤ የሚያሳፍር ነገርም የሰንፍና ንግግርም ወይም ዋዛ የማይገቡ ናቸውና አይሁኑ። ይልቁኑ ምስጋና እንጂ" ኤፌ 5፥3-4። እዚህም ላይ በተመሳሳይ ቃላት የተገለጹት ባለማመን ወራት የነበሩትን ክፉ ርዝራዦች ከማሰወገድ ጋር የተያያዙ ሳይሆኑ ከአማኝ "የወደፊት ሥነ ምግባር ጋር የተዛመዱ ናቸው"።

ከመልእክቶች አለደናቂ እውነታ እናገኛለን። የእግዚአብሔር ትኩረት በአማኝ የወደፊት ሕይወት ላይ እንጂ ሰላላፊው ማድረግ በሚገባው ነገር ላይ እንዳልሆነ ከኤፌሶን መልእክት መረዳት እንችላለን። ከዚህ የተነሣ እያንዳንዱ አማኝ ይህንን እንደሚገባ መረዳት ይጠበቅበታል። እርሱ ሰላላፊው የሕይወት ታሪካችን ጉዳይ የለውም።

አንዳንድ አማኞች ወንጌልን በተሳሳተ መንገድ ከመረዳታቸው የተነሣ ብዙ ጊዜ ባለፈ የሕይወት ታሪካቸው ላይ እለልክ በማተኮር በእለራት ውስጥ ይቀመጣሉ። እዚህ ላይ ያለፉ ነገሮች ሊወገዱ አይገባቸውም ማለታችን አይደለም፤ ምክንያቱም ሊወገዱ የሚገባቸው አንዳንድ ነገሮች አሉና። ይህ ግን መሠረታዊ ሰላላመሆኑ ልንሰማማበት ይገባል። ያለፈ መተላለፋችን ሁሉ በደሙ እንደተሰረየ እግዚአብሔር በቃሉ ይነግረናል። ጌታ ኢየሱስ ሰለእኛ ሰለሞተ የጎጢአት ይቅርታ አግኝተናል። የዳንነው ሰለእኛ መሥዋዕት በሆነው በክርስቶስ ኢየሱስ እንጂ እኛ ያለፈውን ጎጢአታችንን ማሰወገድ በመቻላችን አይደለም። ማንም ባለፈው መልካም ጠባዩ አልጸደቀም። እንዲሁም ማንም ሰላላፊው ክፉኑ ንስሐ በመግባት አልዳነም። ሁላችንም የዳንነው ጌታ ኢየሱስ በመሰቀል ላይ በረጸመው የማዳን ሥራ ነው። በጽኑ ተደላድለን ልንቆም የምንችልበት መሠረት ይህ ብቻ ነው።

1.3 ልናስወግደው የሚገባን ነገር

እዲስ ኪዳን በጥንቃቄ ከመረመርን ያለፉትን ክፉ ርዝራዦች ስለማሰወገድ አንዳንድ ነጥቦች የተጠቀሱባቸውን በታዎች እናገኛለን። እነዚህ ነገሮች ሁሉ ምሳሌዎች እንጂ የትኞቹም ትእዛዞች (መመሪያዎች) አይደሉም። ስለዚህ ያለፈውን ክፉ ርዝራዦች በማሰወገዱ ረገድ ፈለግ እንዲሆኑን የእዲስ ኪዳን ጸሐፊዎች ጥቂት ምሳሌዎችን ጽፈውልናል [ይሁን እንጂ ሊወገዱ የሚገባቸው ነገሮች እንደ ቤተ ክርስቲያን ዋና ዋና አዕማድ አስተምህሮዎች የሚወሰዱ ባይሆኑም ምሳሌዎች ብቻ ናቸው ብለን ቸል የምንላቸው አይደሉም]።

1.3.1 ጣዖታት መወገድ አለባቸው።

"... ከጣዖታት ወደ እግዚአብሔር እንዴት ዘወር እንዳላችሁ" 1ተሰ 1፥10

ብዙዎች እንደሚያስቡት ጣዖታትን የሚመለከቱ ጉዳዮች እንዲህ ቀላል አይደሉም። ቅዱስ ጳውሎስ በሁለተኛው የቆሮንቶስ መልእክቱ "የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ከጣዖት ጋር ምን መጋጠም አለው?" ይላል። ሐዋርያው ዮሐንስም "ልጆች ሆይ ከጣዖታት ራሳችሁን ጠብቁ" ብሎ ይመከራል 1ዮሐ 5፥21። ስለዚህ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ መሆናችንን አውቀን ራሳችንን ከጣዖታት ልንጠብቅ ይገባናል።

መጽሐፍ ቅዱስ ጣዖት ማምለከን እንዴት እንደሚያደርግ ይኖርብናል። እግዚአብሔር አምላካችን በላይ በሰማይ፥ በታች በምድር ወይም በውሃ ውስጥ ያሉ ነገሮችን ጣዖት እድርገን እንዳንሠራና እነዚህን ምስሎች ሕያው ናቸው ብለን እንዳናስብ ይከለክለናል። ምክንያቱም እንዲህ ያለው ሓሳብ በአእምሮአችን ገና ቢቀመጥ ወዲያውኑ ምስሎቹም ጣዖታት ይሆናሉና። ምስሎቹ በራሳቸው ምንም አይደሉም፤ ነገር ግን ሕያው እንደሆኑ ከተቋጠሩ ዲያብሎሳዊ ይሆናሉ፤ ስለዚህም እነዚህን ነገሮች ማምለክ በጥብቅ የተከለከለ ነው። የማንም ልብ

ወደ አነርሱ አንዲያዘነብል አይፈቀድም። ከበወርቱ ትእዛዛት አንዱ የተቀረጹ ምስሎችን መሥራት ይከለክላል ዘዳ 5:8። ይህ ብቻ አይደለም። ስለ አሕዛብ አማልክት በመንጓጓት እንዳንጠይቅ የአግዚአብሔር ቃል "እነዚህ አሕዛብ አማልክቶቻቸውን የመለኩት አንዴት ነው ብለህ ስለአማልክቶቻቸው አትጠይቅ" ይዕናል ዘዳ 12:30። ስለሌሎች አማልክት በመንጓጓት መጠየቅ የአሕዛብን መንገድ ወደመከተል ስለሚያመራ። አግዚአብሔር እንዲህ ያለውን ምርምር እንድናደርግ አይፈቅድም።

መጽሐፍ ቅዱስ "የአግዚአብሔር መቅደስ ከጣዖት ጋር ምን መጋጠም አለው?" ስለሚል ለተለየ ምክንያት ካልሆነ በቀር። ለመዝናናት ተብሎ እንኳ አማኞች ቤተ ጣዖትን መጎብኘት የለባቸውም። ወደ ጣዖታቱ በጣም መቅረብም ተገቢ አይደለም። "ራሳችሁን ከጣዖታት ጠብቁ" ማለት ወደ አነርሱ አትቅረቡም ማለት ነው።

"ሌሎችን አማልክት የሚክተሉ፣ ሐዘናቸው ይዘዛል፣ እኔ ግን የደም ቁርባናቸውን አላፈስም። ስማቸውንም በአፌ አልጠራም" አ.መ.ት መዝ 16:4። ለማብራራት አስፈላጊ ካልሆነ በቀር የሌሎችን ጣዖታት ለም በምሰባክ ላይ ላለመጥቀስ መጠንቀቅ አለብን። በዕድል ፈንታ ላይ የሚሆን ማንኛውንም ሥጋት ማስተናገድን ጨምሮ ሁሉንም ባዕድ አምልኮ ማስወገድ አለብን። በጣም ብዙ አማኞች አሁንም ድረስ በዕድል ያምናሉ። በመጻፍና በፊት አቀማመጥ በመመራትም ዕድል ፈንታቸውን ለመወሰን እእምሮአቸውን ያስገዛሉ። እንዲህ ያሉ ነገሮች የተከለከሉ ናቸው። ከጣዖት አምልኮ ጋር የሚያነካካ ማንኛውም ነገር ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ መወገድ ይኖርበታል።

አንድ አማኝ በክርስቶስ ያለውን አምነቱን ከጀመረበት ቀን እንሥቶ ራሱን ከጣዖታትና ከጣዖት አምልኮ ጋር ከሚዛመድ ነገር ሁሉ መለየት አለበት። ከዚያ በኋላ የጣዖታትን ስም መጥ ራት፣ የፊት ገጽና መጽሐፍ ገላጭ ጠንቋዮችንም ማማከር የለበትም። በተጨማሪ ራሱን ከአሕዛብ ቤተ ጣዖታት ማራቅና የተቀረፁ ምስሎች የማምለክ ሐሳብን ከማስተናገድም መቆጠብ አለበት። ያለፈው ፈጽሞ መደምደም ስላለበት ሌሎች ሃይማኖቶች አማልክቶቻቸውን አንዴት እንደሚያመልኩ መጠየቅ የለበትም። አግዚአብሔር ቀናተኛ አምላክ ስለሆነ ያሉን

የጣዖታት ማምለኪያ ዕቃዎች መሸጥ ሳይሆን መሰባበር (መጥፋት) አለባቸው። ይህ በጣም ሊተኮርበት የሚገባ ጉዳይ ነው። አማኞች ዛሬ ከጣዖታት ሙሉ በሙሉ ካልተለዩ ወደፊት ከሚመጣው ከትልቁ ጣዖት ማለትም። ከክርስቶስ ተቃዋሚ ምስል አንዴት ሊያመልጡ ይችላሉ? መመለክ የሌለባቸው የተቀረጹ ወይም የተገነቡ ነገሮች ብቻ ሳይሆኑ፤ ሕያው የሆነ ወይም ሕይወት ያለው ሁሉ እንደዚሁ መመለክ የለበትም። "የክርስቶስ" ወይም "የማርያም" ነው። የሚባለው ምሥል እንኳ ሊመለክ አይችልም። ማንኛውንም ምስል ያለማምለክ ልማድ በሰው ውስጥ ሊሠርጽ (ሊያደግ) ይገባል።

አግዚአብሔር ምሳልን በመቅረጽና ሥዕሎችን በመሳል ሳይሆን በመንፈስና በእውነት የሚያመልኩትን ይፈልጋል። ስለዚህ አግዚአብሔር በመንፈስና በእውነት እንጂ ምስሎችን (ሥዕሎችን) ማምለክ የለብንም። አግዚአብሔር መንፈስ ነው። የተቀረፁ ምሳል አይደለም። ይህን ማወቅ ብዙ አማኞችን በክርስቶስ ተቃዋሚ መምጣት አስተዋጽኦ ከምታደርገው የሮማ ካቶሊካዊት ቤተክርስቲያን ላይ ከመውደቅ ያድናቸዋል።

ስለዚህ ያለፈውን በማስወገዱ ጉዳይ ላይ የመጀመሪያው ቁም ነገር የተደሙ ጣዖታትን ሁሉ መጣል ነው። ከጣዖታት የአግዚአብሔርን ልጅ ዳግም ምጽአት ወደመጠበቅ መዘር አለበን። ምንም ዐይነት የጌታ ኢየሱስ ምስል ማለቀመጥ የለብንም። የትኛውም እውነተኛ አምሳያው ለላልሆነ፣ ዋጋ የለውም። በቫቲካን መዝያም ውስጥ የጌታ ኢየሱስ ናቸው የተባሉ ከሁለት ሺህ በላይ የተለያዩ ምሳሎች ይገኛሉ። እነዚህ ሁሉ የሰዓሊያን የምናብ ውጤቶች አንጂ የትኞቹም የጌታ ኢየሱስ ትክክለኛ ምሳል አይደሉም። ብዙ ሰዓሊያን ጌታ ኢየሱስን እንዲሁ ነው ብለው ይሰላሉ። ይሄ የአግዚአብሔርን ክብር መንካት ነው። አርሱ ቀናተኛ አምላክ በመሆኑ፤ አንዲህ ያለውን ነገር አይታገዝውም። ምስሎች የባዕድ አምልኮ ምንጭ ስለሆኑ መወገድ አለባቸው። ይህም ብቻ አይደለም፤ የጣዖት አምልኮ ንክኪም ቢሆን መጠረግ አለበት።

1.4 ውሳኔ ያገኙ ነገሮች ፍጻሜን ይሻሉ:-

"ከአስማተኞችም ብዙዎቹ መጽሐፋቸውን ለብሰበው በሰው ሁሉ ፊት አቃጠሉት። ዋጋቸውም ቢታሰብ እምሳ ሺህ ብር ሆኖ ተገኘ። እንዲህም የጌታ ቃል በኃይል ያድግና ያሸንፍ ነበር" ሐዋ 19:9። እንዲህ ዐይነቱንም ነገር በክርስቶስ ያመነ አማኝ ወደ ፍጻሜ ሊያመጣው ይገባል። ምንም እንኳ እንዲህ እንድናደርግ ትእዛዝ ወይም ትምህርት ባይኖርም፤ በግልጽ እንደሚታወቀው ይህ ድርጊት የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ውጤት ነበር። መንፈስ ቅዱስ አማኞች በእጃቸው መያዝ የማይገባቸውን ነገሮች እንዲያቃጥሉ ያደርጋል። በሐዋ 19 የተጠቀሱት መጻሕፍት ሃምሳ ሺህ ብር የሚያወጡ ነበሩ። በጣም ብዙ ገንዘብ ነው፤ ነገር ግን መጻሕፍቱ ተቃጠሉ እንጂ ቤተ ክርስቲያን ለአገልጋዮች ቀለብና ለወንጌል ስርጭት ይሆናት ዘንድ በገቢው እንድትጠቀም አልተሸጡም። ይሁዳ ቢሆን ኖሮ ግን የመጻሕፍቱ ዋጋ ከሰላሳ ብር እጅግ የሚበልጥ በመሆኑ ገንዘቡ ለድሆች ይጠቅማል በሚል ሃሳብ ቃጠሎውን ያለ ጥርጥር በተቃወመ ነበር። ይሁንና ጌታ በመጻሕፍቱ መቃጠል ተደስቷል።

ግብዓተ መሬት የሚያስፈልጋቸው ብዙ ነገሮች አሉ። እንደኛው የተቀረጹ ምስሎች ሲሆኑ፤ ሌሎቹ ደግሞ በጥንቁሳ ላይ የተጻፉ መጻሕፍት ናቸው። መሠረተ ሃሳቡ ግልጽ ነው፤ የተቀረጹ ምስሎች ሁሉ መጣል፤ አጠራጣሪ ነገሮችም መወገድ አለባቸው። ከቁማር መጫወቻ መሳሪያዎች ወይም ጸያፍ ነገሮች ከተገለጹባቸው መጻሕፍት ጋር ቀጥተኛ ተዛምዶ ያላቸው ንጢአቶችና የርዥሰት ማስተላለፊያዎች ሁሉ መቃጠል እንዳለባቸው መጽሐፍ ቅዱሳዊ ምሳሌ አለን።

በማያምኑ ሰዎች ዘንድ ከንጢአት ጋር የተያያዙ ነገሮች ሞልተዋል። በቅዱሳን ቤት ግን መገኘት የለባቸውም። ስለሆነም እንደ ሰው በጌታ ካመነ በኋላ ዞር ብሎ ንብረቶቹን መቃኘት አለበት። ከንጢአት ጋር ዘምድናና ግንኙነት ያላቸው አሮጌ ክፉ ርዝራዦች ሁሉ መሸጥ ሳይሆን መውደም፤ አለባቸው። ለቅዱሳን የማይሰማሙ እንደ ልብስ ያሉ ነገሮችም ከተቻለ ፋሽናቸውን መለወጥ አለዚያም መወገድ አለባቸው።

እንደ አማኝ በሕይወቱ ሁሉ ይህንን ትምህርት እንዳይረሳው ከመጀመሪያ በጥንቃቄ መማር ያስፈልገዋል። ክርስቲያን መሆን እውነተኛ የሕይወት ነገር መሆኑን እንዲገነዘብ መደረግ አለበት። ክርስትና ቤተክርስቲያን ከመሄድና ሰብክቶችን ከማድመጥ በላይ ነው።

1.5 ዕዳ ሁሉ መክፈል አለበት።

"ጌታ ሆይ ካለኝ ሁሉ እኩሌታውን ለድኸች እስጣለሁ ማንንም በሐሰት ከሰኼ እንደ ሆነሁ አራት እጥፍ እመልሳለሁ አለው" ሉቃ 19:8። ዘኪያስ ዕዳን ሁሉ ስለመክፈል መልካም ምሳሌ ይሆናል። ይህንን ጉዳይ የቤተክርስቲያን መመሪያ አድርጎ በመውሰድ ይህንን ያህል ክፍሉ ማለት የለብንም። ነገር ግን እያንዳንዱ አማኝ መንፈስ ቅዱስ በመራው መሠረት ዕዳውን ሁሉ መክፈል አለበት። ዘኪያስ የተወልደ ነገር ምሳሌ ነው። እርሱ ያደረገው የቤተክርስቲያን አስተምህሮ ቢሆን ኖሮ ሁሉም አንድ ዐይነት ነገር ባደረገ ነበር።

በዘኪያስ ላይ የነበረው የጌታ ኃይል በጣም ታላቅ ስለነበር፤ ከማንኛውም ሰው አላግባብ ለቀረጠው ሁሉ አራት እጥፍ እንዲመልስ ፈቃደኛ አደረገው። እንደ እውነቱ ከሆነ ሁለት እጥፍ ቢመልስ በቂ ነበር። ይህንን በተመለከተ በዘሌዋውያን ላይ ምሳሌ ሊሆን የሚችል መርህ አለ። እንዲህ ይላል "ጠፍቶ ያገኘውን ወይም በሐሰት የማለበትን ነገር ይመልስ፤ በሙሉ ይመልስ። ከዚያም በላይ አምስተኛውን ክፍል ጫምር የበደሉን መሥዋዕት በሚያቀርብበት ቀን ለባለ ገንዘቡ ይስጠው" ዘሌ 6:5። ምን ማለት ነው? ለምሳሌ ዕዳው ሁለት ሺህ ቢሆን ከፍቶ ሁለት ሺህ ሁለት መቶ ይሆናል ማለት ነው። መንፈስ ቅዱስ ግን አራት እጥፍ ወይም አሥር እጥፍ እንድንከፍል ካዘዘን ምራቱን መከተል ብቻ ነው። ስለዚህ ነገር መጽሐፍ ቅዱስ በትእዛዝ መልክ ጠንካራ ትምህርት ወይም መመሪያ እንደማይሰጥ ልብ እንበል። በእግዚአብሔር ቃል ላይ የተሰጠው ዋናው ሐሳብ ብቻ ነው። አደራረጉ ግን በመንፈስ ቅዱስ ምሪት መሠረት ይሆናል።

እንደ አማኝ ባለፈው ሕይወቱ አላግባብ ገንዘብ

አስከፍሎ፣ አታልሎ፣ ሰርቆ ወይም ሌላ ነገር አለአግባብ ወሰደ ከሆነ፣ ስለ ጥፋቱ ጌታ በውስጡ እንደሚወቅሰውና ወደ ንስሐም እንደሚመራው እናምናለን። በገንዘብ በኩል ያጭበረበረውን መመለስ አይቻል ይሆናል። ይሄ በእግዚአብሔር ይቅርታ ማግኘቱን የማይነካ ቢሆንም በምስክርነቱ ላይ ግን ግልጽ ተጽዕኖ ይኖረዋል።

ለምሳሌ ከመጻኔ በፊት ከአንድ ሰው አንድ ሺህ ብር ሰርቄ ቢሆን ከዚህ ነገር ራሴን ካላነጻሁ ለዚያ ሰው ወንጌል ልሰብክለት አልቻልኩም። ልሰብክለት ብዋክር እንኳ። ይበልጡን ሕሊናው በዚያ በአንድ ሺህ ብር ጉዳይ ብቻ ይያዛል። በእግዚአብሔር ይቅር ለመባሉ ጥርጥር የሰውም፣ ሆኖም በዚያ ሰው ፊት መልካም ምስክርነት የሰኝም። "በእግዚአብሔር ይቅር ተብሎ የለም እንዴ?" በማለት ዕጽዬን ከመክፈል ራሴን ማዳን አልቻልኩም። ይህ ጉዳይ ከዚህ ምስክርነት ጋር ይመሳሰላል።

ዘኬዎስ ለምስክርነቱ ሲል አራት እጥፍ መመለሱን ልብ በለ። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን "ኩነጢአተኛ ሰው ጋር ሲወልግ" በማለት ሕዝቡ በሚያንገራጉሩበት ጊዜ ዘኬዎስ ቆም ብሎ " ... ማንንም በሐሰት ከሰሺ እንደሆነኩ አራት እጥፍ እመልሳለሁ" አለ። ይህ የአራት እጥፍ ካሳ የአብርሃም ልጅ የመሆን ቅድመ ሁኔታ ወይም ድነትን የመቀበያ መመዘኛ አይደለም። ይሁን እንጂ ነገሩ የአብርሃም ልጅ የመሆንና ለቤቱ መጻን የመምጣቱ ውጤት ነው። ስለዚህ አለአግባብ ከወሰደው እጅግ የበለጠ (አራት አጥፍ) በመመለሱ የከላሻቹን አፍ ዘጋ። ዘኬዎስ በዚህ ተግባሩ በነቃፊዎቹ ፊት መልካም ምስክርነት አግኝቶአል።

ድነት ከማግኘቱ በፊት ብዙ ክፉ ነገሮችንና ኅጢአትን የሚያደርግ፣ አሁን ግን በጌታ የተለወጠ ሰው አውቃለሁ። የዚህ ወንድም አብዛኞቹ የትምህርት ቤት ጓደኞቹ የተደላደሉ ኑሮ ይኖሩ ነበር። ይሁንና ድነት ካገኘ በኋላ እነርሱን ወደ ክርስቶስ ለማምጣት በጣም ይመኝ ነበር። ነገር ግን ምንም አልተሳ ካለትም። ምንም እንኳ ለእነዚህ ሰዎች ወንጌልን ከልቡ ቢሰብ ክላቸውም እነርሱ ግን በቀድሞው ማጭበርበሩና ወንጀሉ ላይ ማተኮር ስለ ጀመሩ ሊሰሙት ፈቃደኞች አልነበሩም። ይህ ወንድም፣ ዘኬዎስ እንዳደረገው ባለማድረጉ ጓደኞቹ ያለፈ የሕይወት ታሪኩን አልረሱላትም። ያለፉት ኅጢአቶቹ ሁሉ በእግዚ

አብሔር ፊት ይቅርታ አግኝተዋል። ይሁን እንጂ ለእነዚህ ሰዎች ችግር ሆነው ቀርተዋል። ጥፋቱን ተናዝዞ ዕዳውን ሁሉ ክፍሉ ቢሆን ኖሮ የወንጌል ምስክርነቱ ተቀባይነት ባገኘ ነበር።

አንድ አማኝ ወደ ጌታ ከመጣ በኋላ ሰውን በድሉና አታልሎ እንደነበረና እንዳልነበረ፣ በተጨማሪም የሌላ ሰው ልቀዎችን ወደ ቤቱ ወስዶና አለአግባብ መበልጸጉንና አለመበልጸጉን በሚመለከት ራሱን መጠየቅ አለበት። እንደዚህ ከሆነ ከእያንዳንዱ ሰው ጋር ተነጋግሮ ነገሮችን ማስተካከል አለበት። የክርስቲያን ንስሐ የቀደሙ ጥፋቶችን መናዘዝንም ይጨምራል። ይህ ባሕርይን እንደመቀየር ያለ ንስሐ አይደለም። ለምሳሌ አንደኛው ሰው ባለፈው ሕይወቱ ብዙ ጊዜ የምናደድ ቢሆንና ንስሐዬ ይህን መልሶ ላለመድገም ቢሆን በቀ ይሆናል። ሆኖም እንደ ክርስቲያን የባህርይ ለውጥ ከማሳየት በተጨማሪ መናደዴ ስሕተት መሆኑን መናዘዝ አለብኝ። ቀጣዩን በእግዚአብሔር ፊት ብቻ መግታት ሳይሆን ለሰዎችም መቁጣቱ ጥፋት መሆኑን መናገር አለብኝ። በዚህ ዐይነት ይህ ጉዳይ ይደመደማል።

የሚሰርቅ መሰረቱን ቢያቆም በእግዚአብሔር ፊት አሁን ነጻ ነው። በሰዎች ፊት ግን ነጻ አያደርገውም። አንዳች ነገር ለሦስት ተከታታይ ዓመታት ባይሰርቅ አንኳ ሰዎች አሁንም ድረስ እንደሌባ ይቁጥሩታል። ስለሆነም ለምስክርነቱ ሲሻል መሰረቱን ማቆም ብቻ ሳይሆን ያለፈ ጥፋቱንም ለሰዎች መናዘዝ ይኖርበታል። ይህን ማድረግ ይቻላል። ምክንያቱም በጸጋ ድነናልና ነው።

1.6 ውስብስብ ችግር፡-

አንድ አስቸጋሪ ነገር ይኸውላችሁ፡- ለምሳሌ በክርስቶስ ለምኔ ከመጻኔ በፊት አሥር ሺህ ብር ሰርቄአለሁ አንበል። አሁን ዛለሁበት ሁኔታ ግን አንድ ሺ ብር እንኳ የለኝም። ብሩን ላስቀረሁበት ሰው ክርስቶስን ልመስክርለት ብፈልግ ምን ማድረግ ነው ያለብኝ? በመሠረቱ ገንዘቡን መልሶ መክፈል መቻልና አለመቻል አንድ ነገር ነው። ሆኖም ለሰውዬው ማጭበርበሪያና የወሰደኩትን ገንዘብ በአሁኑ ሰዓት መመለስ እንደማልቻል መናዘዝ አለብኝ። አለዚያ ምስክርነቱን ለሚያበላሽ ለዚያ ሰው

ልመሰክርለት አልችልም። አብዛኛውን ጊዜ ጥፋታችንን መናዘዝ አስቸጋሪ ቢሆንም ስለመሰክርነታችን ስንል ግን ማድረግ አለብን።

ግድያ የፈጸመን ሰው ችግር ለማስተካከል ምን መደረግ አለበት? መጽሐፍ ቅዱስ አንዱ ግለሰብ በቀጥታ በግድያው የተሳተፈበትን፣ ሌላው ደግሞ በተዘዋዋሪ መንገድ የገባበትን ሁለት አጋጣሚዎች ይዘግባል። የመጀመሪያው አጋጣሚ በመስቀል ላይ የተሰቀለውን ወንበዴ የሚመለከት ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ ጳውሎስን ይመለከታል። በመስቀል ላይ የተሰቀለውን ክፉ አድራጊ በተመለከተ በግሪኩ "ዘራፊ" የሚለው ቃል ተራ ዘራፊ ሳይሆን ነፍሰ ገዳይ፣ ተራ ሌባ ሳይሆን ለገንዘብ ሲል የሚገድል መሆኑን የሚያመለክት ነው። ሆኖም በከበረው ደም የማይነጸ ንጢአት የሰምና፣ ይህ ነፍሰ ገዳይ በጌታ ካመነ በኋላ ንጢአቱ ተሠረዋለት። ጌታም "እውነት አልሃለሁ ዛሬ ከእኔ ጋር በገነት ትሆናለህ" አለው ሱቀ 23:43። ይህ ነፍሰ ገዳይ የንስሐ ዕድል ስላልነበረው የቀደመ መጥፎ ታሪኩን አልደመሰሰም፤ ንጢአቱንም አልተናዘዘም። መጽሐፍ ቅዱስ ያለፈው አልፏልና ስላለፈው ሕይወቱ ምንም አይናገርም። ሁለተኛው አጋጣሚ ጳውሎስ በተዘዋዋሪ መንገድ በግድያ የተሳተፈበትን ይመለከታል። እርሱ ማንንም አልገደለም፤ አስጢፋኖስን በድንጋይ ወግረው በገደሉት ጊዜ ግን የገዳዮቹን ልብሶች በመጠበቅ ግብረአበር ነበር። ቢሆንም መጽሐፍ ቅዱስ ያለፈውን በመደምደም ረገድ ልክ እንደላይኛው ሁሉ ስለዚህም ጉዳይ አይናገርም።

በአጠቃላይ እንዲህ ያለ ጉዳይ ሲያጋጥመን አግዚአብሔር ድርጊ ቱን በፈጸመው ወይም ባስፈጸመው አማኝ ልብ ውስጥ የተለየ ነገር ካልሠራ በስተቀር ሕሊናውን ማስጨነቅ የለበትም። በአዲስ ኪዳን ላይ በተጻፉት ሁለቱ ሁኔታዎች የአዲስ ኪዳን ጸሐፊዎች ያለፈውን ነገር የማስተካከሉን ሁኔታ ችላ ብለው ያለፉት ይመስላል። ይሁንና አንዳንድ አማኞች መንፈስ ቅዱስ በውለጣቸው በሚሠራው ሥራ ምክንያት በሕሊናቸው ሰላም ሳይኖራቸው ይችላል። ይህ ከተራ ክስ የተለየ ነው። ለተገዱት ቤተሰብ ማዘናቸውን መግለጽ ቢችሉ ይህ በእውነት የሚከለክል ነገር አይደለም። ቢሆንም ይህ ትምህርት ወይም ትእዛዝ አይደለም።

4. ያላለቁ ነገሮች መደምደም አስባቸው

አንድ ሰው ደኅንነት ሲያገኝ ያለ ጥርጥር ፍጻሜ ያላገኘ በርካታ ዓለማዊ ነገሮች በእጁ ይኖራሉ። እነዚህ ነገሮች አማኙን ጌታን ከመከተል በቀላሉ ሊያደናቅፉት ይችላሉ። ይሁን እንጂ እነዚህን ነገሮች ለማስወገድ መጽሐፍ ቅዱሳዊው መፍትሔ ምንድን ነው? በወንጌላት ውስጥ አንዱ ጌታን "ጌታ ሆይ፣ አስቀድሜ እንድሄድና አባቴን እንድቀብር ፍቀድልኝ" አለው። ኢየሱስ ተከተለኝ ሙታናቸውን እንዲቀብሩ ሙታንን ተዋቸው" በማለት መለሰለት ማቴ 8:21-22። ስለዚህ ምድራዊ ኅላፊነትን በሚመለከቱ ጉዳዮች የጌታ ቃል "ተከተለኝ ሙታናቸውን እንዲቀብሩ ሙታንን ተዋቸው" ነው።

እዚህ ላይ የማያምነው አባቱ በሕይወት አለ። ጌታን ከመከተሉ በፊት የደቀ መዝሙሩ ሐሳብ ቤቱ በመሄድ አባቱ እስኪሞት ድረስ ጠብቆ መቅበር ነው። ሆኖም ጌታ ሙታን ሙታናቸውን ይቅበሩ በሚለው መርህ መሠረት ደቀ መዝሙሩ እንዲከተለውና ቀብሩን ለዓለማዊያኑ እንዲተወው ነገረው። ይህ በምንም መንገድ አማኞች ወላጆቻቸውን እንዳያከብሩና የቀብር ኅላፊነታቸውን እንዳይወጡ ለማሳሰብ አይደለም፤ ይልቁንም ይህ ጠበቅ ብሎ ሊያዝ የሚገባ ነገር ነው። ባላለቀው ሥራ ላይ ግን የዚህ ዓለም ሰዎች ይድከሙ። እነዚህን ጉዳዮች ራሳችን ማጠናቀቅ የሚገባን ቢሆን ኖሮ ጨርሶ ክርስቲያን ባልሆንን ነበር።

አባት ሊሞት ሳይሞትም ይችላል፤ ስለዚህም ሙታን ሙታናቸውን እንዲቀብሩ መተው አለብን። ይህ ምሳሌ እነዚህ ነገሮች እንቅፋት እንዲሆኑበት መፍቀድ የሌለብን መሆኑን የሚያመለክት እንጂ ለነገሮች ጥንቃቄ አንወስድም ማለት አይደለም። በቅድሚያ የቤተሰብን ኑልቆ መማፍርት ጉዳዮችንና መተዳደሪያቸውን ስለ ማግኘት ማስብ ካለበት፣ ማን ክርስቲያን ሊሆን ይችላል? ወደ ጌታ ከመምጣታችን በፊት እነዚህ ምድራዊ ጉዳዮች ሁሉ ክንዋኔ እስኪያገኙ ድረስ አንጠብቅ። እንዲህ ካደረግን በፍጹም ጌታን ልንከተል እንችልም። የሚገጥሙንን ጉዳዮች ሁሉ መጨረስ ያለብን ከሆነ ጌታን

ለማመንም ዕድል ይኖረናል? በሰዚህ እነዚህ የሙታን ነገሮች እንዲያለፉን አንፍቀድላቸው። ሰለኛ እነዚህ ነገሮች ሳይጠናቀቁ ሊተው ይችላሉ። ጌታን መከተል አንደጀመርን እንዲሁ ወደ ጓላ ሊጣሉ ይችላሉ። ከእግዚአብሔር ቃል አንደምናገኘው ከፍ ብለን ያየናቸው አራት ነገሮች መጠናቀቅ ያለባቸው አበይት ጉዳዮች ናቸው። አማኝ እያንዳንዱን ነገር እንዴት ማስወገድ እንደሚገባው መማር ወይም ማወቅ አለበት።

ምዕራፍ ሁለት

ያለንን ሁሉ መሸጥ/መተው

ከአይሁድ አለቆች አንዱ፤ «ቸር መምህር ሆይ፤ የዘላለምን ሕይወት ለመውረስ ምን ሳድርግ?» ሲል ጠየቀው። ኢየሱስም እንዲህ ሲል መለሰለት፤ «ስለ ምን ቸር ትለኛለህ? ከአንዱ ከእግዚአብሔር በቀር ቸር ማንም የለም፤ አታመንዝር፤ አትግደል፤ አትስረቅ፤ በሐሰት አትመሰክር፤ አባትና እናትህን አክብር የሚለውን ትእዛዝ ታውቃለህ።» ሰውየውም፤ «እነዚህንም ከልጅነቴ ጀምራ ጠብቄአለሁ» አለው። ኢየሱስም ይህን በሰማ ጊዜ፤ «እንግዲያውስ አንድ ነገር ይቀርሃል፤ ያለህን ሁሉ ሸጠህ ለድሾች ሰጥ፤ በሰማይ መዝገብ ይኖርሃል፤ ከዚያም መጥተህ ተከተለኝ» አለው።

ሰውየው ግን ይህንን ሲሰማ፤ ብዙ ሀብት ስለነበረው በጣም ዐዘነ። ኢየሱስም ሰውየውን ተመልክቶ እንዲህ አለ፤ «ብዙ ሀብት ላላቸው ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግባት እንዴት ጭንቅ ነው? ሀብታም ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ከሚገባ ይልቅ ግመል በመርፌ ቀዳዳ ቢሾልክ ይቀላል።»

ይህን የሰሙ ሰዎችም፤ «ታዲያ፤ ማን ሊድን ይችላል?» አሉ። ኢየሱስም፤ «በሰው ዘንድ የማይቻል በእግዚአብሔር ዘንድ ይቻላል» አለ። ጴጥሮስም፤ «እነሆ፤ እኛ ያለንን ሁሉ ትተን ተከትለንሃል» አለው። ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፤ «እውነት እላችኋለሁ፤ ለእግዚአብሔር መንግሥት ብሎ ቤቱን ወይም ሚስቱን ወይም ወንድሞቹን ወይም ወላጆቹን ወይም ልጆቹን የተወ፤ በዚህ ዘመን ብዙ ዕጥፍ፤ በሚመጣውም ዘመን የዘላለምን ሕይወት የማይቀበል ማንም የለም።»

ሉቃስ 18፡18-30 አ.መ.ት

ኢየሱስ ወደ ኢየሪት ገብቶ በዚያ አልፎ ይሄድ ነበር። ስሙ በኬዎስ የተባለ አንድ ሰው በዚያ ነበረ። ዋና ቀረጥ ሰብሳቢና ሀብታም ነበረ። እርሱም ኢየሱስ የተባለው የትኛው እንደ ሆነ ሊያይ ይፈልግ ነበር። ቁመቱ አጭር ነበርና ከሕዝቡ ብዛት የተነሣ ሲያየው አልቻለም። ኢየሱስ በዚያ መንገድ ያልፍ ስለ ነበርም፡ ወደፊት ሮጦ አንድ ሾላ ዛፍ ላይ ወጣ። ኢየሱስም እዚያ ቦታ ሲደርስ፤ ቀና ብሎ፤ «ከኬዎስ ሆይ፡ ዛሬ እንተ ቤት መዋል ይገባኛልና ፈጥነህ ውረድ» አለው። እርሱም ፈጥኖ ወርዶ በደስታ ተቀበለው። በዚያ የነበሩ ሰዎችም ይህንን አይተው፤ «ከነጢአተኛ ቤት ገብቶ ሊሰተናገድ ነው።» በማለት ማጉረምረም ጀመሩ። ከኬዎስ ግን ቆመና ሄታን፤ «ጌታ ሆይ እነሆ ካለኝ ሀብት ሁሉ ግማሹን ለድኸች እሰጣለሁ፤ ማንንም በሐሰት ቀምጄ ከሆነ፤ አራት ዕጥፍ አድርጌ እመልሳለሁ» አለው። ኢየሱስም እንዲህ አለው፡ «ይህ ሰው ደግሞ የአብርሃም ልጅ ስለሆነ፤ ዛሬ መጻን ወደዚህ ቤት መጥቶአል፤ ምክንያቱም የሰው ልጅ የመጣው የጠፋውን ሊፈልግና ሊያድን ነው።

ሉቃ 19:1-10 አ.መ.ት

እነርሱም በሐዋርያት ትምህርትና ዘገብረት፤ እንጀራ ውንም በመቁረስና በጸሎት ይተጉ ነበር። በሐዋርያት እጅ ብዙ ድንቅና ታምራት ይደረግ ስለ ነበር፤ ሰው ሁሉ ፍርሀት አደረበት። ያመኑት ሁሉ በእንድነት ነበሩ፤ ያላቸውንም ሁሉ የጋራ አደረጉ። ሀብታቸውንና ንብረታቸውንም እየሸጡ ለእያንዳንዱ ሰው የሚያስፈልገውን ያህል ይሰጡት ነበር።

ሐዋ 2:44-45 አ.መ.ት

ያመኑትም ሁሉ በእንድ ልብና በእንድ ሐሳብ ተነ ማምተው ነበር፤ ያላቸውም ሁሉ የጋራ ነበር እንጂ የራስ የሆነውን ሀብት እንኳ እንደ ግሉ የሚቁጥር ማንም አልነበረም። ሐዋርያትም ስለ ጌታ ኢየሱስ ትንሣኤ በታላቅ ንይል መመስከራቸውን ቀጠሉ፤ በሁላቸውም ላይ ታላቅ ጸ።

ነበር። ከመካከላቸውም አንድ ችግረኛ አልነበረም፤ ምክንያቱም መሬትም ሆነ ቤት የነበራቸውን ሁሉ እየሸጡ ዋጋውን አምጥተው፤ በሐዋርያት እግር በማስቀመጥ ለእያንዳንዱ የሚያስፈልገውን መጠን ያካፍሉ ነበር።

ሐዋ 4:32-35

ብል ሊበላው፤ ዝገት ሊያበላሸው ሌባም ቆፍሮ ሊሰርቀው በሚችልበት በዚህ ምድር ላይ ለራሳችሁ ሀብት አታከማቹ። ነገር ግን ብል ሊበላው፤ ዝገት ሊያበላሸው፤ ሌባም ቆፍሮ ሊሰርቀው በማይችልበት በዚያ በሰማይ ለራሳችሁ ሀብት አከማቹ፤ ሀብትህ ባለበት ልብህም በዚያው ይሆናልና።

ዐይን የሰውነት መብራት ነው፤ ስለዚህ ዐይንህ ጤናማ ከሆነ መላው ሰውነትህ በብርሃን የተሞላ ይሆናል። ዐይንህ ታማማ ከሆነ ግን መላው ሰውነትህ በጨለማ የተሞላ ይሆናል። አንግዲህ በአንተ ውስጥ ያለ ብርሃን ጨለማ ከሆነ፤ ጨለማው እንዴት ድቅድቅ ይሆን?

አንድ ሰው ሁለት ጌቶችን ማገልገል አይችልም፤ አንዱን ጠልቶ ሌላውን ይወዳል፤ ወይም አንዱን አክብሮ ሌላውን ይንቃል። እግዚአብሔርንና ፕዝብን በአንድነት ማገልገል አይችልም።

ማቴ 6:19-24 አ.መ.ት

2.1 ቅድመ ሁኔታ

አማኞች ሕይወታቸውንና ያላቸውን ሁሉ ለእግዚአብሔር ይሰጡ ዘንድ ቤተ ክርስቲያን ራሷ በዚህ ሁኔታ ውስጥ መገኘት አለባት። ለአዲሶች በአንድ በተወሰነ መንገድ እንዲጓዙ አየተነገራቸው በአንጻሩ ግን ሌላ መንገድ አንዳያዩ መደረጋቸው እጅግ አስቸጋሪ ይሆናል። ቤተ ክርስቲያን የተቀደሰች ካልሆነች ስለመቀደስ ለመናገር መብት የላትም። ራሷ ከዓለም የተለየች ካልሆነችም ከዓለም የመለየትን ትምህርት ማንሣት አትችልም። አንድ ወንጌላዊ ራሱ ያለውን ሸጦ ጌታን ሳይከተል አዲስ

አማኞችን ያላችሁን ሸጣችሁ ጌታን ተከተሉ ብሎ ማስተማሩ ምን ይጠቅማል? የእግዚአብሔር ልጆች ለሌሎች ምሳሌ ይሆኑ ዘንድ የሚያስተምሩትን ትምህርት በሕይወታቸው ተግባራዊ ማድረግ ይጠበቅባቸዋል። ቤተ ክርስቲያን እንዲህ ያለውን አቋም ባትወስድ እንኳ ለእግዚአብሔር የተለዩትን አንዳንድ አማኞች በዚህ መንገድ እንዳይጓዙ ማድረግ አይቻልም። ለብዙዎች ግን በዚህ መንገድ መንገዱ ያስቸግራቸው ይሆናል። ቤተ ክርስቲያን ሙሉ በሙሉ ለእግዚአብሔር የተለዩ ከሆነች ግን ለአዳዲስ አማኞችም ይህንኑ ማድረግ ቀላል ይሆናል። እኛ ራሳችን ሁሉን ሳንተው አዲስ አማኞች ያላቸውን ሁሉ እንዲተው መጠበቅ ስለ ማንችል በአንዲት አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ሁሉን የመተው ጉዳና እንዲሰምር በጌታ የቆዩ ቅዱሳን ጠንካራ መሆን አለባቸው።

2.2 ከወጣቱ ባለጠጋ የሚገኝ ትምህርት

ያለንን ሁሉ ትተን ጌታን በሙሉ ልብ ስለመስተል በሉቃስ 18 ላይ ከተጠቀሰው ከወጣቱ አለቃ ምሳሌ እንጀምር። አለቃው መልካም ባሕርይ የነበረው ሰው ነው። በእግዚአብሔርም ፊት መጥፎ ሰው አልነበረም፤ ትእዛዛቱን ሁሉ በጥንቃቄ ጠብቋል፤ አልፎ አልፎም ጌታ ኢየሱስን ቸር መምህር ብሎ በመጥራት ለጌታ ኢየሱስ ተገቢውን ክብር አሳይቷል። እንዲህ ያለውን ሰው ከሰንት አንድ ማግኘት ያልተለመደ በመሆኑ ጌታ ኢየሱስ አደነቀው። ወደ እርሱ ተመልክቶም ወደደው። ታዲያ ጌታ አንድ መመዘኛ አስቀመጠ። ይኸውም፤ ማንም እሱን መስተል ቢፈልግ ፍጹም መሆን ያለበት መሆኑን ነው። እዚህ ላይ ጌታ የተናገረውን ተመልከቱ። «ፍጹም መሆን ብትፈልግ... አንዲት ነገር ቀርታሃለች» ማቴ 19፡21፤ ሉቃ18፡22። በሌላ አነጋገር ጌታ ሊከተሉት የሚወዱ ሁሉ በምንም ሳይጉድሉ ፍጹም ሆነው እንዲከተሉት ይፈልጋል። ሰዎች እንደ ያልተፈታ ችግር አለን የሚሉ ከሆነ፤ እግዚአብሔርን መስተል አይችሉም። እግዚአብሔርን መስተል ሁለንተናን ሳእርሱ አላልፎ መስጠት ይጠይቃል። እንዲህ ካልሆነ ግን ቢተር ይሻላል።

እውነት ነው። ይህ ወጣት ትእዛዛትን ሁሉ ከልጅነቱ

አንስቶ ጠብቋል። እግዚአብሔርንም በመፍራት ኖሯል። ይሁንና አንዲት ነገር ትጉድለው ነበር። ይኸውም ያለውን ንብረት ሁሉ ሸጦ ገንዘቡን ለድሆች መስጠት። ይህንን ቢያደርግ ጌታን ለመስተል መንገዱ ይቀናለት ነበር።

2.3 ጌታን መስተል ማለት ሁሉን መተው ነው

ማንም የሚወደውንና አለኝ የሚለውን ነገር ሁሉ ካልተወ በቀር ጌታን ሊከተል እንደማይችል አያችሁ! ይህ ወሳኝ ጥያቄና በግልጽ ሊገነዘቡት የሚገባ እውነት ነው። መጽሐፍ ቅዱስ እንዳለው ወጣቱ አለቃ ብዙ ሃብት ያለው ሰለነበረ፤ ከጌታ የቀረበለትን ጥያቄ ሲሰማ እያዘነ ሄደ። ወደ ጌታ እጅግ ቀርቦና በግልጽም አይቶት ንብረቱን መተው ስላልፈለገ ብቻ አዘነ። «ገንዘብን በመውደድ ... በብዙ ስቃይ ራሳቸውን ወጉ» (1ጢሞ 6፡10)። ሰዎች ሀብትን ሊያካብቱ ይችላሉ። ሰላምንና ደስታን ማካበት ግን አይችሉም። ሀብት ባካበቱ መጠን ችግርንም በራሳቸው ላይ ይጫናሉ። ሀብትን ሲሰበሰቡ ሐዘንና ችግሮች ይሰበሰባሉ። ይህም ወጣት ታዲያ ሀብቱን አፍቅሮ ጌታን መስተል እቃተው። ሀብት ማለት የሚፈለገው ሁሉ ቢሆን ኖሮ ጌታን መስተል ባላስፈለገም ነበር። ሀብት ማካበት ትካዜን በራስ ላይ መጫን ነው። ምክንያቱም ሀብትና ትካዜ ዘወትር አብረው ይጓዛሉና።

ሀብቱን የሚተው ደስተኛ ሲሆን ከሀብቱ መለየት የማይፈልግ ግን ቆዛማ ነው። ይህ አባባል ምን ጊዜም ቢሆን እውነት ነው። ለሥጋዊ ነገሮች የሚሰገበገቡ ሁሉ በሐዘንና በትካዜ ውስጥ ይኖራሉ። ስለዚህ የዳነ ክርስቲያን ሁሉን ወደ ጌታ ጥሎ ጌታን በመስተል ደስታ ያግኝ እንላለን።

ጌታ ያ ወጣት አለቃ እንዳዘነ አይቶ «ገንዘብ ላላቸው ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግባት እንዴት ጭንቅ ይሆናል» በማለት በመደነቅ ተናገረ። የወጣቱ አለቃ የመጀመሪያ ጥያቄ «የዘላለም ሕይወት እንድወርስ ምን ላድርግ?» የሚል ነበር። ይህ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ከመግባት ጋር የተያያዘ ጉዳይ ነው። ታዲያ ከዚህ ቀጠል አድርጎ ጴጥሮስ «አንግዲህ

ማን ሊድን ይችላል?» በማለት ጠየቀ። መዳኝ፤ የዘላለምን ሕይወት መውረስና ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግባት እነዚህ ሦስቱ አንድ ላይ ተቀምጠዋል። የዘላለምን ሕይወት መውረስ ከፈለግህ ያለህን ሁሉ መተው አለብህ፤ አለበለዚያ ትሰናክላለህ። ሁብታም ሰው ይኸውም በሃብቱ የሚተማመን ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግቢያ መንገድ የሌለው መሆኑን አስታውሰ። እርግጥ እንዲህ ያለው ሰው መዳኝ ከፈለገ ጌታ ያድነዋል፤ ከዳነ ግን ሁሉን ይተዋል። ይህ ታዲያ በመዳኝ ሁሉን ይተዋል የሚለውን የሚያረጋግጥ ብቻ እንጂ ሁብቱን በመተው ዳኝ ማለት አይደለም።

ለግመል በመርፌ ቀዳዳ ማለፍ እንደማይቻል ሁሉ ለሐብታምም እንዲሁ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግባት አይቻልም። ባለጤኑ ወይም አንድ ነገር መተው ያቃታቸው ልክ እንደ ግመሎች ናቸው፤ ትልቅ ወይም ትንሽ ግመል ሊሆኑ ይችላሉ። ዞሮ ዞሮ ግን ግመሎች ናቸው። ታዲያ ከደቀመዛሙርቱ «ገንዘብ ላላቸው ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግባት እንዴት ጭንቅ ይሆናል? ባለ ጠጋ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ከሚገባ ይልቅ ግመል በመርፌ ቀዳዳ-ቢገባ ይቀላል» የሚለውን የኢየሱስን ንግግር ሲሰሙ ጌታ በተናገረው ንግግር ደንግጠው ነበርና «እንግዲህ ማን ሊድን ይችላል?» በማለት ጠየቁ። ለነገሩ ደቀ መዛሙርቱ እኮ የመጽሐፍ ቅዱስ ተማሪዎች ነበሩ። ሆኖም ጌታችን ለወጣቱ አለቃ ያለውን ከተከታዩ አስተያየት ጋር አገናኝተው ሐብታም ወደ እግዚአብሔር መንግሥት አይገባም፤ አንዲህ ያለውን ሁሉ የሸጠ ብቻ የዘለዓለም ሕይወት ያገኛል ብለው ደመደሙ። በተለይ ጴጥሮስ በኢየሱስ ትምህርት ደስ አልተሰኘም። ደቀ መዛሙሩ የዘለዓለም ሕይወት የሚገኘው በሥራ እንጂ በእምነት ካልሆነ፤ ሐብታምም ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ለመግባት ያለውን ሁሉ መሸጥ ከለበት ታዲያ ማን ሊድን ይችላል? በመጀመሪያ ያለውን ትቶ ማን የዘለዓለም ሕይወት ሊያገኝ ይችላል? ማንስ ከመዳኝ በፊት ራሱን ማድኸየት ይፈልጋል? የሚል ጥያቄ ነበራቸው።

2.4 ዋናው ጭብጥ

ጌታ ኢየሱስ «ገንዘብ ላላቸው ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግባት እንዴት ጭንቅ ይሆናል?» ብሎ በተናገረ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ «እንግዲህ ማን ሊድን ይችላል?» ብለው ለጠየቁት ጥያቄ በአንድ ዐረፍተ ነገር የሰጣቸው መልስ «ለሰው የማይቻለው ለእግዚአብሔር ይቻላል» የሚለውን ነው። የችግራችን ሁሉ ቁልፍ በዚህ ዐረፍተ ነገር ላይ አለ። እኛም ልክ እንደ ጌታ ኢየሱስ «ለሰው የማይቻለው ለእግዚአብሔር ይቻላል» የሚለውን አባባል አጥብቀን እንያዝ።

በእርግጥ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ለመግባት «ያለህን ሁሉ ተው» የሚለው አባባል ተሰምቶ የማይታወቅ መሆኑ ጥርጥር የለውም። በወጣቱ አለቃ ላይ ያለው ለህተት ግን ሐብቱን ሁሉ መሸጥ አለመቻሉ ሳይሆን ይልቁንም በሐዘን መለየቱ ነው። ጥሪትን ሁሉ ሸጦ ለድሸች መሰጠት ለሰዎች የማይቻል መሆኑን እግዚአብሔር ያውቃል። ወጣቱ አለቃ እያዘነ ሲለይ ግን ለእግዚአብሔርም አይቻልም በማለት የደመደመ ይመሰላል። እርግጥ ነው ለእኛ ያለንን ሁሉ መተው የማይቻል ነገር ነው። ጌታ ግን «ያለህን ሁሉ ሸጠህ ለድሸች ሰጥተህ ተከተለኝ» ሲል ለእኛ እንደማይቻለን ሳያውቅ ቀርቶ ነውን? እርሱ እግዚአብሔር በውስጣችን ወደ ፍፃሜ የማያመጣውን ነገር አያዘንም። ስለዚህ ጌታ «ለሰው የማይቻለው ለእግዚአብሔር ይቻላል» በማለት ተናገረ። ማንሰ ቢሆን ግመልን እንዴት አድርጎ በመርፌ ቀዳዳ ሊያሳልፍ ይችላል? አይችልም። በተመሳሳይ ሁኔታ በዚህ ምድር የሚኖሩ ገንዘብን የሚወዱ በመሆናቸው ያላቸውን ሁሉ እንዲሸጡ መጠየቅ የማይቻለውን መጠየቅ ነው። በማዘን መለየት ግን የእግዚአብሔርን ኃይል መወሰን ለሌላ ሆኖ መሳሳት ነው።

ለወጣቱ አለቃ ያለውን ሁሉ መተው አይቻለውም። እግዚአብሔር ግን ሊረዳው (ጸጋ ሊሰጠው) ይችላል። በሌላ አነጋገር ወጣቱ አለቃ «ጌታ ሆይ! ሐብቴን መተው አልቻልም ጸጋህን ሰጠኝ፤ በእኔ ዘንድ የማይቻለው ለእንተ ይቻላልና ያለኝን ሁሉ ሸጬ ለድሸች በማካፈል እንድከተልህ አንተ አስችለኝ፤ እኔ

ያለልክ ከሐብቱ ጋር ተቆራኝቻለሁ (በአፍቅርተ ነዋይ ተነድፈ አለሁ) ስለዚህ እንተ እንድሆን የምትፈልገውን ልታደርገኝ ትችላለህና እርዳኝ ብሎ ወደ ጌታ ጮኽ ቢሆን ኖሮ ጌታ ለወጣቱ አለቃ ጸጋ ሊሰጠው ዘግጁ ነበር።» የፈጸመው ስህተት ያለ መጸለይ፣ ያለ መጠየቅና ያለማመን ነው።

ወጣቱ አለቃ በማዘን መለየት አልነበረበትም። የሰው ውድቀቱ የእግዚአብሔርን ሁሉን ቻይነት ካለመቀበል የሚመጣ እንጂ ከራሱ ድካም የሚመጣ አይደለም። ወይም በአርሱ አለመቻል ሳይሆን እግዚአብሔርን እንዲያሳችለው አለመፍቀዱ ነው። እርግጥ ነው ለሰው የሚወደውን ነገር ትቶ እግዚአብሔርን መከተል አይቻለውም። ነገር ግን ለምን እግዚአብሔር ነፃ እንዲያወጣው አይፈቅድም? ጌታ እዚህ ላይ ነው ትኩረት የሰጠው። ለሰዎች የማይቻሉ ነገሮች ለእግዚአብሔር ይቻላሉ። ጌታ ለወጣቱ አለቃ እርሱ ማድረግ ያልቻለውን እግዚአብሔር እንደሚያሳችል ሊያሳየው ፈለገ። ይሁን እንጂ ይህ ነገር ለአርሱ እንዳልተቻለው ሁሉ ለእግዚአብሔርም እንደማይቻል በማሳብ ከጌታ ተለየ።

ምንጊዜም አንድን ነገር ትተን ጌታን እንድንከተል የሚያስችል ጸጋ እንዳለ እናስብ። ጴጥሮስ ወንድሙም አንድርያስ፣ ያዕቆብና ዮሐንስም እንዳደረጉት ያለንን ሁሉ በደስታ መተው የሚያስችል የእግዚአብሔር ጸጋ አግኝተን ከሆነ፣ እግዚአብሔርን እናመስግን ማር1፡16-20። ወጣቱ አለቃ እንዳደረገው የማንገራገር ስሜት ካደረገን ግን ራሳችንን ዝቅ አድርገን ጌታን እኔ አልችልም አንተ ግን ትችላለህ ለማለት አሁንም ዕድሉ አለን። ልባችን የተጣበቀበትን ነገር ትተን ጌታን ለመከተል አለመቻላችንን ለእርሱ ብንገልጥለት ያኔ ያግዘናል።

2.5 ክርስቲያን ሁሉን ትቶ ጌታን በመከተል ፍጹም መሆን አለበት

ጴጥሮስ ጌታ ኢየሱስ የሚናገረውን ካደመጠ በኋላ «እነሆ እኛ ሁሉን ትተን ተከተልንህ እንግዲህ ምንድነው የሚቀረን ደግሞ?» በሚል መንፈስ ጌታን ጠየቀው። ጌታም «እውነት

እሳችኋለሁ፣ ስለ እግዚአብሔር መንግሥት ቤትን ወይም ወላጆችን ወይም ወድሞችን ወይም ሚስትን ወይም ልጆችን የተወጣ በዚህ ዘመን ብዙ እጥፍ በሚመጣውም ዓለም የዘለዓ ለምን ሕይወት የማይቀበል ማንም የለም። በማለት በመልሱ ሁሉን በመተው ብድራት እንዳለው አሳየ። ጌታ እሱን እንድንከተል፣ ስለ እርሱና ስለ ወንጌልም ዋጋ እንድንከፍል ይፈልጋል። ይህም ከጌታ ዘንድ ብድራትን ያስገኛል።

ለአንድ ክርስቲያን ሁሉን ትቶ ጌታን መከተል መቻሉ ፍጹም አስፈላጊ በመሆኑ፣ ሁሉን ሳይተው ጌታን መከተል እንደማይችል ሊያውቅ ይገባል። ከአዲስ ኪዳን ለዚህ ጥሩ ምሳሌ ቀደም ብለን የጠቀስናቸው ሐዋርያት ናቸው። እኒህ ሐዋርያት ጌታ ሲጠራቸው ጀልባቸውንና መረባቸውን ሁሉ ትተው በደስታና በፍጥነት ተከተሉት። ሁሉን ባለማንገራገር እርግፍ አድርገው ተወ። የእነሱን ፈለግ ለሚከተሉ አማኞች እግዚአብሔርን እንዴት ልናመለግን ይገባናል! ነገር ግን እንደ ወጣቱ አለቃ ያላቸውን ሸጠው ጌታን ለመከተል የሚቸገሩ ቢኖሩ፣ አሁንም ጌታን በፍጹም ልብ ሊከተሉ የሚችሉበትን መንገድ እንጠቁማለን። ይኸ ውም ሁሉን መተው ለእነርሱ እንደማይቻልና ይህ ጉዳይ ለእግዚአብሔር ብቻ እንደሚቻል ነው። ጌታ ከጠራቸው መካከል ዐሥራ አንዱ በደስታ የተከተሉ ሲሆኑ፣ አንዱ የሚከተል የመሰለ ግን ያልተከተለ፣ ሌላው ደግሞ ያመነታ መሆኑን ልብ እንበል። እዚህ ላይ ያስመለለው ይሁዳ ሲሆን ያመነታው ደግሞ ወጣቱ አለቃ ነበር። በማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ 13 ተምሳሌት ላይ ቃሉ ከተዘራበት መሬት አንዱ ብቻ እንዳፈራ መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል።

ቤተ ክርስቲያን ሁሉን ትታ ጌታን በመከተል መንገድ ላይ ካልተጓዘች፣ የምትወዱትን ትታችሁ ጌታን ተከተሉ ሲባሉ ፊታቸው የሚጠቀሩ ብዙ ወጣት አለቆች በውስጧ እንደሚኖሯት ጥርጥር የለውም። አንዲህ ያሉ ሰዎች አልፎ አልፎ ያጋጥማሉ፣ ይሁን እንጂ ከሀሥራ ሁለቱም ሆኑ ከወጣቱ አለቃ ሀሥራ አንዱ ብቻ ሁሉን ትቶ ጌታን በመከተል ረገድ ፍጹም ነበሩ።

2.6 ከዘኢዎስ የሚገኝ ትምህርት

ዘኢዎስ አይሁዳዊ ሆኖ ሳለ ይሠራ የነበረው ግን ለሮማ መንግሥት ነበር። ከወጣበት ከራሱ ሕዝብ ግብር በመሰብሰብ የሮማን መንግሥት ይረዳ ስለነበር በአይሁዳውያን ህይወት እንደ ከሐዲ ይታይ ነበር። በተጨማሪም ኅጢአተኛ ነበር። በባህሪውም ከልጅነቱ እንስቶ ትእዛዛትን እንደጠበቀው ወጣት መልካም ሥነ-ምግባር አልነበረውም። እንደሌሎቹ ግብር ሰብሳቢዎች ስባታም /ገብጋባ/ ከመሆኑም በላይ የሻውን ያህል ይቀርጥ ነበር። በዚህም የጉደፈ ሰም ይዟል። ይህም ሆኖ ታዲያ ጌታ በእርሱ በኩል አለፈ። ጌታ እግዚአብሔር ሰዎችን ወደ ክርስቶስ የመሳብ ጎይሱ ወደር የሰሸ ነው። «የላከኝ አብ ከሳበው በቀር ወደ እኔ ሊመጣ የሚችል የለም» ዮሐ 6:44። በዚህ መሠረት ይህ ግብር ሰብሳቢ በእግዚአብሔር ወደ ልጁ ተሳካ።

ዘኢዎስ ቁመቱ አጭር በመሆኑ ኢየሱስን ለማየት በዛፍ ላይ ወጣ። ጌታም ወደ እርሱ አሻቅቦ አየ፤ ነገር ግን ወንጌል አልሰበከለትም። ንስሐ በመግባት ኅጢአትህን መናዘዝም አለብህ አላለውም ወይም አላግባብ ስለመቅረጡና ገብጋባ ስለመሆኑ አልወቀለውም ወይም ያለውን ሁሉ ሽጦ ለድሃ በመሰጠት እንዲከተለው አልጠየቀውም። እርሱ በአጭር ቃል ያለው «ዘኢዎስ ሆይ! ዛሬ በቤትህ እውል ዘንድ ፈጥነህ ወረድ» ብቻ ነው።

ጌታ ለዘኢዎስ በዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ ሦስት እንዳለው «የዳግም መወለድ» አስፈላጊነት ወይም በምዕራፍ ዐራት እንዳለው «የሕይወት ውሃ» ወይም ስለ «ዓለም ብርሃንነቱ» በምዕራፍ ስምንት እንደተናገረው ወይም በምዕራፍ ሀሥራ ሁለት እንዳለው «የሰንዴ ቅንጣት» ምንም አለመናገሩ የሚያስደንቅ ነው። በማቴዎስ ምዕራፍ አምስት እስከ ሰባት ባለው ክፍል ውስጥ እንደሚገኘው ዓይነት ክርስቲያናዊ ሥነ ምግባርም አላስተማረውም፤ ይህ ልክ እንደ ተራ የዕለት ተዕለት የለዎች ግንኙነት ግላዊ ግንኙነት ነው። ነገር ግን ጌታን የፈለገች ነፍስ በመረጣት ጌታ ተገኘች።

ዘኢዎስን በእካባቢው የነበሩ ሰዎች ምን ዓይነት ሰው እንደነበር ያውቁ ስለነበር መዳን ባገኘበት ሰዓት ጌታ ኢየሱስ

እንደዚህ ወዳለው ኅጢአተኛ ቤት ሲሄድ አንጉራጉሩ። ይሁን እንጂ ጌታ የተናገረውን ሲሰሙ ግን አዘኑ።

እዚህ ላይ ነጥቡን አስተውሉ፤ «በቤትህ እውላለሁ» ከማለት በስተቀር አንድም የወንጌል ቃል አልሰበከለትም። ቢሆንም ግን ለዘኢዎስ ይህ አጭር ቃል በቂ ነበር። ጌታ ኢየሱስ መሄዱን ገለጦ እንጂ በቀጥታ ወደ ዘኢዎስ ቤት አልመጣም ነበር። ቢሆንም ጌታ ባለበት በዚያ የገንዘብ ፍቅር ስለማይኖር ይህ በቂ እባባል ነበር። እሱ ሲመጣ እነዚያ ችግሮች ሁሉ ይፈታሉ። «በቤትህ እውል ዘንድ ይገባኛል» የሚለው አነጋገር ብቻ የዘኢዎስን የገንዘብ ፍቅር ከላዩ ላይ አንስቷል። ምክንያቱም ዘኢዎስ በጌታ ፊት ቆሞ «ጌታ ሆይ ካለኝ ሁሉ እኩሌታውን ሰድኾች እሰጣለሁ፤ ማንንም በሐሰት ከሰሺ እንደሆንኩ አራት እጥፍ እመልሳለሁ» በማለት ተናግሯልና ነው።

ወጣቱ አለቃ በጌታ የምክር ቃል ተለጥቶታል፤ ሆኖም ሊቀበለው ፈቃደኛ አልሆነም። ዘኢዎስ ግን ምንም የማግባቢያ ቃል አልተነገረውም፤ ያም ሆኖ ግን የጌታን ፈቃድ ተከተለ። ሁለቱም ባለጠጉች ነበሩ። እንደሚታወቀው አንድ ሰው ዕድሜው በገፋ መጠን በዚያው ልክ ገንዘብ ይወዳል። ይሁንና በዚህ ጉዳይ ገንዘቡን ለመተው ፈቃደኛ የሆነው በዕድሜ የገፋው ነው። ወጣቱ አለቃ «ለሰው አይቻልም» የሚለውን ሲወክል ዘኢዎስ ግን «ለእግዚአብሔር ይቻላል» የሚለውን ይወክላል። ሁሉን ትቶ ጌታን መከተል ቀላል ነገር አይደለም። ማንም ሀብቱን ለመተው ፈቃደኛ ይሆናል ስለማይባል ካላበደ በቀር ማንም በአንድ ጊዜ ከሀብቱ ሲለይ አይፈቅድም። ይሁን እንጂ የዘኢዎስ ታሪክ ለሰው የማይቻለው ለእግዚአብሔር የሚቻል መሆኑን ያስረዳናል። ዘኢዎስ ምንም ሳይሰበከለትና ማናቸውንም አስተምህሮ ሳይቀበል የጌታን ፈቃድ ፈጸመ። ይህ በእግዚአብሔር ጸጋ እንዴት በቀላሉ የእግዚአብሔርን ፈቃድ መፈጸም እንደሚቻል ያሳያል።

2.7 በሰው ዘንድ የማይቻል በእግዚአብሔር ዘንድ ይቻላል

እግዚአብሔር ሲሰራ ግመል በመርፈ ቀዳዳ ይሸልካል።

በሉቃስ ወንጌል ምዕራፍ ዐሥራ ስምንት ግመሉ በመርፈ ቀዳዳ ዙሪያ በማንገራገር ሲዘርና በቀዳዳው መሹለክ ሲሳነው በአንጻሩ በምዕራፍ እሥራ ዘጠኝ ሌላ ግመል በመርፈ ቀዳዳ ሲሾልክ ይታያል። ምዕራፍ ዐሥራ ስምንት ሁሉን ነገር መተውና ጌታን መከተል በሰው አለምቻሉን ይነግረናል። ምዕራፍ ዐሥራ ዘጠኝ ግን ሁሉም ነገር በእግዚአብሔር የሚቻል መሆኑን ያሳያል። ለዓለም ሁሉን ትቶ ጌታን መከተል ሞኝነት ነው። ይሁንና ወደ ጌታ ለሚመለከቱ ግን ይህ በፍጥነት ሊደረግ ይችላል።

ዘኪያስ እንዴት ይህን ሊያደርግ ቻለ? በመጽሐፍ በመጽሐፍ ወይም ጌታ የተናገረውን በልቡ በግሰሳለልና ዘመወደረሻም ጥርሶን ነክሶ ለውሳኔ በመብቃቱ ነውን? ወይስ በአርቆ አስተዋይነቱ? በየትኛውም አይደለም። እርሱ ይህንን ማድረግ የቻለው በመጀመሪያ ደረጃ የአብርሃም ልጅ ስለነበር፤ በሁለተኛ ደረጃ ደግሞ ለቤቱ ጸጋና መዳን ስለመጣበት ነው። ማንም በውሁሉን መተው እስኪችል ድረስ ዛሬ ጥቂት ነገር ጥቂት አይደለም። ዘኪያስ ግን ለዓመታት ያከማቸውን ገንዘብ ለመተውችግር አልገጠመውም። ታዲያ ይህ ሰው እያወቀ ገንዘቡን እንዴት ተወብለን መልሰን ብንጠይቅ፤ መዳን ለቤቱ መጥፏልና እያወቀ ሁሉን ተወ። ያዳነው ጌታ እንጂ እርሱ ራሱን አላዳነም።

ለአንድ ቤት መዳን ሲመጣ የጌታ ንይልም አብር ይመጣል። ስለ ዘኪያስ ቤት የተነገሩትን ሁለት ጥቅሶች ማለትም «ዛሬ በቤትህ እውል ዘንድ ይገባኛል» እና «ዛሬ ለዚህ ቤት መዳን ሆኖለታል» የሚለውን በጋራ አንብብ። ለዘኪያስ ቤት መድሀኑ ጌታ መሆኑ ግልጽ ነው። የጌታ ወደ ቤታችን መምጣት መዳን ለእኛ መምጣት ነው። ጌታ ሲመጣ መዳን እንዲሁም ንይል ይመጣል።

«የሰው ልጅ የጠፋውን ሊፈልግና ሊያድን መጥፏልና» ሉቃ 19:10። ይህ ጥቅስ በክርስትና እምነት ታዋቂ ጥቅስ ነው። የሰው ልጅ የመጣው በሃብት ተውጠው የጠፋትን ሊፈልግ ነው። ገንዘብን የሚወዱ ሁሉ የጠፋ ናቸው። ዛሬም ጌታ የጠፋትን ይፈልጋል። ዘኪያስን አገኘው እኛንም እንደዚሁ አገኘን። በአንድ ወቅት የጠፋን ነበርን ይሁንና ዛሬ ጌታ አግኝቶናል። ስለዚህ የእኛም ችግር ሊፈታ ይችላል። ገንዘብ በላያችን ያለውን ንይል ያጣል።

2.8 የእግዚአብሔር መንገድ ለእኛም ነው

ሉቃስ ምዕራፍ ሀሥራ ስምንት እና ዐሥራ ዘጠኝ ያንብቡ። ምዕራፍ ሀሥራ ስምንት ላይ ወጣቱ አለቃ ሁሉን እንዲሸጥ በጌታ በተጠየቀ ጊዜ እያዘነ ሄደ። በምዕራፍ ዐሥራ ዘጠኝ ላይ ግን ዘኪያስ ሳይጠየቅ እንኳ ሁሉን ተወ። ጌታችን በምድር ላይ በተመላለሰበት ጊዜ ሰዎች ሁሉን ትተው እንዲከተሉት ጥሪ አድርጉላቸዋል። በተመሳሳይም ቤተ ክርስቲያን ተመስርታ ብዙም ሳትቆይ ይህንኑ እደረገች። በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ ሁለት እና ሀራት ላይ ቤተ ክርስቲያን አገልግሎቷን እንደጀመረች ሀብት ሁሉ የጋራ እንደነበር እናያለን። ይኸውም የትኛውም አማኝ በእጁ ያለው ንብረት የእርሱ እንደነበረ አልተነገረም። በሌላ አነጋገር መዳንን ገገኙ ሁሉ ላይ የጌታ እጅ ነበረ። የዘላለምን ሕይወት እንዳገኙ ሀብታቸው ማነቆ መሆኑ አከተመ። እንደማንኛውም ተራ ነገር ቤቶቻቸውንና ንብረቶቻቸውን ሸጡ።

ዛሬም ጌታን የምንከተል ይህንኑ መርህ ብንከተል የንብረቶቻችን በጌታ መዳሰስ ቀላል ይሆናል። ጌታን በመከተል ፍጹም መሆን አስብን፤ ንብረቶቻችን የእኛ አይደሉም እስክንል ድረስ አመለካከታችን መቀየር አለበት። ከዚህ በኋላ ማንም ይህ ወይም ያ ነገር የእኔ ነው አይልም። ማንም ያለውን ነገር የግሉ እንደሆነ አድርጎ አያስብም። ያለኝን ሁሉ ልክ እኔ እንደምጠቀምበት ያህል ልትጠቀምበት ትችላለህ። በኪሴ ያለው ገንዘብ ሁሉ በአንተም ኪሴ ሊሆን ይችላል። ያሉኝን ልብሶች ሁሉ እንተም ልትሰብሳቸው ትችላለህ። ይህ ማንም በንብረቱ ላይ ሊወስደው የሚገባ እቋም ነው። ቀላድ ሊመሰል ይችላል፤ ከራሴ የሕይወት ልምምድ እንድ ተመክሮ ልንገራችሁ፤ ለሃያ ዓመታት ያህል ምንም ነገር ስገዛ ግማሽ ደርዘን የመግዛት ልማድ ስለ ነበረኝ እንዳንድ ወንድሞች ስምን ይህን ያህል እንደምገዛ ይገርማቸው ነበር። ለምሳሌ የፀሐይ መነጽር ሕፈልጋለሁ እንበል፤ ስለዚህ ጌታን «ጌታ ሆይ ልትሰጠኝ ካወደረህ ስድስት የፀሐይ መነጽር ሰጠኝ» እለዋለሁ። ለምን እንዲህ ታደርጋለህ ብትሉኝ ምክንያቱ አምስቱን ለወንድሞች

ከሰጠሁ በኋላ የራሴን ማድረግ የበለጠ ሰላም ስለሚሰጠኝ ነው። ወይም ደግሞ ጢም መላጫ ሰገዛ በአብዛኛው ደርዘኩን፤ ከዚያም ደግሞ ሀሥራ ሁለት ፓኪት ምላጭ እገዛለሁ። ይህን የማድረግው ለምንድነው? ምክንያቱም አንድ ጢም መላጫ ብገዛ ሙሉ በሙሉ ለኔው ብቻ ጥቅም የሚውል ስለሆነ ነው። እርግጥ ነው ለሺህ ወይም ለሁለት ሺህ ወንድሞች ለእያንዳንዳቸው አንዳንድ መላጫ ልሰጥ አልችልም። ሆኖም የራሴን ከመጠቀሜ በፊት ለሌሎች ወንድሞች ብሰጥ የተለየ ደስታ ይሰማኛል። አሰዚያ ግን የጢም መላጫው የእኔ ብቻ ነው ወደሚለው እዘነብላለሁ። ይህን ልምዴን ለብዙ ዓመታት የሚያውቀው ወንድሞችና እህቶች የሚረዱት ይመስለኛል። ምንም እንኳ እኔ የምጠቀመው በእንዱ ቢሆንም በአብዛኛው የምገዛው ግን በደርዘን ነው። እንደዚህ በማድረግ ከህብት እሥራት ነጻ እንወጣለን።

2.9 ሁሉን ነገር በጋራ የማድረግ /የመጠቀም/ መርህ

ከነገሮች ጋር አለልክ አንቆራኝ። እግዚአብሔር ይህን ልብሴን በቋሚነት የእኔ እንዲሆን አይፈልግ ይሆናል። ምናልባት ነገ ለሌላ ሰው መሰጠት ያለበት ሊሆን ይችላል። ለሰዚህ በአንድ ልብሰ ፋንታ ሁለት ወይም ሦስት ቢኖረኝ ይመረጣል። ይህ ልናዳብረው የሚገባን ግሩም ልምምድ ነው። በየጊዜው ዕቃ እንገዛለን፤ ነገር ግን ለራሳችን ብቻ ሳይሆን ለሌሎችም ብናስብ ጥሩ ነው። ይህ ታዲያ ምንም እዲስ ነገር መግዛት የለብንም ለማለት ሳይሆን ሁሉ ነገር በጋራ እንዲኖረን የዘወትር ጥረታችን እንዲሆን በቀላሉ ሃሳብ ለመስጠት ነው። በእርግጥ ስለ እያንዳንዱ ጥቃቅን ነገር ወይም ድርጊት መናገሪ ሳይሆን ለዋናው መርህ ትኩረት ለመስጠት ነው። በፍጹም ለግላችን ብቻ ማለብ የለብንም፤ ነገር ግን ሁሉን ነገር በጋራ ማድረግ /መጠቀም/ የሚለውን መርህ ለማጸበር ሁልጊዜ መትጋት ይኖርብናል።

እግዚአብሔር የሚያስተምረን ትምህርት ምንድነው? በመጀመሪያ ደረጃ በዚህ ዓለም አለመጠመድን ነው፤ በዚህ ዓለም እሴት ሳለመጠመድ ሁሉን ነገር ላላ /ለቀቅ/ እናድርግ። ከዓለም ነገሮች ነጻ መውጣት ቀላል ነገር አይደለም። የዚህ ዓለም

ሰዎች እንዴት በገንዘብ የሚላቡ ናቸው፤ ስንቶቹስ ንፋሳች ናቸው፤ ትላልቅ ነገሮችን ብቻ ሳይሆን ትናንሽ ነገሮችን እንኳ በላንቲም ቤት ሳይቀር አጥብቀው የሚቆጣጠሩ ናቸው።

የሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ ሁለትን እና ምዕራፍ ዐራትን በደንብ ብናነበው ማንኛውንም ነገር በግል ከመያዝ/ከመጠቀም/ ይልቅ በጋራ በመያዝ/በመጠቀም/ ላይ እንሰማማለን። የዚህ ዓለም ሐብት ያለን የእግዚአብሔር ልጆች ለሌላቸው በማካፈል ከድኸነት ነጻ የምናወጣ መሆን አለብን። ያለንን ንብረት ሽጥንም አልሸጥንም ለሌላቸው ብንሰጥ ያው ነው። ያለንን ከሌሎች ጋር ለመካፈል ፍቃደኞች መሆን አለብን። ማንኛውንም ነገር እንደ አርሳስና እስከሪፕቶ የመሳሰሉትን ጥቃቅን ነገሮች እንኳ የጋራችን እናድርጋቸው፤ ማካፈል ደስታ ነውና።

ሁሉ ነገር ከእኛ እንዲወለድ ብንፈቅድና እግዚአብሔርን ብንታዘዘው እግዚአብሔር የሚጉዳንና የሚያሳንስብን ሳይሆን አብዝቶ የሚባርክን አምላክ ነው። ይህ ደግሞ የጥንቷ ቤተ ክርስቲያን ልምምድ ነው። በመጀመሪያ ዐሥራ ሁለቱ ደቀ መዛሙርት ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን «ሁሉን ትተን ተከተልንህ» አሉት። በበዓለ ሃምሳ ቀን በመጀመሪያው ሰብከት የዳኑት ሦስት ሺ እና እምስት ሺ አማኞች በፈቃዳቸው እንዲህ አደረጉ። ዐሥራ ሁለቱ ደቀ መዛሙርት ለሰዚህ ነገር ምንም ሳይሰሙና ሳይማሩ ሁሉን ትተው ተከተሉት። ጌታ ሁሉን እንዲሸጡ አልነገራቸውም ነበር። «ተከተሉኝ» ብቻ አላቸው ማቴ 4፡19። እነሱም ሁሉን ትተው በመከተል ለጥሪው ምላሽ ሰጡ። ልክ እንደዚሁ ያመኑትን ሦስት ሺ ወይም አምስት ሺ ነፍሳት ንብረታቸውን እንዲሸጡ ደቀመዛሙርት አላዘዟቸውም፤ አማኞቹ ራሳቸው በጌታ መንፈስ በመነካት አደረጉት።

ይህ ቤተ ክርስቲያን በዘመናት መካከል ስትለማመደው የነበረና ዛሬም ደግሞ እኛ ማድረግ ያለብን ነገር ነው። እንደዚህ ሀይነቱ ልምድ ባይቀጥል ኖሮ እጅግ የሚያሳዝን ነገር ይሆን ነበር። እንተ ጋር ሲደርስ አቀሞ ከሆነ ነገሩን ለመቀጠል ተነሳ፤ በማካፈል ውስጥ የሚገኘው ደስታ ተካፋይ ሁን።

2.10 እግዚአብሔር ወይስ ገንዘብ?

በግቴዎስ ምዕራፍ ስድስት ላይ ጌታ ኢየሱስ መገዛት የምትችሉት «ለእንድ ጌታ ብቻ ነው» በግላት ወዳስተማረው ትምህርት እንመለስ። ገንዘብንና እግዚአብሔርን የምናገለግል ከሆነ የምናገለግለውን መምረጥ አለብን። እግዚአብሔርን ወይስ ገንዘብን? ሁለቱንም በእንደ ግገልገል አንችልም። ጌታ በዚህ ነገር ላይ የተናገረው ምንድን ነው? «መዝገባችሁ ባለበት ልባችሁ በዚያ ይሆናል» ነው ያለው ግቴ 6+21። እንድ ጊዜ እንድ ወንድም «ገንዘብ በምድር ነው ልቤ ግን በሰማይ ነው» አለኝ። እንዲህ ዐይነቱ ወንድም እንደ ብርቅ ነገር በክርስቲያኖች መካከል መታየት ያለበት ነው። ጌታ አይቻልም ብሏል፤ እሱ ግን እንደሚቻል ይናገራል፤ ይህ ተለምዶ ነው። ቢሆንም ቅሉ የጌታ ቃል ቀጥተኛና እርግጠኛ ስለሆነ መልሱ አይቻልም ነው። የሰው ልብ ሁልጊዜ ገንዘብ ላይ ነው፤ የእግዚአብሔር ፍትህ ካላሸነፈው በቀር ሰው ምንም ምክንያት ቢያቀርብም ልቡ ገንዘቡ ላይ ከመሆን ሊያመልጥ አይችልም። «ለእናንተ በምድር ላይ መዝገብ አትሰብስቡ» ግቴ 6+19። እንዲህ ብታደርጉ ገንዘባችሁን እንጂ እግዚአብሔርን ግገልገል አትችሉም። ለሁለት ጌቶች መገዛት የሚቻለው ግንም ስለሌለ ከሁለት አንዱን መምረጥ አለበት። ይህን ለብልና ለዝገት የተጋለጠ ገንዘብ ግገልገል እንደት ጌጂ ነገር ነው፤ ስለዚህ እግዚአብሔርን ግገልገል እንግር፤ ያለንን ሁሉ ለእግዚአብሔር በመስጠት ምድ ራዊ ሕይወታችንን በቀላል መንገድ እንምራ።

ምዕራፍ ሦስት

መለየት

«የእርን ወንድ ልጆች ከብርና ማዕረግ እንዲኖራቸው ሽሚዘችን፤ መታጠቂያዎችን፤ የራስ ማለሪያዎችን አብጅላቸው። እነዚህን ሕብሶች ለእርንና ለወንድ ልጆቹ ካለበስህ በኋላ ቅባቸው፤ ካናቸው፤ ካህናት ሆነው ያገለግሉኝም ዘንድ ቀድሳቸው። ከወገብ ጀምሮ እስከ ጭን የሚደርስ ሰውነትን የሚሸፍን ከበፍታ የተሠራ የውስጥ ቀምጣ አብጁ። እርንና ወንድ ልጆቹ ወደ መገናኛው ድንኳን በሚገቡበት ጊዜ ወይም በመቅደሱ ለማገልገል ወደ መሠዊያው ሲቀርቡ፤ በደል ፈጽመው እንዳይሞቱ እነዚህን መልበስ አለባቸው። ለእርንና ለትውልዶቹ ይህ የዘላለም ሥርሀት ይሆናል።»

ዘፀ 28÷40-43 አ.መ.ት

«ለሚቃጠል መሥዋዕትም የሚሆን አውራ በግ አቀረበ፤ እርንና ልጆቹም በአውራው በግ ራስ ላይ እጆቻቸውን ጫኑ። አረደውም፤ መሴም ደሙን በመሠዊያው ዙሪያ ረጨው። አውራውንም በግ በየብልቱ ቆረጠ፤ መሴም ጭንቅላቱን ብልቶቹንም ስቡንም አቃጠለ። የሆድ ዕቃውንና እግሮቹንም በውሃ አጠበ፤ መሴም አውራውን በግ ሁሉ በመሠዊያው ላይ አቃጠለው፤ ይህ ጣፋጭ ሽታ እንዲሆን የሚቃጠል መሥዋዕት ነበረ፤ እግዚአብሔር መሴን እንዳዘዘው ለእግዚአብሔር የእሳት ቀርባን ነበረ። ለቅድስናም የሚሆነውን ሁለተኛውን አውራ በግ አቀረበ፤ እርንና ልጆቹም በአውራው በግ ራስ ላይ እጆቻቸውን ጫኑ። አረደውም፤ መሴም ከደሙ ወበዶ የእርንን የቀኝ ጆሮውን ጫፍ፤ የቀኝ እጁንም አውራ ጣት የቀኝ እግሩንም አውራ ጣት አስነካው። የእርንም ልጆች አቀረበ፤ መሴም የቀኝ ጆሮአቸውን ጫፍ የቀኝ

እጃቸውንም አውራ ጣት፤ የቀኝ እግራቸውንም አውራ ጣት ከደሙ አስነካ፤ ሙሴም ደሙን በመሠዊያው ዙሪያ ረጨ። ሰቡንና ላቱን፤ በሆድ ዕቃውም ላይ ያለውን ሰብ ሁሉ፤ የጉበ ቱንም መረብ፤ ሁለቱንም ኩላሊቶች ሰባቸውንም፤ ቀኝ ወርቆንም ወሰደ። በእግዚአብሔር ፊት ካለው ከቂጣ እንጀራ ሌማት አንድ የቂጣ እንጉቻ፤ አንድም የዘይት እንጀራ አንድም ሰብ ቂጣ ወሰደ። በሰቡና በቀኝ ወርቆ ላይ አኖራቸው። ሁሉንም በአርንና በልጆቹ እጆች ላይ አደረገ፤ በእግዚአብሔርም ፊት ለመወዝወዝ ቁርባን ወዘወዘው። ሙሴም ከእጃቸው ተቀብሎ በመሠዊያው በሚቃጠ ለው መሥዋዕት ላይ አቃጠለው፤ የጣፋጭ ሽታ መቀደሻ ነበረ።»

(ዘሌ 8÷18-28)

«ብልቶቻችሁን የከፋት መሣሪያ አድርጋችሁ ለጎጢአት አታቅርቡ፤ ይልቁንስ ከሞት ወደ ሕይወት እንደ ተሻገሩ ሰዎች አድርጋችሁ ራሳችሁን ለእግዚአብሔር አቅርቡ፤ ብልቶቻችሁንም የጽድቅ መሣሪያ አድርጋችሁ ለእግዚአብሔር አቅርቡ። ለምትታዘዙለት ለእርሱ፤ ይኸውም ወደ ሞት ለሚወስደው ለጎጢአት ወይም ወደ ጽድቅ ለሚያደርሰው ለመታዘዝ ባሮች እንደሆናችሁ አታውቁምን? በተፈጥሮ ደካሞች ስለሆናችሁ፤ በሰው ቋንቋ ይህን እሳለሁ፤ ብልቶቻችሁን በባርነት ለርኩስትና እየባሰ ለሚሄድ ክፋት ታቀርቡ እንደ ነበር፤ አሁን ደግሞ ወደ ቅድስና ለሚወስደው ጽድቅ ባሪያ አድርጋችሁ አቅርቡ።»

ሮሜ 6÷13:16:19 አ.መ.ት

እንግዲህ ወንድሞች ሆይ፤ ሰውነታችሁን ቅዱስና እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ ሕያው መሥዋዕት አድርጋችሁ ታቀርቡ ዘንድ በእግዚአብሔር ርኅራኄ እለምናችኋለሁ፤ ይህም እንደ ባለአእምሮ የምታቀርቡት አምልኮአችሁ ነው። መልካም፤ ደስ የሚያሰኝና ፍጹም የሆነውን የእግዚአብሔርን ፈቃድ ምን እንደሆነ ፈትናችሁ ታውቁ ዘንድ በአእምሮአችሁ መታደስ ተለወጡ እንጂ ይህን ዓለም አትምሰሉ። እግዚአብሔር በሰጣችሁ እምነት መጠን ራሳችሁን በእግባቡ መክኑ እንጂ፤ ከሆናችሁት በላይ ራሳችሁን

ከፍ አድርጋችሁ እንዳታሰቡ በተሰጠኝ ጸጋ እያንጻጸጻችሁን እመክራለሁ።»
(ሮሜ 12÷1-3 አ.መ.ት)

«ለመሆኑ ሰውነታችሁ በውስጣችሁ የሚኖረው የመንፈስ ቅዱስ ቤተ መቅደስ እንደ ሆነ አታውቁምን? ይህም መንፈስ ከእግዚአብሔር የተቀበላችሁት ነው። እናንተም የራሳችሁ አይደላችሁም፤ በዋጋ ተገዝታችኋልና፤ ስለዚህ በሰውነታችሁ እግዚአብሔርን አክብሩ።»

(1ቆሮ 6÷19-20 አ.መ.ት)

የክርስቶስ ፍቅር ግድ ይለናልና፤ ምክንያቱም አንዱ ስለሁሉ እንደ ሞተ እርግጠኞች ሆነናል፤ ከዚህ የተነሣ ሁሉ ሞተዋል። በሕይወት ያሉትም ለሞተላቸውና ከሙታን ለተነሣላቸው እንጂ ከእንግዲህ ለራሳቸው እንዳይኖሩ እርሱ ስለሁሉ ሞተ።

(2ቆሮ 5÷14-15 አ.መ.ት)

አንድን አማኝ ለማነጽ በመጀመሪያ ራሱን ለእግዚአብሔር መለየት የሚለው ትምህርት ምን ማለት እንደሆነ ሊብራራ ይገባል። በዚህ ትምህርት አማኝ ራሱን ለእግዚአብሔር መለየት እንደሚችልና እንደሚይቅል በአብዛኛው የሚወሰነው ለእግዚአብሔር መለየት ያስፈለገበት ምክንያት ለምን እንደሆነ በተረዳበት መረዳት መጠን ነው። የወንጌል እውነት እንደሚገባ ካልተሰበከ ወደ ጌታ ኢየሱስ የሚመጣ ሰው ሁሉ ለእግዚአብሔር ትልቅ ውስታ እየዋለ ያለ ሊመስለው ይችላል።

ለእንዲህ ሀይነት ሰው ደግሞ ክርስቲያን መሆን ማለት ለክርስቶስና ክብር መጨመር እንደሆነ ሊሰማው ይችላል። በእንዲህ ሀይነት አመለካከት ውስጥ ላለ ሰው ለእግዚአብሔር ስለመለየት ምስጢር ማን ሊነግረው ይችላል? አማኞች ዘመናቸውን ሁሉ ለእግዚአብሔር የተለዩ እንዲሆኑ ገና በአዲስነታቸው ለእግዚአብሔር መለየት ማለት ምን ማለት እንደሆነ በቅጡ

ሊማሩ ይገባል። ከዚህ ትምህርት እውነተኛነት የተነሣ አንዲት በጌታ አምና የዳነች ንግሥት እንኳ በራሷ ላይ የደፋችውን ዘውድ በጌታ እግር ሥር በደስታ ልትጥል ወደምትችልበት ደረጃ መድረስ አለባት። እዚህ ላይ ሁላችንም ልንገነዘብው የሚገባ እውነት አለ። ይኸውም በጌታ በመወደዳችንና በመዳናችን ምክንያት ውለታ የተዋለልን መሆናችንን እንጂ ውለታ የሚዋልለት እግዚአብሔር አለመሆኑን ነው። ሁሉን ነገር በገዛ ፈቃዳችን መጣል የምንችለው ያኔ ብቻ ነው።

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ካሉት እጅግ በጣም አስቸጋሪ አስተምህሮዎች ውስጥ አንዱ ለእግዚአብሔር መለየት የሚለው ነው። የቅድስናና የጽድቅ አስተምህሮዎች በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ተብራርተው ተገልጾዋል፤ ነገር ግን ለእግዚአብሔር መለየት በሚለው አስተምህሮ ላይ የተሰጠው ትምህርት ትንሽ ደብዘዝ ያለ ይመስላል። ሆኖም ሁለት ሺህ ዓመታት ቢያልፍም እንኳ ለእግዚአብሔር መለየት የሚለው አስተምህሮ ገና በደንብ ልንረዳው የሚያስፈልገን ትምህርት ሆኖ ተገኝቷል።

በዚህ ለእግዚአብሔር መለየት በሚለው አስተምህሮ ላይ የእግዚአብሔር ቃል በቀጥታ ማብራሪያ የሚሰጠው አልፎ አልፎ ነው። ከአዲስ ኪዳን ሮሜ ሮሜ 6፡12፤ ዘፀ 28፡29፤ ዘሌ 8 በምላሌነት የሚጠቀሱ ናቸው። ብሉይ ኪዳን የአርገንና የቤተሰቡን ብቻ ለተቀደሰ አገልግሎት መለየት ሲያሳይ፤ አዲስ ኪዳን ደግሞ ሰውነታችንን ለእግዚአብሔር የማቅረብን ሁኔታ ይጠቅማል። ለእግዚአብሔር የመለየትን አስተምህሮ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በቀጥታ የሚገልጹልን እነዚህ ብቻ ናቸው። በዚህ የክርስቲያን የመጀመሪያ የአገልግሎት ልምምድ ላይ የእግዚአብሔር ቃል ለምን ትንሽ ማብራሪያ እንደሰጠ አናውቅም፤ ሆኖም እንደሚገባ ልንከተለው የሚገባ ትእዛዝ ነው።

3.1 ለእግዚአብሔር ሲመለየት አስፈላጊ የሆኑ መሠረቶች

በዚህ ርእሰ ላይ አዲስ ኪዳን የሚሰጠውን ትምህርት

እንመርምር። በ2ቆሮ 5፡14 ላይ የእግዚአብሔር ልጆች ስለ አነርሱ ሞቶ ለተነሡት ጌታ እንዴት በፍቅር በመጠመድ መኖር እንደሚገባቸው ለማሳየት በፍቅር ግድ ስለመለኘት ተጽፎ እናገኛለን። አስቀድመን «ግድ» የሚለውን ቃል እንተርፎመው ብንል በፍቅር ቁጥጥር ሥር መሆን ወይም መገዛት የሚል ትርጉም ልንሰጠው እንችላለን። ልክ እንዲሁ አንድ ሰው በፍቅር ቁጥጥር ሥር ሲውል ወይም ሲጠመድ፤ አጥብቆ ወደሚያዘበትና ግድ ወደሚል የፍቅር ሁኔታ ውስጥ ይገባል፤ በመጨረሻም ይሸነፋል።

ለእግዚአብሔር ለመለየት መሠረቱ ፍቅር ነው። ማንም ሰው የጌታን ፍቅር ሳይቀምስ ራሱን ለእግዚአብሔር ሊለይ አይችልም። ሕይወቱን ለእግዚአብሔር ከመለየቱ በፊት ፍቅሩን መቅመስ ይኖርበታል። ለአንድ ሰው የጌታን ፍቅር ሳይቀምስ በፊት ለእግዚአብሔር ስለ መለየት ማውራት ዋጋ ቢሰ ነው። የጌታን ፍቅር ከቀመስ ግን መለየት ማለት ምን ማለት እንደሆነ ሊገባው ይችላል።

ለእግዚአብሔር መለየት የሚከናወነው በመለኮታዊ መብት ነው። በ1ቆሮ 6፡19-20 ላይ የምናየው እውነት ይህን ነው። «ሥጋችሁ ከእግዚአብሔር የተቀበላችሁት በእናንተ የሚኖረው የመንፈስ ቅዱስ ቤተ መቅደስ እንደሆነ አታውቁምን? በዋጋ ተገዝታችኋልና ለራሳችሁ አይደላችሁም፤ ስለዚህ በሥጋችሁ አግዚአብሔርን አክብሩ።» ዛሬ እኛ ክርስቲያኖች በዋጋ መገዛት የሚለውን አባባል በግልጽ አልተረዳነውም ይሆናል፤ ነገር ግን ይህ ጉዳይ በዚያ በሮም ዘመነ መንግሥት ለነበሩ የቆሮንቶስ አማኞች በጣም ግልፅ ነበር። ለምን ቢሉ በዚያን ዘመን ሰው የሚሸጥበት የሰው ገበያ ነበርና ነው።

አንድ ሰው በግ ወይም ዶሮ ለመግዛት ወደ ገበያ እንደሚሄድ ሁሉ የባሪያን ግዥ ለማከናወን ሰው ወደሚሸጥበት ገበያ ይኬድ ነበር። በገበያው የምግብ ዋጋና የሰው ዋጋ ይለያይ ነበር። የምግብ ዋጋ ቋሚ ሲሆን የሰው ዋጋ እንደሰውየው ለድሚና ጉልበት ይለያይ ነበር። ለጨረታ የሚቀርበው ሰውዬ ለድሜው ገና ከሆነና ጉልበት ካለው ለሻጩ ጥሩ ዋጋ ያወጣ ነበር። ባሪያውን በጥሩ ዋጋ ለመግዛት የተሰማማው ግዥም በመጨረሻ ሰውዬውን ያገኛል። በገንዘቡም የራሱ ሰላደረገው ሙሉ መብት

በባሪያው ላይ ይኖረዋል። ጳውሎስ ይህን አባባል የተጠቀመው ጌታ ምን እንዳደረገልንና እንዴትስ ሕይወቱን ለእኛ ቢዛ በማድረግ ለንጢአት ከተሸጥንበት ኑሮ እግዚአብሔር መልሶ እንደገና ሊያለየን ነው። ጌታ ኢየሱስ ከንጢአትና ከበደል ሊያነፃፅን ከሕግ እርግማን፣ ከሕግ ሥራና ከሕግ ሞገዚትነት ሊወጀን እንዲሁም ከዓለምና ከሰይጣን ሊያድነን ለእግዚአብሔር የጽድቅ ጥያቄ ታላቅ ዋጋ ከፈለ። ያውም ሕይወቱን! ኤፌ 5+2-3። ስለዚህ ዛሬ ከዚህ የማዳን ሥራ የተነሣ የግል መብታችንን እንተዋለን። በራሳችን ላይ ያለንንም የበላይነት እናጣለን። የጌታ ሰለሆንን ከአሁን በኋላ የራሳችን አይደለንም፤ በክርስቶስም ደም በዋጋ የተገዛን በመሆናችን በመለኮታዊ መብት የእግዚአብሔር ነን። ስለዚህ በሥጋችን እግዚአብሔርን ማከበር ይገባናል።

በአንድ በኩል ስለ ፍቅሩ፣ በሌላ በኩል ደግሞ የራሳችን ለመሆን መብት ስለሌለን እግዚአብሔርን ልናመለግን ይገባናል። ሌላ ምንም ልናደርግ ስለማንችል የእርሱን ሐሳብ መከተል ግዴታችን ነው። በማዳኑ መብትም የጌታ ነን፤ የማዳኑ ሥራ በውስጣችን ከሚፈጥረው ፍቅር አኳያ ደግሞ ለእርሱ ልንኖር ያስፈልገናል። ለእግዚአብሔር የመለየት መሠረት ያረፈው የሰውን ሰሜት በሚያልፈው ፍቅርና ሕጋዊ ጽድቅ ላይ ነው። ስለዚህ ከእነዚህ ሁለት ምክንያቶች የተነሣ የጌታ እንጂ የራሳችን ልንሆን አንችልም።

ቀድሞ ወደ ነበርክበት ከብር እንድትመለስ እንደገና በጌታ ዳግም ተገዝተሃል የሚለውን የመለየት ትምህርት እኛ አማኞች ሙሉ በሙሉ ልንረዳው ይገባል። ጌታው በከፍተኛ ዋጋ እንደ ገዛው ባሪያ ነን። ስለዚህ የአንተ ነፃ መሆን ፈጽሞ ያከተመ ነው። ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ የገዛህ፤ በብርና በወርቅ ላይሆን በውድ ደሙ ነው። ፍቅር ይህ ነው። እንዲህ ያለው ፍቅር ከአሁን ጀምሮ እኛ አማኞችን ለራሳችን እንዳንኖር ሊገዛን ይገባል።

3.2 ለእግዚአብሔር የመለየት ትክክለኛ ትርጉም

ጌታ በእኛ ላይ ያለውን መብት ማወቅም ሆነ በፍቅሩ

መያዝ ለእግዚአብሔር መለየት እንዳልሆነ ልናውቅ ያስፈልገናል። አንድ ሰው የጌታን ፍቅር ከቀመለና ጌታ በእርሱ ላይ ያለውን መብት ካወቀ በኋላ፣ ሊያደርገው የሚገባው ተጨማሪ ነገር አለ። ይህም ለእግዚአብሔር የመለየቱ ደረጃ ላይ ያደርሳል። ታዲያ ይህ ተጨማሪ ነገር ምንድነው? የሚል ጥያቄ በእስምሮአችን ቢፈጠር ተጨማሪ ነገሩ በጌታ ፍቅር በመያዝና እንደተገዛንም በመገንዘብ ሙሉ በሙሉ የጌታ ለመሆን ራሱን ከሁሉ መለየት ነው። በብሉይ ኪዳን ለእግዚአብሔር መለየት ተብሎ የተገለጸው እውነት ይህ ነው። ይህ ቅዱስ የሆነውን ጌታ ለማገልገል ሥራ መቀበል ነው። ከዚህ በኋላ «አ! ጌታ ሆይ በአንተ በመወደዴ አንተን አገለግል ዘንድ ራሴን ከሁሉም ነገር ከመለየት በስተቀር ምን ላደርግ አችላለሁ? ከአሁን በኋላ እጆቼን፣ እግሮቼን፣ አፌን ወይም ጆሮዬን ማንም አይጠቀምበትም። እነዚህ ሁለት እጆቼ የአንተን ሥራ ይሠራሉ፣ ሁለት እግሮቼም በመንገድህ ይራመዳሉ፣ አፌም ለአንተ ምሥጋናን ይዘምራል፣ ጆሮዬም ድምጽህን ይሰማል» ልንል ይገባናል።

አንድን ባሪያ ከገበያ ገዝተህ ወደ ቤትህ ካመጣኸው በኋላ በእግርህ ሥር ተንበርክክ «ጌታዬ ሆይ ገዝተኸኛልና ከዛሬ ጀምሮ በደስታ እገዛልሃለሁ ቃልህንም አደምጣለሁ» ቢል አንደሚገዛልህ ይገልጽልሃል እንበል። የአንተ እሱን መግዛት አንድ ነገር ሲሆን፣ የእርሱ በአንተ ፊት መንበርክክና አንተን የማገልገል ፍላጎቱን መግለጽ ደግሞ ሌላ ነገር ነው። ይህ ሰው ስለገዛኸው በእርሱ ላይ ያለህን መብት ያውቅልሃል፤ ሙሉ በሙሉም የአንተ እንደሆነ ይገልጽልሃል። እንግዲህ መለየት ማለት ይህ ነው። ከዚህ ተነሥተን ለእግዚአብሔር መለየት የሚለውንም ቃል እንተርጉመው ብንል ከዚህ የተለየ አሳቢ አናገኛለትም። ምን ጊዜም ለእግዚአብሔር መለየት ግዥንና ፍቅርን የሚከተል ተግባር ነው።

ከግዥና ከፍቅር በኋላ ራሱን ለእግዚአብሔር የሚለይ ሰው ከዚህ ዓለም ነገር ሙሉ በሙሉ ለመለየት ጉልበት ይኖረዋል፤ ከፊተኛ ጌቶቹም ሁሉ ይለያል። ከአሁን በኋላ ጌታው የሚያዘውን ብቻ ከማድረግ ውጭ ሌላ ምንም አያደርግም። የአንድ ጌታውን ፈቃድ ብቻ ለማድረግ ራሱን ያስገዛል። በትክክል ለእግዚአብሔር መለየት ማለት ይህ ነው።

3.3 ለእግዚአብሔር የሚለዩ እነማን ናቸው?

ከዘሌ 8+18-28 ወደ ዘፀ 28 እና 29 እንመለስ። እነዚህን ሁለት የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች ስናነብ ወዲያውኑ ለእግዚአብሔር መለየት የሚለው ነገር ልዩ ነገር እንደሆነ እናያለን። በዚህ ዓለም በጣም ብዙ ሰዎች አሉ፤ ነገር ግን እንዳቸውም እንኳ ራሳቸውን ለእግዚአብሔር መለየት አልቻሉም። ብሉይ ኪዳንን ስናጠና የእስራኤል ሕዝብ እንዳለ በእግዚአብሔር እንደተመረጠ እናያለን። ይሁን እንጂ ሕዝቡ እንዳለ ግን ለእግዚአብሔር የተለየ አልነበረም። ከሀሥራ ሁለቱ ነገድ ለእግዚአብሔር የተለየው የሌዊ ነገድ ነበር። ሌላው ቢቀር ከሌዊ ነገድ እንኳ ለእግዚአብሔር እንደሚገባ የተለየው የአርን ቤተሰብ ነበር።

ይህ ለእግዚአብሔር የመለየት ጉዳይ የዐሥራ ሁለቱ ነገድ ወይም የሌዊውያን ሁሉ ጉዳይ እንዳልሆነ ልብ ልንል ይገባል። ይህ ጉዳይ የእንደ ቤተሰብ ጉዳይ ብቻ ነው። እንደ ሰው ለእግዚአብሔር ከመለየቱ በፊት የእዚያ ቤተሰብ አባል ካልሆነ ራሱን ለእግዚአብሔር ለመለየት መንገድ የለውም። የአርን ቤተሰብ የሆኑ ብቻ ካህናት ሊሆኑ ይችላሉ።

እግዚአብሔር ይመስገን! ዛሬ በጌታ የሚያምኑ ሁሉ የዚህ ቤተሰብ አባሎች ናቸው። ምክንያቱም የዳሩ ሁሉ ካህናት ይሆኑ ዘንድ በእግዚአብሔር ተመርጠዋልና። «ለወደደንና ከነጢ አታችንም በደሙ ነጻ ባወጣን፤ አምላኩንና አባቱን እንድናገለግልም መንግሥትና ካህናት ባደረገን፤ ለእርሱ ክብርና ጎደል ከዘላለም እስከ ዘላለም ይሁን» (ራእይ 1፡6 አ.መ.ት)። አስቀድሞ ለእግዚአብሔር የሚለዩት የአርን ቤት አባሎች ብቻ ነበሩ፤ በእነርሱ መሐል ጣልቃ ለመግባት የደፈረ ሁሉ ይጠፋ ነበር። ዛሬም ቢሆን በክርስቶስ እምነት የዳኑት ብቻ ለእግዚአብሔር እንደሚለዩ አትዘንጋ። ምንጊዜም የእንደ ቤተሰብ አባሎች ብቻ ለእግዚአብሔር ይለያሉ። ዛሬም እኛ በክርስቶስ የመሰፋል ሞት ካህናት እንድንሆን እግዚአብሔር ስለመረጠን ያዚህ ቤተሰብ አባሎች ነን።

እንደ ነገር ግልፅ ነው። ሰዎች ለእርሱ እንዲለዩ

የሚመርጥ ራሱ እግዚአብሔር እንጂ ሰዎች ራሳቸውን ለእግዚአብሔር ለመለየት አይመርጡም። እግዚአብሔርንም ለማገልገል ሁሉን ነገር በመተባበር ለእርሱ አይለዩም። በመለየትም ውለታ እየዋሉለት እንደሆነ የሚሰማቸው ሁሉ ያለ ጥርጥር ለእግዚአብሔር ስለ መለየት የገባቸው እውነት የለም። መለየት ለሚለውም እውነት እንግዳዎች ናቸው።

እገልግሎት በማገልገሉ ለእግዚአብሔር ውለታ እንደሚውል የሚያሰብ ሰው ሁሉ እግዚአብሔርን ማገልገል የገባው ሰው አይደለም። የእግዚአብሔርን ሥራ ለመሥራት ራሱን የሚለይ ማነው? በመንግሥቱ ውስጥ የተለየ የሥራ ድርሻ እንዲኖረን በማድረግ ውለታ የዋለን ራሱ እግዚአብሔር እንጂ እኛ ለእርሱ ውለታ የምንውል አይደለንም። ለእኛም ክብርና ሞገስ የሚለጥ እርሱ ነው። የብሉይ ኪዳን ካህን ሁለት ዐይነት ልብሶችን ይለብስ ነበር። እንዲሁ ለክብር ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ ለሞገሱ ነበር። ለእርሱ ካህናት ሆነን እንድናገለግል የመረጠን፤ ክብርና ሞገስንም ያጉናጸፈን እግዚአብሔር ነው።

እንግዲህ ለእግዚአብሔር መለየት ማለት የእግዚአብሔር ለእኛ ክብር መስጠትና የእርሱ እኛን መምረጥ ማለትም ጭምር ነው። ስለዚህ ተንበርክክን እንዲህ ብለን እንጸልይ «እግዚአብሔር ሆይ በእገልግሎትህ ድርሻ እንዲኖረኝ ስለመረጥኸኝ አመለግንሃለሁ። አዎን በዚህ ዓለም ብዙ ነገሮች አሉ። ነገር ግን በዚህ እንዳልፍ ዕድል ሰጥተኸኛልና አክብርሃለሁ እንበል።» ለእግዚአብሔር በመለየታችን እየከበርን እንጂ ራሳችንን መስዋዕት እያደረግን አይደለም። በእርግጥ ራሳችንን መስዋዕት እናደርጋለን፤ ራሱን ለእግዚአብሔር መለየት ከፍተኛ መስዋዕትነትን ይጠይቃል ቢሆንም ግን የምንከፍለው መስዋዕትነት በክብር ለሜት የተሞላ እንጂ የምንሰዋውን መስዋዕት በማሰብ የተሞላ አይደለም።

3.4 ለእግዚአብሔር የመለየት መንገድ

እራት ዘሌዋውያን ምዕራፍ ለምንትን በማስተዋል ይመለከታል። በዚህ ምዕራፍ ለመስዋዕት የሚቀርቡ ሀፊት ነገሮች አሉ። የመጀመሪያው ለነጢአት ሥርዐት የሚቀርብ

ወይሬን፤ ሁለተኛው ለመቃጠል መስዋዕት የሚሆን አውራ በግ፤ ሦስተኛው ለቅድስና (ለእግዚአብሔር ለመለየት) የሚሆን ሁለተኛ አውራ በግ፤ ዐራተኛው ደግሞ ለመወዝወዝ ቁርባን የሚቀርብ ያልባካ እንጀራ ነው።

ይህ በብሉይ ኪዳን የመለየትን መንገድ የሚያሳይ ግልፅ የሆነ ሰዕላዊ መግለጫ ነው። አንድ ለእግዚአብሔር የሚለይ ሰው በመጀመሪያ የሚያስፈልገው የጎጢአት ሥርዐት ነው። የጎጢአት ሥርዐት ጉዳይ፤ ለእግዚአብሔር በሚለየው ሰው ሕይወት ውስጥ ከፍተኛ ሰለሆነ፤ ይህንን ችግር ለመፍታት ከእንሰሳት ውስጥ ወይሬን ያስፈልጋል። ለእግዚአብሔር የሚለይ ማንም ሰው መዳን፤ የጌታም መሆን አለበት። ይህ ለእግዚአብሔር የመለየት መሠረት በመሆኑ በጣም ከፍተኛ ሥራ ነው። የወይሬንም መስዋዕት የሚጠየቀው ይህን ሥራ ወደ ፍፃሜ ለማድረስ ነው።

በመቀጠልም የወይሬንን መስዋዕት የሚከተሉት ሁለቱ አውራ በጉች ናቸው። ከሁለቱ አውራ በጉች አንዱ ለሚቃጠል መስዋዕት የሚቀርብ ሲሆን፤ ሁለተኛው አውራ በግ ግን እርን እግዚአብሔርን ማገልገል እንዲችል ለመለየት ወይም ለቅድስና የሚቀርብ መስዋዕት ነው።

ለመቃጠል መስዋዕት የሚቀርበው አውራ በግ ከታረደ በኋላ እንዳለ መቃጠል አለበት። የበጉ ሁሉም ብልቶች መቃጠል ስላለባቸው ካህናቱ ከዚህ ሥጋ እንዲበሉ አልተፈቀደላቸውም። ይህ የሚቃጠል መስዋዕት ለጎጢአት መስዋዕት ከሚቀርበው መስዋዕት ይልቅ አንድ እርምጃ ወደፊት የሄደ ነው። የጎጢአት ሥርዐት መስዋዕት የመስዋዕቱን አቀራቢ የጎጢአት ችግር ሲፈታ የሚቃጠል መስዋዕት ደግሞ በእግዚአብሔር ፊት ተቀባይነትን ያስገኛል።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በመስቀል ላይ ጎጢአታችንን ተሸ ከመ። ወደ ቅድስት ቅዱስን እንገባ ዘንድ የቤተመቅደሱን መጋረጃ በሞቱ ከላይ እስከ ታች ተረተረው/ቀደደው። ይህ የጎጢ አታችን የማስተሰረይ ሥራውና የሚቃጠል መስዋዕት ነው። የሁለቱም መስዋዕቶች መነሻ ምክንያት ጎጢአተኞች ናቸው። የጎጢአት ሥርዐት ጎጢአተኞች ከጎጢአታቸው ብቻ እንዲነጹ የሚቃጠል ሲሆን፤ የሚቃጠለው መስዋዕት ደግሞ ጎጢአተኞቹ በእግዚአብሔር ዘንድ ተቀባይነት እንዲያገኙ ያደርጋል።

የሚቃጠል መስዋዕት ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ራሱን ስለ እኛ ለእግዚአብሔር የመፃዛ ሽታ የሚሆን መባና መስዋዕት አድርጎ የማቅረቡ ምሳሌ ነው ኤፌ 5፡2። በብሉይ ኪዳን በሚቃጠለው መስዋዕት በኩል ሰዎች በእግዚአብሔር ፊት ተቀባይነት ያገኙ እንደ ነበር፤ በአዲስ ኪዳን ክርስቶስ ኢየሱስ ራሱን ስለ እኛ መስዋዕት አድርጎ በማቅረቡ ተቀባይነት አግኝተናል። በአንድ በኩል በጎጢአት ሥርዐት መስዋዕት አማካይነት የጎጢአትን ይቅርታ ስናገኝ፤ በሌላ በኩል ደግሞ በጌታ በኢየሱስ ተቀባይ ነትን እናገኛለን።

በዘሌ 8፡18-24 ባለው ክፍል ስንመለከት የመጀመሪያው አውራ በግ ከታረደ በኋላ፤ ሁለተኛው አውራ በግ ደግሞ ይታረዳል። ሁለተኛው አውራ በግ ከታረደ በኋላ ደሙ በእርንና በልጆቹ በቀኝ ጆሮ ጫፍ፤ በቀኝ እጃቸውና በቀኝ እግራቸው አውራ ጣት ላይ ይቀባል። ይህም ለእግዚአብሔር የመለየት መስዋዕት ተባለ። ይህ መስዋዕት ለሚቃጠል መስዋዕት እንደ ሚቀርበው አውራ በግ ሙሉ በሙሉ አይቃጠልም። በመጀመሪያ የዚህ አውራ ደም ለእግዚአብሔር ለሚለየው ሰው የቀኝ ጆሮ ጫፍ፤ የቀኝ እጅና የቀኝ እግር አውራ ጣት ላይ ይቀባል። ይህ ማለት ክርስቶስ በእግዚአብሔር ዘንድ ባለው ተቀባይነት መሠረት የእግዚአብሔርን ድምፅ የሚሰማ ጆሮ፤ ፈቃዱን የሚያደርግና በመንገዱ የሚራመዱ እግሮች አሉን ማለት ነው። በክርስቶስ ደም በመለየታችን ምክንያት የእግዚአብሔር አገልጋዮች በእግዚአብሔር ፊት በሚሆኑበት ሁኔታ ላይ እንሆናለን ማለት ነው። ከአሁን በኋላ ጆሮዎቻችን፤ እጆቻችንና እግሮቻችን የእግዚአብሔር ብቻ ናቸው። በክርስቶስ ኢየሱስ በእግዚአብሔር ዘንድ ተቀባይነት ስላገኘን ሰውነታችንን እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝና ሕያው ቅዱስም መስዋዕት እድርገን እናቀርባለን።

የደም ምልክት ባለሰው የእግዚአብሔር መለኮታዊ መብት አለ። የደም ምልክት ባለበት ቦታ የፍቅር ጥሪ አለ። ደሙ በጌታ እንደተወደድንና እንደተገዛን ይመሰክራል። ደሙ ክርስቶስ የማዳን ሥራ ለመሥራት የከፈለው ዋጋና አዲስ ኪዳን የቆመበት ነው። ጌታ ኢየሱስ ታርጿል። ስለዚህ እኛም በመስቀል ላይ ከፈለሰው ደም የተነሣ ራሳችንን ሕያውና ቅዱስ መስዋዕት

አድርገን ማቅረብ ይገባል። ምንም እንኳን በሕይወት ብንኖር ሙሉ በሙሉ ለእግዚአብሔር ተለይተናል።

የሁለተኛውን አውራ በግ መተረድ ተከትሎ የሚመጣው የመወ ዝወዝ ቁርባን ነው። እዚህ ላይ ልብ ይሏል። የሁለተኛው የአውራ በግ ደም ለእግዚአብሔር በሚለየው ሰው የቀኝ ጆር ጫፍ፤ የቀኝ እጅ አውራ ጣትና የቀኝ እግር አውራ ጣት ላይ መቀባት ለእግዚአብሔር ለመለየት የሚደረግ ዝግጅት ነው። ሆኖም መለየቱ የሚሆነው ግን ሙሴ በዘሊ 8+25-28 ያለውን ሲያከናውን ነው።

«የቅዱሳን መጻሕፍት አፈታት (የኸርሜኑ-ቴክስ) አስተማሪዎች በምልክትና በአምሳያ ጥናታቸው የአውራ በግ ትከሻና የቂጣው እንጀራ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አምላካዊ ባሕሪውንና ሰውነቱን ያሳያል።» ይላሉ። እርሱ ፍጹም አምላክ ፍጹም ሰው ነው። በሰውነቱ ንጢአትና ነውር የለበትም። በመንፈስ ቅዱስ የተሞላና ርህሩህ ከመሆኑም በላይ ውስጣዊና ውጫዊ መንፈሳዊነቱ እጅግ ግሩም ነው። እዛኝ እንጂ ጫካኝ አይደለም። በዚህ ምዕራፍ ውስጥ የቀረቡት የመሥዋዕት ዐይነቶች ከመሥዋዕትነታቸውም በተጨማሪ የጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ባህሪ የሚያሳዩ ናቸው።

የሚወዘወዘውን መሥዋዕት አርንና ልጆቹ በእጃቸው አድርገው ከወዘወዙት በኋላ ሙሴ ከእጃቸው ተቀብሎ ለእግዚአብሔር ለመለየት በእሳት የሚቀርብኩ ሽታውም ደስ የሚያሰኝ መሥዋዕት አድርጎ በመሰዊያው ላይ ያቃጥለዋል።

እዚህ ላይ «መለየት» ስለሚለው ቃል ትንሽ ማብራሪያ እናክልበት። «መለየት» የሚለው ቃል በዕብራይስጡ ቃል እሳቤ «እጆችን መሙሳት» የሚለውንም ሐሳብ ያሳያል። አርን የሚወዘወዘውን መሥዋዕት በእጆቹ አድርጎ ከመወዘወዙ በፊት እጆቹ ባዶ ነበሩ። በኋላ ግን በሚወዘወዘው መሥዋዕት ተሞሉ። የአርን እጆች በሚወዘወዘው መሥዋዕት መሞላት ለእግዚአብሔር መለየቱን ያሳያል።

እግዚአብሔር አርንና ቤተሰቡን እንዲያገለግሉ ጠራቸው። ነገር ግን አርን ማድረግ የሚገባውን አስቀድሞ ሳያደርግ ዝም ብሎ ጥሪውን ተቀብሎ አልመጣም። እርሱ እራሱ የገጢአቱን

ሥርዐት መቀበልና በክርስቶስ በኩል ተቀባይነት ማግኘት ነበረበት። የቀኝ ጆሮው ጫፍ በደሙ ሲቀባ ጆሮዎቹ የእግዚአብሔርን ቃል ብቻ መስማት፤ እንዲሁም የቀኝ እጅና የቀኝ እግሩ አውራ ጣት በደሙ ሲቀቡ እግዚአብሔር ያለውን ማድረግና በእርሱ መንገድ ብቻ መመላለስ ነበረባቸው።

ጆሮአችን እግዚአብሔርን መስማት አለበት። እጆቻችንም የአገልግሎት ከፍተኛ መገለጫ ስለሆኑ፤ በክርስቶስ ሲሞሉ ያስፈልጋቸዋል። ያኔ ብቻ ለእግዚአብሔር መለየታችን እውን እየሆነ ይመጣል። እንግዲህ ለእግዚአብሔር መለየት ምንድነው? በቀላሉ ጳውሎስ በሮሜ ምዕራፍ ስድስትና ሀሥራ ሁለት እንደተናገረው ብልቶቻችንን (ሰውነታችንን) ለእግዚአብሔር ሕያውና ቅዱስ መሥዋዕት እድርጎ ማቅረብ ነው።

ወደ ጌታ ከመጣን በኋላ የሕይወት ዘመናችንን በመልካም ማሳለፍ የምንችለው በአንድ መንገድ ብቻ ነው። ይህም አንድ መንገድ ለእግዚአብሔር መለየት ነው። ለእግዚአብሔር ሳንለይ እግዚአብሔርን እንደሚገባ ማገልገል አንችልም። እርሱንም ለማገልገል ደግሞ ሰውነታችንን ቅዱስና ሕያው መሥዋዕት አድርገን ማቅረብ ያስፈልገናል። ከእንግዲህ ወዲያ ጆሮዎቻችን የማንንም ድምጽ ለመስማት የሚከፈቱ ፤ እጆቻችንም የሌሎችን ትእዛዝ ለመፈጸም የሚከረጉ፤ እግሮቻችንም ከጽድቅ ውጭ ያለውን መንገድ የሚጓዙ መሆን የለባቸውም። እንዲህ ሰናደርግ ብቻ ለእግዚአብሔር ፍጹም እንሰያለን። እርሱንም እናገለግላለን።

እንግዲህ ስለ መለየት እየተማርን ያለነው ነገር በቅጡ ገብቶን ከሆነ በየቀኑ ባለን ጸሎት ጊዜ ቢያንስ እንዲህ ብለን እንጸልይ «ጌታ ሆይ በአንተ ፊት እንድቆምና እንዳገለግልህ እድሉንና መብቱን ስለሰጠኸኝ እመስግንሃለሁ። በክርስቶስ ኢየሱስ ሞት ሁለንተናዬ በመዋጀቱ ብልቶቼ ለዘላለም የአንተ ናቸው። ከአሁን ወዲህ ዓለምም ሆነኝ እኔ ለንጠቀምባቸው አንችልም። እኔ ከአሁን በኋላ የአንተ ነኝ» ሁልጊዜ እንዲህ እያልን ብንጸልይ ለእግዚአብሔር መለየት በሕይወታችን እውን እየሆነ ይመጣል። ውጤቱም የቅድስና ፍሬ ማፍራት ይሆናል።

እግዚአብሔርን የማገልገል ትልሙ በመስበክ፤ በማስተማር፤ ወይም ለእግዚአብሔር አንድ ሥራ በመሥራት ላይ ብቻ የተመሠረተ እንዳይደለ ተረድተን ከልባችን ለልዑል እግዚአብሔር እንለይ።

3.5 በሥራችን ለእግዚአብሔር መለየት

ዋናውን ርዕስ ከማጠቃለላችን በፊት አንድ ልናውቀው የሚገባ ነገር አለ። ይህም በሥራችን እግዚአብሔርን እንደምናገለግለው ነው። አንድ ጊዜ ክርስቲያን ከሆንን በኋላ በቀረልን የሕይወት ዘመናችን በሙሉ ከየትኛውም ነገር ይልቅ በቀዳሚነት በሥራችንም ሆነ በኑሮአችን እግዚአብሔርን ማገልገል አለብን። እግዚአብሔርን የምናገለግለው ወንጌልን በመስበክና በማስተማር፣ እንዲሁም በመዘመር ብቻ ሳይሆን በመንግሥት መስሪያ ቤት፣ በግል ድርጅት፣ በየግላችን በምንሰራው ሥራ ጭምር ነው። ለምሳሌ አንድ ዶክተር ክርስቲያን ከሆነ በኋላ ወይም አንድ ክርስቲያን ተምሮ ዶክተር ከሆነ በኋላ በሕክምና ሥራው ላይ ሆኖ ሕሙማንን በሚያከምበት ጊዜ እግዚአብሔርን እያገለገለ እንዳለ ማወቅ አለበት፤ ኢንጂነሩም ሌላ ሌላውም እንዲሁ። ያኔ ብቻ በሕይወታችን የጌታ ፍላጎት የመጀመሪያውን ደረጃ ያይዛል። እግዚአብሔርንም ማገልገል ዋነኛ ግባችን ይሆናል።

ጌታ ፈቅዶ ሰለሰት ኑሮአችን የሚያስፈልገንን ለማግኘት የሕክምና ወይም የኢንጂነርነት ሥራ ብንሰራ፣ የምንሰራው ሥራ የወንጌል ሰባኪው ከሚሰራው ሥራ የተለየ አይደለም። ሥራችን ጥሪያችን ነው። ከዚህ የተነሣ በየትኛውም አቅጣጫ እግዚአብሔርን በታማኝነት ማገልገል ይጠበቅብናል። እንዲህ ሰናደርግ ብቻ በምንሠራው ሥራ ለእግዚአብሔር እንሰያለን። ወንጌልን ለመስበክና ለማስተማር ሙሉ ጊዜያችንን ከሰጠን አገልጋዮች ውጭ ያለን አማኞች ሥራችን ጥሪያችን እንደሆነ ማየት እንድንችል እግዚአብሔር ጸጋ ያብዛልን! ሥራችን ጥሪያችን ነው። ስለዚህ የሥራና የአገልግሎት ሁለትዮሽ የለውም። ፕሮፌሰሮች፣ ዶክተሮች፣ ነርስች፣ ኢንጂነሮች፣ ጻኞች፣ ጠበቆች፣ ሴናተሮች፣ የኢንዱስትሪ ሠራተኞችና ነጋዴዎች ወዘተ ሥራቸው ጥሪያቸው እንደሆነ ቢገነዘቡ፣ በሚሠሩት ሥራ እግዚአብሔርን ለማገልገል ይሰያሉ። የሚሠሩትንም ሥራ እንደ አገልግሎታቸው ይይዙታል።

ጌታ አንዳንዶችን በሚሠሩበት የሥራ ቦታ ላይ የዚህን ዓለም ሹመት እንዲያገኙ ያደርጋል። ሆኖም እግዚአብሔር ለእነዚህ ሰዎች ስልጣን እንዲሰጣቸው የሚያደርገው፣ በስልጣናቸው ስር የሚተዳደሩትን ሠራተኞች እንደሚገባ ለማስተዳደር እንጂ በተሰጣቸው ስልጣን ላይ ልባቸው እንዲወድቅና ሰዎችን እንዲያስጨንቁ አይደለም።

ክርስቲያኖች ከሆንን በኋላ ስለ ራሳችን ያለን ግምት መስተካከል አለበት ብዬ አምናለሁ። ያለ እግዚአብሔር ጸጋ ለሁሉም ነገር የማንጠቅም እንደ ሆንን ማየት ወደምንችልበት ደረጃ መምጣት ያስፈልገናል። ይህ ማለት ደግሞ በምንሰራበት መስሪያ ቤት ታማኝነት የጉደለን እንሆናለን ማለት አይደለም። ለባለሥልጣኖች ታዛዥ መሆንና ሥራችንን በታማኝነት መፈጸም ይኖርብናል። በእግዚአብሔር ፊት ግን የሕይወት ዘመናችንን በሙሉ የምንሠራው ሥራ እርሱን በማገልገል ማሳሰፍ አለብን።

3.6 የመለየት ዝማሬ

በቻይንኛ «እኔ የእርሱ ነኝ፣ የእርሱ ነኝ፣ የእርሱ ከሆንኩ ከብር ለሰሙ ይሁን።» የሚል አዝማች አለ አዝማቹ ምንም እንኳ ቀላል ቢሆንም ድርሰቱ ግን የተፃፈው ስለ መለየት በሚገባ በተረዳ ሰው ነው። ይህ መዝሙር ለእግዚአብሔር መለየት በገባው ሰው እንደተፃፈ ወይም እንደተደረሰ ሁሉ መዘመር ያለበትም ለእግዚአብሔር በተለየ ሰው ነው።

ባለፉት ዓመታት ለእግዚአብሔር ስለመለየት ትኩረት ሰጥቼ አልሰብኩም ነበር። ከአሁን በኋላ ግን በዚህ ርእሰ ጉዳይ በጣም ትኩረት በመስጠት ላስተምር አሰባለሁ። ምን ጊዜም ሰዎች ለእግዚአብሔር እንዲለዩ በእግዚአብሔር ርኅራኄ መለመን/መጠየቅ አለባቸው፤ ነገሩ ይገባቸው ዘንድ በክርስቶስ ኢየሱስ ለእግዚአብሔር ስለመለየት አስፈላጊው ሁኔታ በመስቀሉ እንደተመቻቸና በሩ ከፍት እንደሆነ፣ በግልጽ መናገር አለብን። ለምሳሌ አንድ ሰው የአገሩን ፕሬዝዳንት እንዲያገለግል ጥያቄ ቢቀርብለት ጥያቄውን በጣም በደስታ እንደሚቀበለው እርግጠኛ ነኝ። ለዎች የአገራቸውን ፕሬዝዳንት ለማገልገል ሲጠየቁ ደስተኞች ከሆኑ እግዚአብሔርን ለማገልገል ሲጠየቁም ምን ያህል

ደስተኞች ይሆኑ? በከርስተስ ያዳነንንና ፍቅሩን የገለጠልንን እግዚአብሔርን ለማገልገል የተከፈተ በር አለ። እግዚአብሔርን ለማገልገል ኑ ሲባል ግን ውለታ አድርጉለት ማለት እንዳይደለልብ እንበል።

ምዕራፍ አራት

የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት

4.1 መጽሐፍ ቅዱስን የማጥናት አስፈላጊነት

እግዚአብሔር በአሁን ዘመን ለሰዎች የሚናገረው አስቀድሞ የተናገራቸውን ቃሉን መልሶ በመናገር ስለሆነ፤ እንደ እማኝ የእግዚአብሔር ቃል ዕውቀት የሌለው ሊሆን አይገባም። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በማይገኙ ቃላት እግዚአብሔር ለማንም ሊናገር ለማግኘት እጅግ በጣም አስቸጋሪ ነው። ምንም እንኳን በጌታ በጣም ያደጉትን ሰዎች እግዚአብሔር በቀጥታ ሊናገራቸውም፤ እነዚህ ንግግሮች እንኳ በብዛት በመጽሐፍ ቅዱስ አስቀድመው የሰፈሩ ናቸው። ስለዚህ የእግዚአብሔር መናገር አስቀድሞ የተናገረውን ቃሉን መልሶ መድገም ስለሆነ፤ አዳዲስ እማኞች እግዚአብሔር ለሰው ልጆች ከተናገረበት ቃል ጋር ትውውቅ ሊኖራቸው ይገባል። ነገር ግን ከዚህ ቃል ጋር ትውውቅ ከሌላቸው፤ እግዚአብሔር ለእነርሱ ሊናገር የሚችልበት ሌላ ዋና መንገድ ሳይኖረው ይችላል።

መጽሐፍ ቅዱስ እስትንፋስ መለኮት ያለበት ስለሆነ የእግዚአብሔር ቃል ነው 2ጢሞ 3፡16-18። ይህ መጽሐፍ እግዚአብሔር ባለፉት ጊዜያት ለእኛ ያደረገውን ነገር ሁሉ ይዟል። በተጨማሪም ሰዎች ባለፉት ዘመናት እሱን እንዲያውቁ ለማድረግ በምን መንገድ እንደተናገራቸውና እንደመራቸው ያሳየናል። እግዚአብሔር ለእኛ ያለውን ለጠታ፤ ባለጸግነትና ሙሉነት ለማወቅ፤ እንዲሁም በምን ሀይነት መንገዶች ወደ ራሱ እንደሚመራን ለመረዳትም፤ መጽሐፍ ቅዱስን ማጥናት ያስፈልገናል።

ከዚህም ሌላ እግዚአብሔር እንድንናገርለት እኛን ለመጠቀም ሲፈልግ የሚጠቀመው የመጽሐፍ ቅዱስን ቃል ነው። የእግዚአብሔር ቃል በእኛ በሙላት ከሌለ፤ እግዚአብሔር በእኛ

ለመናገር ችግር ይሆንበታል። ከዚህም የተነሣ እኛ በእርሱ ፊት የማንጠቅም እንሆናለን። አግዚአብሔር አታን ለእኛ መናገር የሚፈልገውን ነገር ለመስማትና ባለፉት ዘመናች እንዴት እንደተራመደ ለማወቅ የአግዚአብሔርን ቃል በልባችን በሙላት ለናስቀምጥ ያስፈልገናል (ቆላ 3፡16)።

4.2 መጽሐፍ ቅዱስ ጥልቅና ቁም ነገር አዘል መጽሐፍ ነው

የትኛው አማኝ ነው፤ ለማጥናት ጊዜ ሳይሰጥ ቃሉን ሊያውቅ የሚችል? ፈጽሞ የሚቻል አይደለም። ስለዚህ በተለይ ወጣቶች የአግዚአብሔርን ቃል ማጥናት ይገባቸዋል። እንዲህ ካደረጉ ጉልምስናና እርጅና ለድሜ ላይ ሲደርሱ ለራሳቸውና ለሌሎችም ፍላጎት የሚሆን ሠፊ የአግዚአብሔር ቃል ዕውቀት ይኖራቸዋል።

አግዚአብሔርን ማወቅ የሚሻ ማንም ቢኖር፤ የአግዚአብሔርን ቃል በሚገባ ማጥናት አለበት። ማንኛውም አማኝ ከመጀመሪያው የክርስትና ሕይወቱ ጀምሮ የአግዚአብሔርን ቃል የማጥናትን አስፈላጊነት ሊገነዘብ ይገባዋል። ግልጽ ለመሆን ያህል በዚህ ዘመን በብዙ ቅዱሳን መካከል መጽሐፍ ቅዱስን የሚያውቁ በጣም ጥቂቶች ናቸው። ከዚህ የተነሳ ይህ ትውልድ በአግዚአብሔር ቃል ጥናት በአንጻራዊ ሲታይ በጣም ዘቀተኛ ነው። ከአርባ ወይም ከሃምሳ ዓመታት በፊት እንደ ነበሩት ሀይነት በአግዚአብሔር ቃል የጎለመሱ ሰዎችን በዚህ ዘመን አናይም። እንዲያውም ዛሬ ባብዛኛው የምናገኘው ጥራዝ ነጠቅ አንባቢዎችንና አውድ ዘንጥል ለባቢዎችን ነው። መጽሐፍ ቅዱስን ሙሉ በሙሉ ያጠኑ ሰዎች ከየት እናገኛለን? ይህ ትውልድ በአግዚአብሔር ቃል ግንዛቤ ወደ ጳሳ ቀርቶአል። እዚህ ጋር ልብ ይሏል አየተነጋገርን ያለነው ስለ መንፈሳዊ ሕይወት ሳይሆን ስለ ግንዛቤ ነው። ሰዎች ከመጽሐፍ ቅዱስ ጊዜን ፣ ገይልንና ሕይወትን ለአንድ ተግባር የማዋል ባሕሪ ያለው አንድ ነገር ሊያገኙ ይችላሉ፤ ነገር ግን መጽሐፍ ቅዱስን ጊዜ ወስደው የሚያጠኑ ጥቂቶች ናቸው።

አሁን ተስፋ ያለው በወጣቶች ነው። በእነዚህ

አምስት ወይም ዕሥር ዓመታት ውስጥ መጽሐፍ ቅዱስን በደንብ ያጠኑና እንዴት እንደሚተረጉም የሚያውቁ ብዛት ያላቸው ሰዎች እንደሚኖሩን ተስፋ እናደርጋለን። ይህ ብዙ ጊዜ ስለሚጠይቅ እንደሚነገረው ቀላል አይደለም። አንድ አማኝ ብዙ ጊዜውን ሰጥቶ የአግዚአብሔርን ቃል ካላጠና ወደ አገልግሎት ቢመጣ ሐዋርያቱ በጣሉት መሠረት ላይ ሊያንጽ የሚችልበት ነገር አይኖረውም። ዛሬ በቤተክርስቲያን መድረኮች ላይ የምንሰማው ዝብርቅርቅ ትምሕርትና ስብከት ምክንያቱ አገልጋዮች ወደ አገልግሎት ከመምጣታቸው በፊት መጽሐፍ ቅዱስን እንደሚገባ አለመማራቸውና አለማጥናታቸው ነው። በቅዱሳን መጽሐፍት ላይ ያልተመሠረተ አገልግሎት በአግዚአብሔር ፊት አሳፋሪ ነው።

4.3 መጽሐፍ ቅዱስን እንዴት እናጥና?

መጽሐፍ ቅዱስን እንዴት እናጥና ለሚለው ጥያቄ መልሳችን በዕራቱ መሠረታዊ መርሆች የሚል ነው፤ እነርሱም ከዚህ በታች የተገለጹት ናቸው።

- ሀ/ እውነታዎችን በማግኘት
- ለ/ ቃሉን በማስታወስ ወይም በአለመዘንጋት
- ሐ/ ቃሉን በመተንተን፣ ምክንያቶችን እየሠጡ በማጠቃለል ወይም በመደምደምና በማነጻጸር
- መ/ ከአግዚአብሔር ግልጽ የሆነ መረዳትን ወይም ማብራሪያን በመቀበል።

ምንም እንኳ ውጫዊ የጥናት ዘዴዎች የተለያዩ ቢሆኑም፤ ቃሉ የሚጠናበት መሠረታዊ መርሆች እንዳሉ ይሆናሉ። እላይ የተሰጠው ቅደም ተከተልም መጠበቅ አለበት። ይኸውም፡ መጀመሪያ እውነታዎችን ማግኘት፤ ከዛ ማስታወስ፤ ቀጥሎ መተንተን በመጨረሻም ግልጽ የሆነ መረዳትን ወይም ማብራሪያን መቀበል ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ በመንፈስ ለታወረ፤ ድብቅ የሆኑ ብዙ መንፈሳዊ እውነቶችን ይዟል። አንድ ሰው ምንም ዐይነት

እውነታን በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ቢያገኝ ግማሽ ብርሃን አለው፤ ስለዚህም የጥናቱን ዓላማ ግማሱን ፈጽሞ አልፈዋል። በዚህም ምክንያት እውነታዎችን ማግኘት በጣም አስፈላጊ ነው። አለበለዚያ የእግዚአብሔር ብርሃን በቃሉ ውስጥ ባሉ እውነታዎች ላይ ስለሚያበራከቅ እግዚአብሔር ግልጽ የሆነ መረዳት ወይም ማብራሪያ ልናገኝ እንችልም። እግዚአብሔር ለምን በዚህ መንገድ ወይም በዚያ መንገድ ይናገራል? በትንተና፤ በንጽጽርና በመተርጎም አማካይነት ግልጽ ለሆነ ማብራሪያው ከፍት አንገኛለን። በዚህ መንገድ ራሳችንንና ሌሎችንም ልንመግብ እንችላለን። መጽሐፍ ቅዱስን በግድ የለሽነት ብናጠና ግን የእግዚአብሔር ቃል ሽልኮ ያልፍና በውስጡ ምን እንጸላ ላናስተውል እንችላለን።

ለምሳሌ የመሬት ስበት ንይል አንድ እውነታ ስለሆነ ዓለም አቀፋዊ ሕግ ነው። ቢሆንም ግን ይህ የስበት ሕግ ለመታወቅ ኒውተንን ጠበቀ። ከኒውተን ዘመን በፊት ለኢህ ዓመታት የስበት ንይል ቢኖርም አንኳ ይህ ሕግ ሳይታወቅ ለብዙ ዘመን ከርሞ ነበር። አንድ ቀን ኒውተን ከፖም ዛፍ በታች አረፍ ብሎ ነበርና አንድ ፖም እናቱ ላይ ወደቀ፤ በዚህ ክስተት የስበትን ሕግ ዐመቀ። ጥያቄው አንደዚህ ዓይነት እውነታ አስ ወይስ የለም ሳይሆን፤ እውነታውን በቀላሉ ማወቅ ነበር።

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያሉ ዋና ዋና እውነታዎችን ለማግኘት መቻል ልክ እንደዚሁ ኩነተኛና አስፈላጊነት ያለው ጉዳይ ነው። ለምሳሌ መጽሐፍ ቅዱስ የሚለውንና የማይለውን ለይቶ ማወቅ በጣም አስፈላጊ ነገር ነው። ለምን ነገሮች በተለያዩ ቦታዎች በተለያዩ ሁኔታ ይገለጻሉ? እግዚአብሔር ከመጀመሪያው ከመጽሐፍ ቅዱስ አንድ ነጠላ ቃል እንጸይቀር አሳልፈዋል። ታዲያ ለምንድን ነው በአንጻንድ ሁኔታ ላይ በነጠላ ቀጥሮ የሆነ ቃል፤ በሌላ ቦታ ደግሞ በብዙ ቀጥሮ የሆነ ቃል የሚጠቀሙት? አንጻንድ ጊዜ ለምን ዓመታት በግልጽ ይጠቀሳሉ? በሌላ ጊዜ ደግሞ ብዙ ዓመታት ሳይጠቀሱ ለምን ይታሰራሉ? የዐውድ መገኛ ዐረፍተ ነገር፤ የዐረፍተ ነገር መገኛ ደግሞ ቃል ስለሆነ እነዚህ ሁሉ ሊሰተዋሉ የሚገባቸው እውነታዎች ናቸው። ከላይ በተሠጡት ምክንያቶች የተነሣ መጽሐፍ ቅዱስን የሚያጠና ሰው በእግዚአብሔር ፊት ጥንቁቅ መሆን አለበት እንጂ የማያስተውል ወይም የማያጠኑ መሆን የለበትም። ምክንያቱም የእግዚአብሔር ቃል የጠራ ስለሆነ አጥኚው አንድ ዓላማ ያለው መሆን አለበት። የእግዚአብሔርን ቃል በሚያነብበትና በሚያጠናበት ጊዜ፤

የት ቦታ የተለየ ትኩረት እንጸላ ማወቅ አለበት። እንዲህ ካላደረገ እውነታዎቹ ወይም ተልፎቹ አይገኙም።

4.3.1 የማንጸጸር ጥናት ዘዴ ናሙና

አንድ ቀላል ምሳሌ እንመልከት።

«ደም» እና «መስቀል» በሮሜ ውስጥ

ሮሜ ከምዕራፍ አንድ ለስክ ሰምንት የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስን የማዳን ሥራ እንደሚገልጽ እናውቃለን። እነዚህ ሰምንት ምዕራፎች እንደገና በሁለት ይከፈላሉ። ይኸውም ምዕ1+1-5+11 አንድ ክፍል ሲሆን ከምዕ5+12 - ምዕ 8 ሌላው ክፍል ነው። መጽሐፍ ቅዱስን የሚያጠኑ ሁሉ በመጀመሪያው ክፍል የመስቀሉ አለመጠቀሱና በሁለተኛው ደግሞ የደሙ አለመጠቀሱ ያስገርማቸዋል። የመጀመሪያው ክፍል የሚናገረው ስለ ደሙ ብቻ አንጂ ስለ መስቀሉ አይደለም። ሁለተኛው ደግሞ የሚያተኩረው በመስቀሉ ላይ አንጂ በደሙ ላይ አይደለም።

መጽሐፍ ቅዱስን በምናጠናበት ጊዜ እግዚአብሔር የተናገረውንና ያልተናገረውን ምን እንደሆነ ለይተን ካወቅን በኋላ መተንተን መጀመር አለብን። በመሠረቱ ሁለት የመተንተኛ መንገዶች አሉ። አንደኛው በበለጠ ጥንቃቄና በጥልቀት ለመመርመር ከፍሉን መከፋፈል ሲሆን፤ ሌላኛው ደግሞ አንድ ሁሉን የያዘ ሥዕል ለማግኘት አንድ ላይ የተከፋፈሉትን መለብለብ ነው። በየግላችን ሮሜ ከአንድ ለስክ ሰምንት ያሉትን ምዕራፎች በምንመረምርበት ጊዜ በአንድ ሰዓት ወይም በግማሽ ሰዓት ውስጥ የገጢአት ይቅርታና ጽድቅ በደሙ እንደሆነና ከገጢአት ንይል ነጻ መውጣት ግን በመስቀሉ መሆን እንጸላበት አንድናይ ብርሃን ይሰጠን ይሆናል። እርሱን የሚመጣው በደሙ ሳይሆን በመስቀሉ ነው። የገጢአት ይቅርታ ግን የሚመጣው በመስቀሉ ሳይሆን በደሙ ነው።

አንድ ሰው በቂ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ ማስታወስ ከቻለ፤ የሚያስታውሳቸውን ጥቅሶች (የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች) በእግዚአብሔር ፊት ላመተንተን ሊሞክር ይችላል ይሆናል። ሆኖም

ለመተንተን የሞከራቸውን ጥቅሶች በቀሎ ሊረዳቸው አይችሉም፤ ቀደም ብዬ አንድ ሰው እውነታዎችን ማግኘት ከቻለ አስቀድሞ ግማሽ ብርሃን እንደተቀበለ ተናግሯል። አንድ ሰው እውነታዎችን ማግኘት ካልቻለ የማየት ችግር እንዳለበት ያረጋግጣል። ስለዚህ አማኝ እንደ ጥንቁቅ አንባቢ እውነታዎችን ማውጣት መጀመር አለባቸው። እውነታዎችን የማይፈልግ ሰው ግድየለሽ ነው። እግዚአብሔር ያለውንም ሆነ ያላለውን አያውቅም። ይህ እንዴት የእግዚአብሔር ቃል ጥናት ሊባል ይችላል? አንድ ነገር አስታውሱ፤ አንድ ሰው የእግዚአብሔር ቃል አገልጋይ መሆን ይችላል፤ አይችልም እንደሆነ የሚወሰነው መጽሐፍ ቅዱስን ሲያጠና እውነታዎችን ሊያገኝ ይችላል። ወይስ አይችልም በሚለው ነው። ማንኛውም የእግዚአብሔር ቃል አገልጋይ የሆነ ሰው ንቁና ትክክለኛ መሆን ያስፈልገዋል። እውነታዎች ብቅ ብለው በግልጽ እንደሚታዩ እንደ ተራራ ጫፎች ናቸው። ሰንፎች ግድ የለሾች ግራ የተጋቡና ስሜት ቢሰጥ ብቻ የእግዚአብሔርን እውነታዎች ማግኘት ስለማይችሉ፤ መጽሐፍ ቅዱስ እንዴት እንደሚነበብ አያውቁም።

4.3.2 የመተንተን ጥናት ዘዴ ናሙና

አሁን ከንጽጽራዊ ጥናት ዘዴ ወደ በውደ ምንባባዊ ትንተና ጥናት ዘዴ እንለፍ። ለምሳሌ ያህል የመንፈስ ቅዱስን መላክ በተመለከተ የዮሐንስን ዘገባ ከምዕራፍ 14፡16-20 ካለው ክፍል እንመለከት። በዚህ ክፍል የጌታ ኢየሱስን የተስፋ ቃል እናገኛለን። በዚህ የተስፋ ቃል ውስጥ ምን ልዩ የሆነ ነገር እንመለከታለን ብለን ብንጠይቅ በዚህ ምንባብ የመጀመሪያና ሁለተኛ ክፍል «እርሱ» እና «እኔ» የሚል ተውላጠ ስም ጥቅም ላይ ውሎ እናገኛለን። ይሁን እንጂ በከፍሉ «እርሱ» ከሚለው «እኔ» ወደሚለው ዝውውር አለ።

ይህንን እውነታ ካስተዋልንና እነዚህን ጥቅሶች ሁሉ ማስታወስ ከቻልን በኋላ እነሱን መተንተን እንቀጥላለን። ከዚህ በኋላ የሐንስ ጌታ «ሌላ አጽናኝ» ብሎ የተናገረውን ይጠቅሳል። በከፍሉ «ሌላ» የሚለው ቃል ሁለተኛ አጽናኝ እንደሆነ ያሳያል።

ለምሳሌ «ሌላ ጽዋ እስጥላሁ» ማለት «ሁለተኛ ጽዋ እስጥላሁ» ማለት ነው። «ሌላ ሰው እንዲረዳህ እጠይቃለሁ» የሚለው አባባል ያለምንም ጥርጥር ሁለተኛ ረዳት እንደሆነ ይጠቁማል። አባቴ ሌላ አጽናኝ ይልክላችኋል፤ ይህ ማለት ሁለተኛ አጽናኝ ማለት ነው። ሌላ ረዳት የመጀመሪያ ረዳት እንዳለ እንደሚጠቁም፤ ሌላ ጽዋ የመጀመሪያ ጽዋም እንዳለ እንደሚያሳይ ሁሉ፤ ልክ እንዲሁ ሁለተኛ አጽናኝ አስቀድሞ ሌላ አጽናኝ እንደ ነበር አመልካች ነው። ሁለት አጽናኞች የመኖራቸው እውነታ በዚህ መንገድ መሠረት ይዟል።

ስለ ሁለተኛው አጽናኝ ጌታ ምን ይላል? «ከእናንተ ጋር ለዘለዓለም ይሆናል»። ከእኛ ጋር ለዘላለም የሚኖር እርሱ ማነው? የምናውቀው አንመስልም። ነገር ግን ጌታ እንዲህ ይላል «ዓለም አይቀበለውም፤ ምክንያቱም አያውቀውም፤ አያውቀውምም፤ እናንተ ግን ታውቁታላችሁ» ለምን? ብትሉ «ከእናንተ ጋር ይኖራል» አለ።

እዚህ ላይ ልብ ይሏል «ከእናንተ ዘንድ ስለሚኖር በውስጣችሁም ስለሚሆን» የሚለውን ቃል ተከትሎ «ወላጆች እንደሌላቸው ልጆች አልተዋችሁም ወደ እናንተ እመጣለሁ» በማለት ይቀጥላል። ከፍሉን በትንተና የጥናት ዘዴ ስናጠናው «እሱ» ከሚለው «እኔ» ወደሚለው ዝውውር እንዳለ እናያለን። ከሞት ለመነሣትና እንደገና ለመመለስ ጌታ ሊሞት ነው። እንዴት ይመጣል? ደቀመዛሙርቱን ብቻቸውን እንዳይተዋቸው በመንፈስ ቅዱስ ይመለሳል። ከዚህ የምንረዳው ኢየሱስ ክርስቶስ እንደገና በመንፈስ ቅዱስ በኩል ተመልሶ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር እንደሚሆን ነው። ይሁን እንጂ ኢየሱስ ክርስቶስ መንፈስ ቅዱስ እንደሆነ ማሳብ የለብንም።

ስለዚህ መጽሐፍ ቅዱስን የማጥናት መሠረታዊ መርህ፤ አብርሃትን ማግኘት እንደሆነ ግልጽ ነው። ነገር ግን ይህ አንድ ሰው በሚያነባቸውና በሚያስታውሳቸው ምዕራፎች ብዛት ላይ የተመሠረተ አይደለም። አንድ አማኝ መጽሐፍ ቅዱስን ሲያነብና ሲያጠና አብርሃትን ማግኘት ካልቻለ፤ ከእግዚአብሔር እውነታዎችን አይቀበልም። ለአገልጋይ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እውነታዎችን የማግኘት ችሎታ መሠረታዊ አስፈላጊነት ያለው ነው። ጳውሎስ እውነታዎችን የማግኘት ከፍተኛ ችሎታ

የነበረው ሰው ነበር። ገላትያ ምዕራፍ ሦስት ምን እንደሚል ይመለከታል። አራት ዘፍጥረትን ሲያነብ «የምድር አሕዛብ ሁሉም በዘርህ ይባረካሉ» የሚለውን እግዚአብሔር ለአብርሃም የሰጠውን ተስፋ ከዘፍ 22÷18 ላይ አገኘ። ያ ዘር የተገለጠው በነጠላ ቀጥር እንጂ በብዙ ቀጥር አይደለም፤ ስለዚህ ከርስቶስን ያመለክታል። ጳውሎስ ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በመንፈስ ቅዱስ አብርሃምን አንድ እውነታ አግኝቷል። ልክ እንዲሁ አሁን እንደተጠቀሰው ዐይነት በብዙ ሺዎች የሚቆጠሩ እውነታዎች በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አሉ። አንድ ሰው በእግዚአብሔር ቃል (ዕውቀት) ባለጸጋ ይሁን አይሁን ባብዛኛው የሚወሰነው በመንፈስ ቅዱስ አብርሃምን እውነታዎችን ለማግኘት ባለው ችሎታ ላይ ነው።

4.3.3 የመተርጎም ወይም ምክንያቶችን እየሰጡ የማጠቃለል ዘዴ ናሙና

ወደ ትርጉም ዘዴ ሰንመለስ ለምሳሌ ያህል ምሳሌችን የመሥራትን ነገር እንውሰድ። በዘፀ 20÷4 ሰንመለከት እግዚአብሔር ማንኛውንም ምስል አምላክ አድርገን እንጸንቆጥር፤ ቀር ጸንም ለራሳችን እንጸንወስድ ትእዛዝ ሰጥቶናል። በዘፀ 26÷13 ላይ ደግሞ እግዚአብሔር ሙሴን «መጋረጃውንም ከሰማያዊ፣ ከሐምራዊም ከቀይም ግምጃ ከተፈተለ ከጥሩ በፍታም አድርግ፤ ብልህ ሠራተኛ እንደሚሠራው ኪሩቤል በእርሱ ላይ ይሁኑ።» ሲለው እንመለከታለን። ኪሩቤል የሰው አምላያነት አላቸው። መጋረጃው ደግሞ ቅድስተ ቅዱሳኑን ከቅዱስ ቦታው የሚለይ ነው።

ከላይ የጠቀስናቸውን ሁለት የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች ሰንመለከት እግዚአብሔር ራሱን ተቃረን የሚል ጥያቄ በሃላባችን ውስጥ ይነሳል። እስራኤላውያንን በአንድ በኩል ምንም ዐይነት ምስል እንጸይሠሩ አዘዘ፤ የወርቅ ጥጃውንም በመሥራታቸው በእነርሱ ፈረደ፤ በሌላ በኩል ደግሞ የኪሩቤልን ምስል በመጋረጃ ላይ በጥልፍ ጥበብ እንዲሠሩ አዘዛቸው። ለምንድን ነው መጽሐፍ ቅዱስ በአንድ በኩል የምስሎችን መሠራት ፈቅዶ በሌላ በኩል

ደግሞ የምስሎችን መሠራት የሚከለክለው? ለምንድን ነው የኪሩ ቤልን ምስል እንዲሠሩ የተፈቀደው? የዚህ መልስ በዕብ 10÷20 ላይ በክርስቶስ ሥጋ የተመለሰውን መጋረጃ ስለሚያመለክት ነው። እነዚህን ምንባቦች አንድ ላይ በማቀናጀት ምክንያቶችን እየሰጠን እናጠቃልልብንል እግዚአብሔር ከአንድ ልጅ ምስል በስተቀር ሌላ ምስሎችን አይቀበልም ብለን መደምደም እንችላለን። ይህ ሐሳብ ግን ከጸሐፊው የተገኘ አይደለም!!!

4.4 አንጻንድ ታዋቂ የመጽሐፍ ቅዱስ ተማሪዎች

በየምዕተ ዓመታቱ ውስጥ ብዙ የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርተ ዘለቆች በእግዚአብሔር ቃል ዙሪያ ብዙ ጊዜ አላ ልፈዋል። በእነዚህ ሁለት ሺ ዓመታት ውስጥ ምርጥ አእምሮ አላቸው ከተባሉት ሰዎች ውስጥ አንጻንዶቹ በእግዚአብሔር ቃል ሥራ ላይ ተሳትፎ አድርገዋል። እግዚአብሔር ለቃሉ ሥራ ከዚህ ዓለም በመጀመሪያ ደረጃ የሚቀመጡ ሰዎች መካከል ባለ መልካም አእምሮዎችን መርጧል።

በመጀመሪያ አሰቸጋሪ የሆኑትን ነገሮች ገምግመው ትችት በመስጠት የመጽሐፍ ቅዱስን መልእክቶች የመረመሩትን ሰዎች እንመልከት። እንደ ትሬጂልባ፤ ዲን አልፎርድ፤ ምርድስ ምርዝ እና ዌስትሃት ያሉ በሺ ከሚቆጠሩት ተቺዎች የታወቁት ናቸው። እንዲህ ያለ ሥራ አሰፈላጊ የሆነው ለምን ነበር ብለን ብንጠይቅ መጽሐፍ ቅዱስ በተጻፈበት ወቅት ማተሚያ ቤት ሰላልነበረና በክርስትና ተቃዋሚዎች ዘንድ የተከለከለ መጽሐፍ ስለ ነበር፤ ከዚህም በተጨማሪ ግንም መጽሐፍ ቅዱስን ይዞ የተገኘ ለዱር አውሬዎች ስለሚወረወር አንባቢው መጽሐፍ ቅዱስን ለማንበብ ራሱ መገልበጥ ስለ ነበረበት ነው። በእን ደዚህ ዐይነት ሁኔታዎች ብመገልበጥ ጊዜ ለሕተት የመፈጠሩ ነገር የማይቀር ነው። አሁን እንኳ በኮምፒውተር በሚተየብበት በዚህ ዘመን የሰሕተት መፈጠር ሁኔታ ሊከላከሉት የማይቻል ነው። እንግዲህ በእጅ በሚገለበጥበት ጊዜም ሰሕተት የመፍጠሩ ሁኔታ ምን ያህል ከፍተኛ ይሆን? ጭረት መዝለል ወይም ነጥብ መጨመር በጣም በቀላሉ ሊሆን የሚችል ነገር ነበር። በመጀ

መሪያው ምዕተ ዓመት የነበሩ ሰዎች በየግላቸው በችኩላ ይገለብጡ ነበር፤ በቀጠሉት ምዕተ ዓመታት የነበሩ ሰዎች ደግሞ አንድ ላይ በመገናኘት ይገለብጡ ነበር። ዛሬ በእጅ የተገለበጡ አንዳንድ የቃላት ለውጥ ያላቸው ብዙ የእጅ ጽሑፎች አሉ።

ከዚህ የተነሣ እግዚአብሔር የመጽሐፍ ቅዱስን ቃል መርምሮ በመተቸት ረገድ የተካኑ ብዙዎችን አስነስቷል። እነሱም፡- የዕብራይስጥና የግሪክ ቋንቋ ምሁራን ናቸው። ብዙ ጽሑፎችን በማሰባሰብ ቃል በቃል፣ ጭረት በጭረት ያመሳክራሉ። በአዲስ ኪዳንና በብሉይ ኪዳን ያሉ ቃላት እያንዳንዳቸው ትክክለኛነታቸውን መመርመርና መረጋገጥ ስላለባቸው እጅግ ጊዜ የሚፈጅ ሥራ ሠርተዋል። እያንዳንዳቸው በሥራው የሠለጠኑ ጠባቂዎች ከመሆናቸው የተነሳ የአንድን ቃል ትክክለኛነት ለማረጋገጥ ቢሉ እንኳ ወደ ብዙ አገሮች ሄደዋል። ብዙ ሙዝየሞችንም ጎብኝተዋል። ያላቸውን ነገር ሁሉ በዚህ ተግባር ላይ በማዋል የከፈሉትን መስዋዕትነት ስናይ ሊያስለቅሰን ይችላል። ሕይወታቸውን ሁሉ በምርምር አሳልፈዋልና። እግዚአብሔር ለዚህ እስቸጋሪ ሥራ ስላስነሳቸው ምንኛ ልናመለካው ይገባል!!

እግዚአብሔር በዓለም ዙሪያ መጽሐፍ ቅዱስን ወደ ተለያዩ ቋንቋዎች እንዲተረጎሙ የተጠቀመባቸው ብዙ ሰዎች አሉ። እነዚህ ሰዎች መጽሐፍ ቅዱስን በጥንቃቄ በመተርጎም ብዙ ጊዜ አሳልፈዋል። ለምሳሌ ጀ ኤን ጻርቤ መጽሐፍ ቅዱስን ወደ ጣሊያንኛ፣ ጀርመንኛ፣ ፈረንሳይኛና እንግሊዝኛ እንዲተረጎም እግዚአብሔር ተጠቅሞበታል። የታወቀው የቻይና መጽሐፍ ቅዱስም የብዙ ምሁራን የትብብር ሥራ ነው። አልፎ አልፎ በአንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅስ ላይ ዐሥራ አንድ ሰዓት ያህል ተቃጥሏል።

እግዚአብሔር መጽሐፍ ቅዱስን ወደ ተለያዩ ቋንቋዎች ከሚተረጎሙ ሌላ በተለያዩ አገሮች ቃላትን፣ እንስሳዎችን፣ ተክሎችን፣ የዱር እውሬዎችንና ከብቶችን እንዲያጠኑ ብዙ ሰዎችን አስነስቷል። እነዚህ ሰዎች መጽሐፍ ቅዱስን ለመረዳት ከፍተኛ ዕርዳታ የሚያደርጉልንን የተለያዩ የመጽሐፍ ቅዱስ መዝገቦችን ቃላት ሰጥተውናል። አለበለዚያ ቄዳር፣ ሂሶጽ ወዘተ ...

የሚሉት ቃላት ምን እንደሆኑ እንዴት ልናውቅ እንችል ነበር? ሌላው ቢቀር በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ኩትና ካባ ያላቸው ልዩነት እንኳ፣ ተጠንቷል። የመጽሐፍ ቅዱስ መዝገብ ቃላት ጸሐፊ ከሆኑት መካከል ፈሊጥ ሰካፍ እና ዊሊያም ሰሚዝ በዋናነት የሚጠቀሱ ናቸው። ከአንድ ምዕተ ዓመት በፊት ከተጻፉት መዝገብ ቃላት ውስጥ የሰካፍ መዝገብ ቃላት በጣም ምርጥ መዝገብ ቃላት ነው።

እግዚአብሔር የመጽሐፍ ቅዱስ መዝገብ ቃላትን የሚያዘጋጁ ሰዎችን ብቻ ሳይሆን ጥቅስ ማውጫንም የሚያዘጋጁ ሰዎች አስነስቷል። መጽሐፍ ቅዱስ ትልቅ መጽሐፍ ስለሆነ አንድ የምንፈልገውን ጥቅስ ማግኘት ቀላል አይሆንልንም። የጥቅስ ማውጫ ያስፈለገዋል። ከሩዴን የተባለው ወንድም የጥቅስ ማውጫውን ለማዘጋጀት ብዙ ዓመታት ፈጅቶበታል። በእነዚህ ዓመታት ይህን ታላቅ ሥራ በሚሠራበት ጊዜ አእምሮው በመታወኩ ሥራው ተቋርጦ ነበር። ቢሆንም ከሰድስት ዓመት በኋላ በመጻኑ ሥራውን እንደገና ጀመረ። ይህ ወንድም ያለ ማጋነን ሕይወቱን ለዚህ ዝግጅት የሰጠ ለው ነበር። ከዚህ የተነሳ ለእኛ አሁን ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አንድ የምንፈልገውን ጥቅስ ለማግኘት ቀላልና ከብደት የሌለው ነገር ሆኖልናል። ያ የተሰየ ቃል የሚገኝበትን ጥቅስ ማውጫ ከመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች ሁሉ አሰባስቦ ለመጻፍ የወሰደው ሰዓታት ግን ብዙ ነበር። ይህ ሥራ ከሰው ልጅ የማስታወስ ችሎታ በላይ በመሆኑ ቃላትን ሥርዓት በማሰያዝ ረገድ ከፍተኛ ጥንቃቄ የተሞላበት ጥረት አስፈልጎታል። ከከሩዴን በኋላ የሶትሮንግ፣ የያንግ እና የዊግ ራም ጥቅስ ማውጫዎች ተከተሉ፤ ሁሉም ግን መሠረት የሆናቸው የከሩዴን ሥራ ነበር። እያንዳንዱ ጥቅስ ማውጫ የራሱ የሆነ ልዩ ነገር ያለው ቢሆንም ዐራቱም ግን ተሀማኒ ናቸው።

የላይኛዎቹን እዘጋጆች ተከትለው የመጡት ደግሞ፤ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ባሉ ዘመናት ላይ ጥናት ያደረጉ ናቸው። በዘመናት ላይ ጥናት ያደረጉት ወገኖች ጥንቃቄና ጥረት በተሞላበት ትጋት ከሰው ፍጥረት ጀምሮ እስከ ክርስቶስ ድረስ ያሉትን ዓመታት ለማሰላት ሞክረዋል። ከእነዚህ መካከል ሊቀ ጳጳስ ዮሐንስ እና ፈሊጥ ማሮ አሉ። የመጽሐፍ ቅዱስ ድንቅነት ይሄ ነው። ከፍጥረት ዓለም ጀምሮ እስከ ክርስቶስ ሊየሱስ ልደት

ድረስ ያለምንም መቋረጥ ግንኙነት የሚፈጥሩ የመጽሐፍ ቅዱስ ቃላት አሉ። እግዚአብሔር ይህን የዘመን አቋጣጠር ቅደም ተከተል እዚህ አንዱን እዚያ ሌላውን ጥቅስ በመስጠት ጠብቆታል። አንዳንዴ አንዳንድ ቃላት የሌሉ ይመስላሉ፤ ቢሆንም ግን ትጋት በሞላበት ፍለጋ የጠፉ የመሰሉትን አያያዥ ቃላትን ብንፈልግ እናገኛለን። ምክንያቱም ከአዳም መፈጠር እስከ ክርስቶስ ልደት ያሉ ዓመታት እንደ ሰንሰለት የተያያዙ ናቸውና።

በዘመናት ላይ ጥናት ከሚያደርጉ ሰዎች ሌላ እግዚአብሔር የመጽሐፍ ቅዱስን ቀጥራዊ መዋቅር የሚያጠኑ ሰዎችን አሰነሰቷል። እነርሱም ሁለት የተለያዩ ቡድኖች ናቸው። አንደኛው በኢፍ ደብሊው ግራንት የተወከለው ሲሆን፤ ሌላው ደግሞ በአይሁድ ትምህርተ ዘለቆች ማሰራይትስ በተባለው የተወከለው ነው። ከዚህ የተነሣ ከሰላሣ ዓመታት በፊት ኢቫን ፓኒን የተባለው ራሺያዊ በቀጥራዊ መዋቅር ላይ አስልቷል።

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያሉ አንዳንድ ቀጥሮች የራሳቸው የሆነ ልዩ ነገር እንዳላቸው ማወቅ አስፈላጊ ነገር ነው። ለምሳሌ ያህል በመጽሐፍ ቅዱሳችን ውስጥ ዐሥራ ሁለት የሚለውን ቀጥር በንመለከት ዐሥራ ሁለት ነገሮች፤ ዐሥራ ሁለት ሐዋርያት፤ ዐሥራ ሁለት መሠረቶች፤ ዐሥራ ሁለት ወሮች፤ ዐሥራ ሁለት ፍሬዎች የሚል ነገር እናገኛለን። እግዚአብሔር ሀሥራ ሁለት የሚለውን ቀጥር በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ሥራውን ለመግለጽ እንደ ተጠቀመበት ግራንት የተባለው ሰው በምልክትና በቀጥሮች ጥናት መጽሐፉ ላይ ለእግዚአብሔር ልጆች ገልጿል።

ሌሎች ደግሞ የመጽሐፍ ቅዱስን ቃላት በፊደል ቅደም ተከተላቸው ለማስቀመጥ ሞክረዋል። ግሪኮችም ሆኑ ዕብራውያን እንደ ዐረብ ቀጥሮች 1.2.3 እና 4 የሚባል ነገር እንደሌላቸው እናውቃለን። እነሱ ቀጥሮችን ለመግለጽ ፊደሎቻቸውን ይጠቀማሉ። ከዚህ የተነሣ እያንዳንዱ የግሪክም ሆነ የዕብራይስጥ ፊደል ቀጥራዊ ዋጋ አላቸው። ዝነኛው የሒሳብ ሊቅ ኢቫን ፓኒንና ተማሪዎቹ በዛሪስት ዘመነ መንግሥት የመጽሐፍ ቅዱስን ፊደላት ሁሉ ደምረዋል።

ሌሎች ደግሞ መጽሐፍ ቅዱስን በአንቀፅና በጥቅስ አስቀምጠውልናል። ይህን ያደረጉበት ምክንያት በሚመጣው

ትውልድ መጽሐፍ ቅዱስን ወደ ልዩ ልዩ ቋንቋዎች የሚተረጎሙ ሰዎች ስሕተት እንዳይሠሩ ለመርዳት ነው። ለምሳሌ በአንድ አንቀፅ 504 ፊደላት አሉ እንበል፤ አንቀጹ ታትሞ ሲወጣ 505 ፊደላት ካሉት ጸሐፊው አንድ ፊደል ሁለት ጊዜ ጽፎአል ማለት ነው። አምስቱ የሙሴ መጻሕፍት 187 ምዕራፎች 5845 ጥቅሶች፤ 63,467 ቃላት 300,000 በላይ የሆኑ ፊደሎችን ይይዛል። እዚህ ላይ ልብ በሉ እንደዚህ ያሉ ስሌቶች ልዩ የሆነ ዋጋ አላቸው ማለቱ አይደለም፤ የምፈልገው አማኞች መጽሐፍ ቅዱስን በማንበብ አንዴት ጊዜያቸውን እንደሚያሳልፉ ለማሳየት ነው።

ከእነዚህ ሌላ በሆዋርድ አስ ጉድ የተወከለ ዐራተኛ ቡድን አለ። ሆዋርድ በጣም የተማረ ሰው ነበር። መጽሐፍ ቅዱስን በማጥናት ብዙ ጊዜ አሳልፎአል። የመጽሐፍ ቅዱስ ቃላትንም ሁሉ ቁጥሮአል። ለምሳሌ በብሉይ ኪዳን ጥቅም ላይ የዋሉ ቃላት ድምር 6417 ሲሆኑ፤ ከእነዚህ ውስጥ 1798ቱ አንድ ጊዜ ብቻ ጥቅም ላይ የዋሉ ሲሆን 728 ቃላት ሁለት ጊዜ፤ 448 ቃላት ሦስት ጊዜ ና 3443 ቃላት ደግሞ ከሦስት ጊዜ በላይ ጥቅም ላይ ውለዋል። በአዲስ ኪዳን ውስጥ ጥቅም ላይ የዋሉ ቃላት ጠቅላላ ድምር 4867 ሲሆን፤ ከእነዚህ ውስጥ 1654 ቃላት አንድ ጊዜ ብቻ ጥቅም ላይ ሲውሉ 654 ቃላት ደግሞ ሁለት ጊዜ 383 ቃላት ደግሞ ሦስት ጊዜ፤ 2176 ቃላት ደግሞ ከሦስት ጊዜ በላይ ጥቅም ላይ ውለዋል። በብሉይና በአዲስ ኪዳን ውስጥ ያሉ ቃላት ጠቅላላ ድምር 11,284 ይደርሳል። ማለትም በመጀመሪያ ቋንቋ የተጻፈው መጽሐፍ ቅዱስ የተጻፈው በ11,284 ቃላት ነው።

በመጨረሻም በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ልዩ ትኩረት የተሰጠባቸውን ሃሳቦች ወይም ልዩ ቃላትን በማጥናት የተካኑ፤ አንዳንድ ሰዎች አሉ። ለምሳሌ ኒውቤሪ የተለዩ ቃላትን በማጥናት የተካነ ሲሆን ሮዙርሃም ደግሞ ልዩ ትኩረት የተሰጠ ባቸውን ሃሳቦች በማጥናት የተካነ ነው። በመጀመሪያው የግሪክ ቃል በመጽሐፍ ቅዱስ ያሉ እያንዳንዱ ሀረፍተ ነገር የራሱ የሆነ ልዩ ትኩረት የሚሰጥበት ነገር አለው። በማቴዎስ 5፡21-22 «በቀደሙት ... እንደተባሰ ስምታችኋል እኔ ግን እሳችኋለሁ» ይላል። በዚህ ክፍል ትኩረት የተሰጠበት ቃል «እኔ» የሚለው ነው።

ምዕራፍ አምስት

ጸሎት

በለ ጸሎት መማር መጽሐፍ ቅዱስ ማጥናትን መማር ተከትሎ የሚመጣ ነገር ነው። ጸሎት ለሁሉም ክርስቲያን እጅግ ቀላል ልምምድ ከመሆኑ የተነሳ ማንኛውም አማኝ ሊለማመደው ይችላል። ይሁን እንጂ ከጥቂቶች በስተቀር ብዙ የእግዚአብሔር ልጆች በለ ጸሎት አሁንም ገና እንደማይውቁና እንዳልተማሩ ይናገራሉ። በእነዚህ ትምህርት ይሆነን ዘንድ መጽሐፍ ቅዱስ በለ ጸሎት የሚናገረውን ከዚህ በታች አንስተን በጥቂቱ እንነጋገራለን።

እግዚአብሔር በቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ ለልጆቹ ከሰጣቸው ተስፋ አንዱ፣ እንደ ፈቃዱ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም የሚያቀርቡትን ጸሎት መስማት ነው። ለጸሎት መልስ ማግኘት ለክርስቲያን ከመብቶቹ አንዱ ነው። አንድ ሰው ክርስቲያን ከሆነ በኋላ ከሦስት አስከ አምስት ዓመት ድረስ አንድም ጊዜ እንኳ ለጸሎቱ መልስ ካላገኘ ክርስቲያናዊ ሕይወቱ በጣም አጠያያቂ ይሆናል። የእግዚአብሔር ልጅ ለአንድ ጊዜ እንኳ የጸሎት መልስ አያገኝም ማለት ስህተት ነው።

«አስከ አሁን በሰሜ ምንም አለመናችሁም፤ ለምኑ ትቀበላላችሁ፤ ደስታችሁም ሙሉ ይሆናል» ዮሐ 16፥24። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እንደተናገረው በሰሙ አብን የሚለምኑና ለእስዩት ጸሎት መልስ የሚያገኙ ደስታቸው ሙሉ ነው። ከዚህ ቃል ተነስተን ይህ ማንኛውም አማኝ ሊኖረው የሚገባ መሠረታዊ ልምምድ ነው እንላለን። በለ ሌሎች መንፈሳዊ ልምምዶች ምናልባት ቸልተኞች ልንሆን እንችላለን፤ ነገር ግን ክርስቲያን ለጸሎት መልስ ስለማግኘት ጉዳይ ራሱን ለስህተት አላልፎ መስጠትና መታለል የለበትም፤ አዎን ወይም አይደለም የሚል መልስ ማግኘት አለበት።

የጸሎት ዓላማው መልስ ማግኘት ስለሆነ፤ አንድ አማኝ ለጸሎቱ መመለስ ምክንያት የሆኑ ነጥቦችን መማር አለበት።

ጸሎት ለመንፈሳዊ ኅብረት ብቻ አይደለም፤ መልስ የሚጠበቅበትም ነው። ጸሎት ለመንፈሳዊ ኅብረት ብቻ ከሆነ ግን አንድ ሰው የጸሎቱን መልስ አገኘም አላገኘም ለሰዓታት በልማድ ሊጸልይ ይችላል። ነገር ግን የጸሎት ዓላማው መልስ ማግኘትም እንደሆነ ካለበ የጸሎቱ መልስ እስኪመጣለት ድረስ ሊጸልይ ይችላል። ምንም እንኳ አንዳንዶቻችን ጥሩ የጸሎት ልምምድ ቢኖረንም፤ ለጸሎት መመለስ ምክንያት የሚሆኑ ነጥቦችን መማር ስለሚገባን ከዚህ በታች አንዳንድ ነጥቦችን ከመጽሐፍ ቅዱስ እናነሳለን።

5.1 ለጸሎት መመለስ ምክንያት የሆኑ ነጥቦች

5.1.1 መለመን/መጠየቅ

አንድ አማኝ ለመጸለይ ከፈለገ መለመን /መጠየቅ/ አለበት ያዕ 4፥2፤ ሉቃ 11፥9-10። ወደ ጌታ በመጣሁባቸው የመጀመሪያዎቹ ዓመታት ጥሩ የጸሎት ጊዜ በየዕለቱ እንደማሳልፍ ለብዙ ቅዱሳን እናገር ነበር፤ ነገር ግን ከአለታት አንድ ቀን የጸሎት ምስጢሩና ዓላማው የገባት አንዲት አህት «ወንድም «ኒ» በየዕለቱ ጥሩ የጸሎት ጊዜ እንደምታሳልፍ ትነግረናለህ ነገር ግን ለጸሎቶችህ ከእግዚአብሔር መልስ አግኝተህ ታውቃለህ?» ብላ ጠየቀችና። ለእኔ ጸሎት እንዲሁ ከመጸለይ ሌላ ምንም ነገር አልነበረምና በጥያቄዋ በጣም ተደነቅሁ፤ ምክንያቱም እጸልያለሁ እንጂ ጸሎቴ ይሰማ ወይም አይሰማ ምንም አላስብም ነበር፤ ቢሆንም ግን እስከዚያ ሰዓት ድረስ ጸሎቴ እንዲሰማልኝ እጸልይ ነበር። እርሷ ከጠየቀችኝ በኋላ ግን ለመጀመሪያ ጊዜ እግዚአብሔር ከጸልይኳቸው ጸሎቶች ውስጥ ለሰንቶቹ መልስ እንደሰጠኝ መመርመር ጀመርኩ፤ ከዚያ በኋላ መልስ የሚገኝባቸው ብዙ የጸሎት ዓይነቶች እንዳልጸልይኩም አስተዋልኩ።

ብዙ ጊዜ ጸሎቶቼ በአንድ ነገር ላይ ብቻ ያተኮሩ ነበሩ፤ ከዚህም የተነሣ ብዙ ለጸሎት መልስ ትኩረት አልነበረኝም። እጸልይ የነበረውም ነገ ጠዋት ፀሐይ ትውጣ እንደማለት ነበር። ነገር ግን ፀሐይ እንድትወጣ እላይንም አልጸለይንም የፀሐይ መውጣቷ የተፈጥሮ ሕግ ነው። ክርስቲያን ከሆንኩ በኋላ በእግዚአብሔር

ፊት ተንበርክኪ ብዙ ቃላትን ተናግሮ ነበር ነገር ግን ለምንም ነገር በእውነት ስላልመነሱ መልስ አግኝቼ አላውቅም ነበር።

ጌታ ኢየሱስ በተራራው ሰብከቱ «መዝጊያንም ለሚያንኳኳ ይከፈትላታል» እሰ (ማቴ 7:8)። ነገር ግን እኔ እርሱ እንዳለው በሩን ሳይሆን ግድግዳውን አንኳኳ ነበር። ጌታ ግድግዳውን ሰጸኛ አይከፍትልንም፤ ምክንያቱም እርሱ በቃሉ የተናገረው መዝጊያውን እንጂ ግድግዳውን አንኳኩ የሚል አይደለም። ጌታን እንድን ነገር እንደ ፈቃዱ ከለመንን ያንን የለመነውን ነገር ይሰጠናል መዝጊያውንም ካንኳኳን በሩ ሰጸኛ ይከፈታል።

ለምሳሌ ብዙ ሰቃዎችን የያዘ አንድ ትልቅ መጋዘን እዚህ አሰ እንበል። በቃሉ «ምትወዱትን ለምኑ» ያለው ጌታ ከዚህ መጋዘን ውስጥ ምን ትፈልጋላችሁ? ቢለን የምንጠየቀው በመጋዘኑ ካሉት ዕቃዎች ውስጥ የሚያስፈልገንን ነገር ነው ወይስ መጋዘኑን በሙሉ? ምናልባት ሰእግዚአብሔር የሚሳነው ነገር የለም ብለን መጋዘኑ ውስጥ ያሉትን ዕቃዎች በሙሉ እንለምን ይሆናል። ጌታን ከዕቃው መጋዘን ውስጥ የሚያስፈልገንን/የተወሰነን ነገር እንለምንዋሰን እንጂ መጋዘኑን እንዳሰ ልንጠይቀው እንችልም። የእግዚአብሔር ቃል «አትለምኑምና ለእናንተ አይሆንም» ስለሚል የምንለምነው ነገር ግልፅና የተወሰነ ነገር መሆን አለበት (ያዕ 4:2)። መፈሰግና ማንኳኳትም የሚያመለክተው ይህንን ነው። ይኸውም መፈሰግ እንድ የተወሰነን ነገር ነው፤ ማንኳኳትም በሩን እንጂ ግድግዳውን አይደለም። የመለመን ሃሳብ ካልገባን ሰበብ ሁለት ሰዓት በሙሉ ጸልየን እንኳ ሳንለምን እንችላለን። ከዚህ የተነሣ አልለመንንምና ምንም አንቀበልም። ምክንያቱም ጸሎታችን የጸሎት መልክ ያዘ እንጂ የመለመን ዋና ነገር የሆነውን የተወሰነ ነገር አልያዘምና ነው።

የተወሰነ ነገር እንዴት መጸለይ እንዳለብን መማር አለብን። በቤተ ክርስቲያን የአምልኮ ወይም የጸሎት ፕሮግራም ላይ ቆመው ለሃያ ወይም ለሰላሳ ደቂቃዎች የሚጸልዩ አንዳንድ ወንድሞችና እህቶች ከጸለዩ በኋላ የጸለዩትን ነገር ምን እንደሆነ ቢጠየቁ መልስ ሳይኖራቸው ይችላሉ። ዛሬ ብዙዎች ረዥም ጸሎት ይጸልያሉ፤ ረዥም ጊዜ መጸለያቸው መልካም ሆኖ ሳለ፤ ነገር ግን የተወሰነ ነገር መለመንን አያውቁም።

ለምሳሌ እናታችን ወይም አባታችን አንድ ነገር ከገበያ አዳራሽ ገዝተው እንዲያመጡልን እንጠይቃቸዋለን እንበል። ነገር ግን ያን ገዝተው እንዲያመጡልን የጠየቅናቸውን ነገር፤ አስቀድመን ምን እንደሆነ ለእነሱ ካልነገርናቸው ገዝተው ሊያመጡልን ይችላሉ? አንድ የታመመ ሰው ወደ መድሐኒት ቤት ሄዶ ምን ዓይነት መድሐኒት እንደሚፈልግ ሳይናገር (ማዘዣ ሳያቀርብ) መድሐኒቱን ሊያገኝ ይችላል? እንዲሁም አንድ ሰው ምን እንደሚገዛ አስቀድሞ ሳያውቅ ገበያ ይሄዳልን? አንድ ነገር በሃሳባችን ሳንይዝ ወደ ገበያ እንደማንሄድ ሁሉ፤ የተወሰነ ነገር በአእምሮአችን ሳንይዝ ወይም የምንለምንበትን ጉዳይ ለይተን ሳናውቅ፤ በእግዚአብሔር ፊት አንድ ነገር እንደ ማያደርግ ሰው ሆነን መምጣት የለብንም። ለጸሎት ችግር ወይም አንቅፋት የሆነው ነገር ያለው በዚህ ልዩ ገጽታ ላይ ነው። በእግዚአብሔር ፊት የረዥም ሆነ የአጭር የጸሎት ጊዜ ቢኖረን፤ በጥቅል ሳይሆን በዝርዝር የተወሰነ ነገርን መለመን መማር አለብን።

እኛ አማኞች የዚህ ዓይነቱ የጸሎት ሁኔታ ግልፅ ሊሆንልን ይገባል። አለበለዚያ በችግር ጊዜ ሳናቋርጥ መጸለይ አንችልም። በጥቅሉ የሚጸለይ ጸሎት በጣም የሚያስፈልገንን የተወሰነ ነገር ሊያስገኝልን አይችልም። በእርግጥ እንዲህ ዓይነቱ ጸሎት ችግር በሌለብን ወቅት የሚሠራው ጥቂት ነገር ሊኖር ይችላል። በጣም የሚያስፈልጉን ነገሮች በሚኖሩበት ጊዜ ግን በቂ አይሆንልንም። ችግራችንንና የገጠመንን ነገር የሚፈታ ሆኖ አናገኘውም። በጥቅል ሳይሆን በዝርዝር በተወሰነ ነገርና ችግር ላይ መጸለይ ችግሮቻችንን ያቃልልልናል።

5.1.2 በክፉ አለመለመን /አለመጠየቅ/

መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔርን መለመን እንዳለብን ይነጠግረናል ማቴ 7:7። እንደገና ደግሞ በያዕ 4:3 ላይ «በክፉ አትለምኑ» በማለት ሌላ ነጥብ ያነሣል። ከእነዚህ ሁለት የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች ምን እንማራለን? ሰዎች የሚያስፈልጋቸውን ነገሮች እግዚአብሔርን መለመን ይችላሉ፤ ነገር ግን ከሚያስፈልጋቸው ወይም ከመጠን በላይ መለመን የለባቸውም።

ማንኛውም እማኝ በእግዚአብሔር ፊት ትልቅ የጸሎት ሰው ሆኖ ጸሎትን በትክክለኛው መንገድ እንዲጸልይ ጥቂት ጊዜ ስለ ጸሎት መማር አለበት። እብዛኛዎቻችን ስለ ጸሎት ከእግዚአብሔር ቃል ሳንማር ጸሎትን የጀመርን ሰዎች ነን። ከዚህ የተነሣ በመልካም በመለመንና በክፉ በመለመን መካከል ያለው ልዩነት ለእኛ እንቅጥልሽ ነው። በክፉ መለመን ማለት ምን ማለት እንደሆነ ይገባን ዘንድ ጥቂት ነጥቦችን ከዚህ በታች እናነሳለን። ይህም ከተሣሣተ የጸሎት ልምምድ ይመልሰናል የሚል እምነት አለኝ።

በክፉ መለመን ማለት ምን ማለት ነው? ይህ ማለት ከሥጋዊ ምኞቶቻችን ላይ ቆመን ከመጠንና ከሚያስፈልገን በላይ መለመን ማለት ነው። ለምሳሌ አንድ የሚያስፈልገን ነገር አለ እንበል፤ ከዚያ ከሚያስፈልገን ነገር በላይ እግዚአብሔር እንዲ ሰጠን ብንጠይቅ በክፉ እየለመንን ነው። የሚያስፈልገን ነገር ጥቂት ሆኖ ሳለ እግዚአብሔርን ብዙ እንዲሰጠን መለመን የለብንም፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር እንዲህ ዓይነት ጸሎት ደስ እያሰኘውም። የሚያስፈልገንን ነገር በመጠን መለካት አለበት። ያለ ጥንቃቄ መቅረብ የለበትም። በክፉ መለመን እንደ ሀራት ዓመት ልጅ በሰማይ ላይ ያለችን ጪረቃ እንደ መለመን ነው። ይህ ከሚያስፈልገን ነገር በላይ ነው። ምን ጊዜም በጸሎት ውስጥ ትክክለኛ ቦታችንን መያዝ አለብን። በእርግጥ ትልልቅ ጸሎቶችን መጸለይ እንችላለን። ነገር ግን እንዲህ ዓይነቱ ጥልቅ መንፈሳዊ ልምምድ በጌታ ከመቆየት የሚመጣ ስለሆነ አሁን በሚያስፈልገን ነገር ብቻ የመጸለይ ልምምድ ይኑረን።

5.1.3 ኅጢአትን/ በደልን/ ማስወገድ

እኛ እማኞች ስህተት የሌለበት ልመና ለምነን እንኳን ጸሎታችን እንዳይመለስ የሚከለክል ኅጢአት በልባችን ካለ፤ ጸሎታችን ላይመለስ ይችላል። ኅጢአት በሰውና በእግዚአብሔር መካከል ክቆመ በክርስቶስ ኢየሱስ ደም መደምሰስ አለበት። ነገር ግን ካልተደመሰሰና የዚያ ሰው ልብ ከዚያ ከሚያውቀው ኅጢአት ጋር ከተጣበቀ ጸሎቱ አይሰማለትም። መዝ 66÷18 ላይ «በልቤስ በደልን አይቼ ቢሆን፤ ጌታ አይሰማኝም ነበር» ይላል። ኅጢ

አትን/በደልን በልብ ማየት ማለት ምን ማለት ነው? ይህ ማለት አንድን ኅጢአት በልብ ደብቆ ይዞ ያንን ኅጢአት መውደድ ወይም ከዚያ ኅጢአት ጋር መጣበቅ ማለት ነው። እንደ ሰው በውጭዋዊ ባህርይው ትልቅ ድካም ቢኖርበት እግዚአብሔር ይቅር ይለዋል። ነገር ግን በልቡ የሚያውቀው ወይም የሚያስተናግደው ኅጢአት ቢኖርና ያንንም ኅጢአት ገና እየተመኘው ቢሆን ግን፤ ያው ኅጢአትን መውደድና ከኅጢአት ጋር መጣበቅ ስለሆነ፤ በውጭዋዊ ባህርይው ከሚታየው ድካም በላይ ነው።

በሮሜ ምዕራፍ ሰባት ላይ የምንመለከተው ሰው በልቡ ኅጢአትን ከሚወደው ሰው የተለየ ነው። ይህ ሰው የሚያደርገውን ነገር እንደሚጠላው ክፍሉ ይነግረናል ሮሜ 7፡14። ነገር ግን በልቡ ያለውን በደል የሚወድ ሰው ኅጢአትን ያልተወ ነው። ጌታ የዚህ ሀይነቱን ሰው ጸሎት አይሰማም፤ ምክንያቱም ጸሎቱ እንዳይመለስለት ኅጢአቱ ከልክለ-በታልና ነው።

ለስኪታማ ጸሎት በልባችን ያለውን በደል ማስወገድ በጣም አስፈላጊ ነገር ነው። የሠራነውን የትኛውንም ኅጢአት ተናዘን ከክርስቶስ ደም በታች መሸፈን አለበት። ኅጢአትን በሙሉ ድል ማድረግ ቀላል ባይሆንም፤ ነገር ግን እንድ እማኝ በልቡ በደልን መውደድ የለበትም። እግዚአብሔር ድካማችንን ይቅር ሊል ይችላል። ነገር ግን በልባችን በደልን እንድንወድ አይፈቅድም። በውጭዋዊ ሁኔታችን ከኅጢአት ነፃ የወጣን ቢመስለንም በውስጣችን ግን ገና በኅጢአት የተያዘን ከሆንን ጸሎታችን ሊያዝብን ይችላል። ስለዚህ በኅጢአት የተያዘን እንዳንሆንና በድል መኖር እንድንችል ጌታ ጸጋ እንዲያበዛልን መለመን አለብን። ልባችን ማንኛውንም ኅጢአት እስኪጠላና ንጹህ እስኪሆን ድረስ መስተካከል አለበት። ኅጢአት በልብ ውስጥ ተጣበቆ እያለ መጸለጅ ጌታ ስለማይሰማን ከንቱ ነው ምሳ 28÷13።

ኅጢአታችንን ጌታ ይቅር እንዲለን መናዘዝ ያስፈልጋል 1ዮሐ 1፡9። አንድ ሰው ወደ ጌታ በመምጣት «ጌታ ሆይ ልቤ የወደደውና ለመተው ያቃተኝ ኅጢአት ይኸውና፤ እንተ ታማኝና ጸድቅ ስለሆንህ ይቅር እንድትለኝ እለምንሃለሁ፤ እኔም ለመተው

ፋቃደኛ ነኝ፤ ከእኔም ጋር እንዳይጣበቅ ልቤ ከሚወደው ከዚህ ነጠላት ነፃ እንድታወጣኝ እለምንገለሁ። በማለት መናዘዝና ንሰሐ መግባት አለበት። ማንኛችንም በጌታ ፊት በእውነት ነጠላታችንን ብንናዘዝ ጌታ ይቅር ይለናል፤ ጸሎታችንንም ይሰማል። ይህ ቸል ሊባል የማይገባ እውነት ነው።

5.1.4 ማመን አለብን (እምነት)

ለሰኪታማ ጸሎት በክፉ ክለመለመንና በደልን ከልብ ከማ ራቅ በተጨማሪ እምነት ያስፈልጋል። ያለ እምነት ጸሎት ውጤታማ አይሆንም። እምነት በጸሎት ውስጥ ምን ያህል አስፈላጊ እንደሆነ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የተናገረውን ማርቆስ በወንጌሉ በምዕራፍ 11፡12-14 ባለው ክፍል እንዲህ ሲል ይተርክልናል «በማግስቱም ከቢታንያ ሲወጡ ተራቡ። ቅጠልም ያላት በለስ ከፋቅ አይቶ ምናልባት አንዳች ይገኝባት እንደሆነ ብሎ ወጣ፤ ሃዘር ግን የበለሰ ወራት አልነበረምና መጥቶ ከቅጠል በቀር ምንም አላገኘባትም። መልሶም ከአሁን ጀምሮ ለዘላለም ማንም ከአንቺ ፍሬ አይጠላ አላት። ደቀ መዛሙርቱም ሰሙ።»

ከዚያ በኋላ የጌታ የኢየሱስ ስልጣናዊ ቃል በበለሲቱ ላይ በፍጥነት ተፈጸመ። በማግስቱም ጌታ ኢየሱስና ደቀ መዛሙርቱ በማለዳ በዚያ ሲያልፉ ከሥርዊ ደርቃ ተመለከቷት። ጴጥሮስም ትዝ ብሎት ከተፈጸመ ሁኔታ ተነሳቶ ለተናገረው ነገር ጌታ ኢየሱስ መልስ ሲሰጣቸው እንዲህ አለ «በእግዚአብሔር እመኑ እውነት እላችኋለሁ፤ ማንም ያለው ነገር እንዲደረግለት ቢያምን በልቡም ሳይጠራጠር ይህን ተራራ ተነቅለህ ወደ ባህር ተወርወር ቢል ይሆንለታል። ስለዚህ እላችኋለሁ የጸለያችሁትን የለመናችሁትንም እንዳገኛችሁ እመኑ፤ ይሆንላችሁማል።» ቁጥር 20-24። ከዚህ በኋላ ነው በበለሲቱ ላይ ከተፈጸመው እውነት በመነሳት ጌታ ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ ስለ ሰኪታማ ጸሎት ያስተማራቸው። ለሰኪታማ ጸሎት በክፍሉ ከተጠቀሱት ሁለት አስፈላጊ ነገሮች ውስጥ አንዱ እምነት ነው። ስለ አንድ ነገር በእግዚአብሔር ፊት ጸልየን የጠየቅነውን እግዚአብሔር እንደሚያደርግልን ብንታመን ይሆንልናል። አለዚያ ብንጠራጠር ግን

አይሆንልንም ያዕ 1፡6-8።

አንድ ሰው በሚጸልይበት ጊዜ የለመነውን ነገር እንዲቀበል አስቀድሞ በእግዚአብሔር ሁሉን ቻይነትና አድራጊነት ማመን አለበት። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ የለመናችሁትን ነገር እንድትቀበሉ «በእግዚአብሔር እመኑ» ሰላላ ስለጸለይነው ጸሎት በእግዚአብሔር ሁሉን ቻይነትና አድራጊነት ላይ ሙሉ በሙሉ መታመን ይጠበቅብናል። እምነት በእግዚአብሔር ሁሉን ቻይነት/አድራጊነት ራሱን መተው ማለት ነው። የዚህ እምነት መገኛውም ሆነ ማረፊያው ራሱ እግዚአብሔር ነው። ያለ እምነት መጸለይ ስለማይቻል ጸሎትና እምነት የተያያዙ ናቸው። እኛ ክርስቲያኖች ግን ብዙውን ጊዜ በዚህ ጉዳይ ላይ የተሳሳተ መረዳት አለን። ጌታ ግን ስለ እምነት ያለው «እንዳገኛችሁ እመኑ ይሆንላችሁማል» እንጂ «እንደምታገኙ እመኑ ይሆንላችሁማል» አይደለም (ማር 11፡24)።

እምነት ምንድን ነው? እምነት በእግዚአብሔር ሁሉን ቻይነትና አድራጊነት ሙሉ በሙሉ በመደገፍ ጸሎቴን ሰምቶኛል ብለን መናገር ወደምንችልበት ደረጃ መምጣት አንጂ፤ እግዚአብሔር ይሰማኛል ማለት ብቻ አይደለም። ጌታ ስለ ጸሎት የተናገረው «እንዳገኛችሁ እመኑ ይሆንላችሁማል» እንጂ «እንደምታገኙ እመኑ ይሆንላችሁማል» የሚለውን አይደለም። እውነተኛው እምነት ይሆናል የሚል ብቻ ሳይሆን ሆኗል የሚል ጭምር ነው። በጸሎት ሂደት ውስጥ ቁልፍ ነገር በእግዚአብሔር ሁሉን ቻይነትና አድራጊነት መታመን ነውና ጸሎታችንን ከጨረሰን በኋላ እግዚአብሔር ይመሰገን ጸሎቴ ተሰምቷል ማለት መቻል አለብን። ነገር ግን ጸሎታችንን ከጨረሰን በኋላ ከተንበረከክንበት ተነስተን እግዚአብሔር ጸሎቴን መሰማት አለበት ብለን የፈለገውን ያህል ጠንካራ አቋም ብንይዝ፤ በእርሱ ላይ እስካልታመንን ድረስ ውሳኔያችን ምንም የጸሎት ፍሬ ሊያፈራ አይችልም።

ጸሎት በሁለት ይከፈላል። ይኸውም ተስፋ እስኪሰጥ ያለተስፋ ቃል መጸለይና ተስፋ ከተሰጠን በኋላ የተሰጠን ተስፋ እውን እስኪሆን ድረስ መጸለይ ነው። ሁሉም ጸሎት የሚጀምረው በዚህ መንገድ ስለሆነ፤ እግዚአብሔርን መለመናችንን ወይም በነገሮቻችን ላይ ፊቱን መፈለጋችንን

አናቋርጥ። ጀርጅ ሙሉር የተባለ የእግዚአብሔር ሰው ስለ ጸሎት ሕይወት ልምምዱ በሰጠን ምስክርነት ከጸለያቸው ጸሎቶች ውስጥ አንዳንዶቹ በአንድ ደቂቃ ውስጥ ሲመለሱ፣ ሌሎቹ ደግሞ እስከ ሰባት ዓመት ድረስ እንኳ ልልተመለሱለትም። ይኸኛው ገና የሚጸለይበት የመጀመሪያ ክፍል ነው። ሁለተኛው የጸሎት ክፍል ግን ከተሰጠን ተስፋ ተነሱትን የተሰጠን ተስፋ እውን እስኪሆን የምንጸልየው ጸሎት ስለሆነ፤ በዚህ ጊዜ በጣም አስፈላጊው ነገር ጌታን እያመሰገን መጸለይ ነው። እንግዲህ ስናጠቃልለው የመጀመሪያው ክፍል ጸሎት ሁለተኛው ክፍል ደግሞ እየመሰገን መጸለይ ይሆናል ማለት ነው።

ጸሎት ለዚህ ዓለም ሰዎች ሁለት ዋና ዋና ነጥብ ብቻ አለው። የመጀመሪያው «የላኝም» ስለዚህ እጸልያለሁ የሚል ሲሆን፤ ሁለተኛው ደግሞ «ከጸለይኩ በኋላ እግዚአብሔር ይሰማኛል» የሚል ነው። ጸሎትን በተመለከተ እኛን ክርስቲያኖችን ከእነርሱ ለየት የሚያደርገን በእነዚህ ሁለት ነገሮች መካከል ሌላ ሦስተኛ ነጥብ መኖሩ ነው። ይህም ሦስተኛ ነጥብ እምነት ነው። እምነት ሳይኖር ከእግዚአብሔር እንዳች ነገር ለመቀበል መዘጋጀት አጸጋች ነው ዕብ 11:6።

ጸሎታችንን በሁለት ክፍለን ማየት ለምን አስፈለገ? ምክንያቱም እየጸለይንበት ባለው ነገር ላይ መልስ እንዳገኘን በልባችን ተስፋና እምነት ከሞላ በኋላ እየመሰገንን መጸለይ እንዳለብን እንጂ መለመን ብቻ እንደሌለብን አጽንኦት ለመስጠት ነው። ነገር ግን በምንጸልይበት ጉዳይ ላይ የጸሎታችንን መልስ እንዳገኘን በልባችን እምነትና ተስፋ ከሞላ በኋላ ተመልሰን መለመን ብንጀምር እምነታችን ከልባችን እየጠፋ ሊመጣ ይችላል፤ ተጠራጣሪዎች ሆነናልና። ከዚህ ይልቅ የልመናችን ምላሽ እንዲ ፋጠን እግዚአብሔርን እያመሰገንን መጸለይ መለማመድ አለብን። ብዙዎች እንደሚያደርጉት፤ በጸለይንበት ጉዳይ ላይ እግዚአብሔር በመንፈስ ቅዱስ ለመንፈሳችን ጸሎታችን እንደተመለሰ ምስክርነት ከሰጠን በኋላ መልስ መጸለይ ይቻላል። ነገር ግን እግዚአብሔር የጸሎታችንን መልስ ከሰጠንና ስለነገሩም ልባችንን ብእምነት ከሞላ በኋላ መለመን አስፈላጊ አይደለም። አንድ ማጽሐፍ ያለብን ነገር ቢኖር ጌታን ስለጸለይንበት ነገር ማመስገን ብቻ ነው። እንዳንድ ወንድሞችና እህቶች ግን የዚህ ግንዛቤ

የላቸውም። እግዚአብሔር ጸሎታቸውን እንደመለሰ ለልባቸው የመንፈስ ቅዱስ ምስክርነት ሰጥቶላቸው እያለ እነርሱ ግን መለመናቸውን ቀጥለዋል። በእርግጥ እንዲህ ዐይነቱ ልምምድ ትልቅ ኪሳራ ነው። ስለዚህ አማኞች ጸሎት ምን ማለት እንደሆነ ቢረዱና በሕይወታቸው እንዴት ያለ ትልቅ ሚና እንዳለው ቢያወቁ መልካም ነው።

5.1.5 ሳይታክቱ መጸለይ

«ደቀ መዛሙርቱ ሳይታክቱ ሁል ጊዜ መጸለይ እንደሚገባቸው ለማሳየት ኢየሱስ ይህን ምሳሌ ነገራቸው» (ሉቃ 18:1)።

ይህን ዐይነት ጸሎት እስከ አሁን ስለ ጸሎት ከተነገርንባቸው ትምህርቶች ጋር የሚቃረን የሚመስል ሌላ ገፅታ አለው። ጌታ ግን በዚህ ክፍል ሊያሳየን የፈለገው በአንዳንድ ጉዳዮቻችን ላይ ባለመታከት (ባለማቋረጥ) ጸሎታችንን መቀጠል እንዳለበት ነው። ይህ የእምነት ማነስ ምልክት ሳይሆን ይልቁንም በእግዚአብሔር ሁሉን ቻይነትና አድራጊነት ላይ በጽኑ የመታመን ገፅታ ነው። ጌታ ደቀ መዛሙርቱ ሳያቋርጡ መጸለይ እንዳለባቸው ስለ ጻኛውና ስለ መበለቲቱ የተጠቀሰውን ተምሳሌት ሲጨርስ «ነገር ግን የሰው ልጅ በሚመጣበት ጊዜ በምድር እምነትን ያገኝ ይሆንን?» አለ። ይህ ስለምንጸልይበት ነገር ከእግዚአብሔር ዘንድ ግልጥ ያለ ተስፋ አግኝተንም ሆነ፤ ሳናገኝ ከጌታ ዘንድ ስለ ጸሎታችን መልስ እንደሚመጣ በማመን ባለመታከት የምንጸልይበት የእምነት ዐይነት ነው። ይህ ዐይነት እምነት ሳይታክቱ በመጸለይና በታማኝነት ጽኑ የሆነ እምነት ነው።

እንዳንድ ጸሎቶቻችን መበለቲቱ ያሳየቸውን ዐይነት ጽናት ይጠይቃሉ። በሰንት የጸሎት ርእሶቻችን ላይ ነው ሁለት ጊዜ፤ ሦስት ጊዜና ከዚያም በላይ ሳንታክት የጸለይንባቸው? ምናልባት ብዙ የጸሎት ርእሶቻችንን አንድ ጊዜ ብቻ አቅርቦን እረስተናቸዋል። እኛ የረሳናቸውና እግዚአብሔርም ቢረሳቸው /ባይመልሱልን/ አያስደንቅም። ሳንታክት መጸለይ የምንችለው በእውነት የሚያስፈልገን ነገር ቢኖር ብቻ ነው። እንዲህ ብናደርግ በዚህ ጊዜ ወደ ጸሎት እንድንሄድ በሚገፋፋን ሁኔታ

ሥር እንሆናለን። እኛም አንድ ጊዜ መጸለይ ከጀመርን በጸለይንበት ርእሰ ላይ መልስ እስኪመጣ ድረስ እግዚአብሔርን «አ! ጌታ ሆይ አንተ እስካልተንቀሳቀሰህ እኔም በዚህ ጉዳይ መጸለይን አላቆምም» ማለት አለብን። እንዲህ ዐይነት ጸሎት ከማርቆስ ምዕራፍ 11 ጋር አይቃረንም። ማርቆስ ምዕራፍ 11 የለመንነውን እንዳገኘን እስከምናምን ድረስ መጸለይ አለብን የሚል ቢሆን ሉቃስ ምዕራፍ 18 ደግሞ ሁል ጊዜ ሳንታክት መጸለይ እንዳለብን ይነግረናል።

ብዙ ጸሎቶቻችን ከልብ የምንጸልያቸው እይደሉም። አንድ ጊዜ ከጸለይንባቸው በኋላ ወዲያውኑ እንረሳቸዋለን። ታዲያ እኛ መጸለይ የተውናቸውን የጸሎት ርእሶቻችንን እግዚአብሔር ይመልሰልናል ብለን እንዴት እንጠብቃለን? እኛ የዘጋናቸውን የጸሎት ርእሶቻችንን እንዴት እግዚአብሔር እንዲያስታውሳቸው እንፈልጋለን? ጌታ ግን ለደቀ መዛሙርቱ ስለ ጸሎት ከሰጣቸው ትምህርት አንዱ «ሳትታኩቱ ጸልዩ» የሚል ነው። ስለዚህ እኛም በአንዳንድ የጸሎት ርእሶቻችን ላይ መልስ እስከምናገኝ ድረስ ሳንታክት መጸለይ አለብን።

አንዲት እህት ወንድሟ በጌታ አምኖ እንዲድን ብዙ ዓመት ትጸልይ ነበር። ነገር ግን ጸሎቷን በእግዚአብሔር ፊት በቀጠለችና ባበዛች ቁጥር በወንድሟ ላይ የምታየው ሁኔታ እጅግ ተቃራኒ ነበር። እግዚአብሔር ጸሎቷን የሰማት አይመስላትም ነበር። ቢሆንም አንድ ቀን ወንድሟ እንደሚድን ከመጽሐፍ ቅዱስ ማረጋገጫ እንዳላት ተናገረች። ይህም ማረጋገጫ ጌታ ኢየሱስ በሉቃስ ወንጌል ምዕራፍ ሀሥራ ስምንት ከቁጥር 1-8 ላይ ስለ አመጸኛው ዳኛና ተግታ ስለለመነቸው መበለት የተናገረው ተምሳሌት ነበር። ይህች እህት ይህንን ከፍል ካነበበች በኋላ ገና ጌታን በደንብ ተግታ እንዳለመነቸው ጠዋትና ማታም እንደሚገባ እንዳላሳሰበችው እየች። ከዚህ በኋላ እንዲህ አለች «ስለ ወንድሜ መጻን እግዚአብሔርን እንደሚገባ እንዳላሰ ቸገርኩትና ተግቼ በፊቱ እንዳልለመንሁ አላየኝ ከእሁን በኋላ ያቺ መበለት ከባላጋራዬ ፍረድልኝ እያለች በየቀኑ ወደ እርሱ ትመላለስ እንደነበር በኋላም አመጸኛው ዳኛ እንደፈረደላት፤ እኔም ጠዋትና ማታ ጌታን ሳልታክት እለምነዋልሁ። ጌታም

አንድ ቀን እሺ ለወንድምሽ መጻን አሰጠዋለሁ ይለኛል። ከዚያ በኋላም ወንድሜ የዘላለም ሕይወት ያገኛል» አለች። ይህች እህት በእውነት በሉቃስ ምዕራፍ 18፡5 ላይ ያለውን እውነት ተረድታለች።

ይህች እህት ሰትናገር በተፈጥሮዋ የምትፈራ ሴት ናት። አሁን ግን ከእግዚአብሔር ቃል ካገኘችው እውነት የተነሳ ደፋርና ጽኑ ሴት እየሆነች መጥታለች። ከዚህ በኋላ እግዚአብሔርን አጥብቃ የለመነችው ወንድሟን እንዲያድንላት እንጂ ሌላ ነገር እንዲያደርግላት አልነበረም። ከአንድ ሳምንት በኋላም ወንድሟ በጌታ አምኖ ጻነ። ተፈጥሮ እርሷን ሊለውጣት አልቻለም፤ ነገር ግን ከመጽሐፍ ቅዱስ ያገኘችው እስደናቂ እውነት ውጤት አስገኘላት።

ስለዚህ የእግዚአብሔርን ፈቃድ አውቀን ስለ አንድ ነገር እግዚአብሔርን መለመን ከጀመርን እርሱ መልስ እስኪሰጠን ድረስ ሳንታክት መለመን አለብን። ነገር ግን የምንለምነውን ነገር እኛ እራሳችን ከረሳነው እርሱ እንዲመልሰልን እንዴት እንጠብቃለን? በእውነት የሚያስፈልገን ነገር ካለ እግዚአብሔር እስኪ መልሰልን ድረስ ሳንታክት እንጸልይ።

5.2 ጸሎትን እንደ ሥራ መያዝ

እኛ አማኞች ጸሎትን መሠራት ወይም መከናወን እንዳለበት ሥራ (ተግባር) አድርገን መያዝ አለብን። ይህንንም ሥራ ለማከናወን በመጀመሪያ የጸሎት ደብተር ማዘጋጀት፤ በመቀጠልም የደብተሩን ገጽ በዕራት ቦታ በመከፋፈል የጸሎት ርእሱ የተፃፈበትን ቀን፤ የጸሎቱን ርእሰ፤ የጸሎት መልስ የመጣበትን ቀንና እግዚአብሔር ጸሎታችንን እንዴት እንደመለሰ በጸሎት ደብተራችን ላይ መመዝገብ አለብን። ከዚህ በኋላ ሰንት ነገር ጌታን እንደለመንን፤ በሰንቶቹ ላይ ጌታ መልስ እንደሰጠንና በሰንቶቹ ላይ ገና መጸለይ እንዳለብን በቀላሉ ለማወቅ ይቻላል። አንድ ሰው በዚህ መንገድ ጸሎቶቹን ሁሉ ሊመዘግብ ይችላል።

ጆርጅ ሙለር የተባለ የእግዚአብሔር ሰው በአንድ ዓመት ውስጥ ሦስት ሺህ ጸሎቶችን ጸልዮ፤ እግዚአብሔር ሦስት ሺህ ጊዜ የጸሎት መልስ ሰጥቶታል። እነዚህን የጸሎት ርእሶች በጸሎት

ደብተሩ ላይ ባይጽፋቸው ኖሮ፤ እግዚአብሔር ለእነዚህ ሁሉ መልስ እንደሰጠው እንዴት ማወቅ ይቻል ነበር? እኔ ራሴ በጸሎት ደብተራ ላይ የአንድ መቶ ዐርባ ሰዎችን ስም ይገጥሜ ወደ መዳን እንዲመጡ እጽልይ ነበር። ከዐሥራ ስምንት ዓመት በኋላ ግን፤ የጸሎት ደብተራን ለመለከት ከሁለት ሰዎች በስተቀር ሁሉም ወደ ጌታ መጥተው ነበር። ከእነዚህ ውስጥ አንዳንዶቹ ጠዋት በጸሎት ደብተራ ላይ ጽፈዋቸው ከሰዓት በኋላ ወደ መዳን የመጡ ነበሩ። የጸሎት ርእሶቻችን በደብተር ላይ መፃፍ አለባቸው። በርእሶቹ ላይ መልስ ካገኘን በኋላ እንኳ፤ ደብተሩ መጣል የለበትም፤ ቢጣል ግን በጣም የሚያሳዝን ነው።

ጸሎት በእግዚአብሔር ፊት በትጋት የምንሠራው ሥራ ነው። ይህን ሥራ ስንሠራ ልንደክም አይገባም። ይልቁንም ሥራው እስኪፈጸም ወይም ለጸሎቶቻችን መልስ እስክናገኝ ድረስ፤ ያለማቋረጥ በመደጋገም በየዕለቱ መጽለይ አለብን።

የጸሎት ደብተር ዋና ጥቅሙ፤ አንድ አማኝ በእግዚአብሔር ፊት በትጋት ከጸለየባቸው ርእሶች ውስጥ ስንቶቹ እንደተመለሱለት እንዲያውቅ ነው። ጸሎት ጸልየን ጸሎታችን ካልተሰማና ካልተመለሰ ግን፤ አንድ ችግር አለ ማለት ነው። በዚህ ጊዜ ዝም ብለን ከመጽለይ ይልቅ የጸሎት ደብተራችንን አስቀምጦን ይህ ችግር ምን እንደሆነ ለማወቅ ብርሃን በሆነው የእግዚአብሔር ቃል ራሳችንንና ነገራችንን ማስመርመር አለብን።

በጸሎት ርእሰ ደብተራችን ላይ ብዙ የጸሎት ርእሶች ተመዝግበው በቋሚነት ሊጽለዩባቸው ይገባል። ለአብነት ያህል ሰዎች ሁሉ እንዲድኑ፤ ቤተ ክርስቲያን በቃሉ እውነትና ብርሃን እንድትገኝ፤ በቅዱሳን ሕይወት ውስጥ ለቤተ ክርስቲያን መታነጽ መንፈሳዊ ሰጦታዎች እንዲገለጡ፤ ስለ አገር መሪዎች ወዘተ ... መጽለይ አለብን። በእግዚአብሔር ፊት በጸሎት ኃይል የሌለው አማኝ በሰዎችና በክፉው ኃይላት ፊት ፈጽሞ ደካማ ነው። አማኞች የጸሎት ሰው እንዲሆኑና በእግዚአብሔር ፊት የጸሎት ኃይል እንዲኖራቸው መፍትሔው መጽለይ ብቻ ነው። አለበለዚያ የማይጠቅሙ ይሆናሉ። የጸሎት ሰውም የሚኮነው በመጽለይ ብቻ ነው።

በጸሎት ደብተራችን ላይ መዝግቦን አንደምንጽልዩባቸው ሌሎች የጸሎት ርእሶች ሁሉ፤ ከላይ ለአብነት ያህል ያነሳሷቸውንና

ሌሎች ተመሳሳይ ቋሚ የጸሎት ርእሶችን ጨምረን ሁል ጊዜ በቋሚነት ልንጽልዩባቸው ይገባል። በእነዚህ የጸሎት ርእሶች ላይ በቋሚነት ለመጽለይ፤ የጸሎት ርእሰ ደብተር ለማዘጋጀት ከወሰንን፤ አንዳንድ የጸሎት ርእሶች በየዕለቱ ሊጽለዩባቸው የሚያስፈልግ መሆኑንና፤ ሌሎች የጸሎት ርእሶች ደግሞ በሳምንት አንድ ጊዜ በጸምና በጸሎት ሙሉ ቀን ልንጽልዩባቸው እንደምንችል፤ አስቀድመን መገንዘብ ያስፈልገናል። ሆኖም ይህ በጸሎት ርእሰ ደብተራችን ላይ እንደመዘገብናቸው የጸሎት ርእሶቻችን መጠን ይወሰናል። የጸሎት ርእሶቻችን ብዙ ካልሆኑ ግን በየቀኑ ልንጽልዩባቸው እንችላለን። እኔ ራሴ ለሁለት ዓመት ቅዳሜ ቅዳሜ በአንዳንድ የጸሎት ርእሶች ላይ በቋሚነት ለመሉ ቀን እጽልይ ነበር።

5.3 የጸሎት ሁለት ግቦች

ጸሎት ሁለት ግቦች አሉት። የመጀመሪያው ግብ በሚጸልየው ሰው ሕይወት ውስጥ ሲሆን፤ ሁለተኛው ደግሞ በሚጸለዩበት ጉዳይ ላይ ነው። አብዛኛውን ጊዜ የምንጽልዩበትን ነገር ጸልየን ከማግኘታችን በፊት፤ የምንጽልዩበት ጉዳይ ከጌታ ዘንድ መልስ እንዳገኝ ለውስጣችን ወይም ለመንፈሳችን ይታወቀናል። ይህ ነገር የሚታይ ወይም ተጨባጭ የሆነ ነገር ባይኖረው እንኳ፤ ለሚቀጥለው ግብ ወይም ተጨባጭ ነገር ተስፋ የምናደርግበት ነው።

ስለ ጸሎት በሚገባ መማር አለብን። ጸሎት እየጸለይን ለጸሎታችን መልስ ካላገኘን ግን፤ እግዚአብሔርን እንዲህ ብለን ልንጠይቅ ይገባናል። «አ! ጌታ ሆይ የጸሎት ሕይወቴን በተመለከተ አንድለወጥ የምትፈልገው በምን ጉዳይ ነው? በውስጤስ ደብቄ የያዝኩት ንጢአት አለን? ወይስ መገረዝ የሚያስፈልገው የራስ ወዳድነት ፍላጎት አለብኝ? ስለ ተግባራዊ እምነትስ መማር ይገባ ይሆን? ወይስ መተው የሚገባኝ ነገር አለ? ጸሎታችን ውጤታማ ይሆን ዘንድ በመጀመሪያ በእኛ ሕይወት መለወጥ የሚገባው ነገር ካለ፤ ቅድሚያ ለእርሱ እንሰጥ። ብዙ የእግዚአብሔር ልጆች የሚጽልዩበት ነገር ግቡ ምን ሊሆን እንደሚችል አስቀድመው ይውቁ ይሆናል። በዚያን ጊዜ ግን ራሳቸውን ለመለወጥ እንቢተኞች

ናቸው።

እማኞች ስለ ጸሎትና መጽሐፍ ቅዱስን ስለ ማጥናት ወደ ጌታ በመጡበት የመጀመሪያ ዓመት እንደሚገባ ከተማሩ፤ ቤተ ክርስቲያን በገይል ትጠነክራለች፤ እግዚአብሔርም ካለፈው ነገሯ የሚልትና የሚበልጥ አስደናቂ ነገርን ወደፊት ይሰጣታል።

ምዕራፍ ስድስት

ማለዳ መነሳት

«ነፍሴ ሆይ፤ ንቂ! በገናና መሰንቆም ተነሡ፤ እኔም በማለዳ እነሣለሁ። ጌታ ሆይ፤ በሕዝቦች መካከል እዘምርልሃለሁ። ምሕረትህ እስከ ሰማይ ከፍ ብላለችና፤ ታማኝነትህም እስከ ደመናት ትደርሳለች (መዝ 57፡8-10)።

«በገናም መሰንቆም ተነሡ፤ እኔም ማልጄ እነሣለሁ። እግዚአብሔር ሆይ፤ በሕዝብ መካከል እመሰንገሃለሁ። በሕዝቦችም መካከል እዘምርልሃለሁ።» (መዝ 108፡2-3)

«በማለዳው እያንዳንዱ የሚያስፈልገውን -ያህል ሰበሰበ፤ ፀሐዩ እየበረታ በሄደም ጊዜ ቀለጠ።» (ዘፀ 16፡21)።

«እግዚአብሔር ሆይ፤ እንተ አምላኬ ነህ፤ እንተን ከልብ እሻለሁ። ውሃ በሌለበት፤ በደረቅና በተራቆተ ምድር፤ ነፍሴ እንተን ተጠማች፤ ሥጋዬም እንተን ናፈቀች።» (መዝ 63፡1)

«በዘመናችን ሁሉ ደስ እንዲለን፤ ሐሴትም እንድናደርግ፤ ምሕረትህን በማለዳ አጥግበን» (መዝ 90፡14)።

6.1 በማለዳ ለምን መነሳት አለብን?

በዚህ ጥያቄ ሥር ቀሰል አድርጌ ለመመሰሰ የምፈልገው ነገር ቢኖር፤ ለምን በየቀኑ ከፀልጋችን ላይ መነሳት እንዳለብን ነው። ሚሊ ግሮቨስ የተባሉ አንዲት ክርስቲያን እህት በማለዳ ተነስተን መጸለይ እንደሚገባን ቢናገሩ፤ «እግዚአብሔርን መውደዳችንንና ያለመውደዳችንን ከምንገልጥባቸው መንገዶች አንዱ፤ በእግዚአብሔርና በፀልጋችን መካከል የምናደርገው ምርጫ ነው። ህልጋውን አብልጦ የሚወድ ሰው፤ ለረዥም ጊዜ ይተኛል። ነገር ግን ጌታን አብልጦ የሚወድ ከሆነ በማለዳ ከእግዚአብሔር ጋር ለመገናኘት ይነሣል» ብለዋል። እኛህ እህት ይህን ከተናገሩ ብዙ ጊዜ አልፎታል ለእኔ ግን በቅርቡ የተነገረኝ

ያህል ሆኖ ይለማኛል። በእርግጥ አማኝ ከህልጋውና ከጌታ አንዱን መምረጥ አለበት። ዕልጋህን ከወደድህ ለረዥም ሰዓት ተኛ፤ ጌታን ከወደድህ ግን በማለዳ ተነሥ።

ወደ ርእሱ ስንመለስ፤ በማለዳ መነሣት ያለብን ለምንድን ነው? መልሱ አጭርና ግልጽ ነው። ይኸውም ማለዳ መነሣት ያለብን፤ የማለዳው ጊዜ ከጌታ ጋር ለመገናኘት ከሌሎች ጊዜያት ይልቅ አመቺ በመሆኑ ነው። ከሕመምተኞች በስተቀር አማኞች በሙሉ ማለዳ በመነሣት መጸለይ ወይም ከጌታ ጋር ሕብረት ማድረግ አለባቸው። ብዙዎቻችን ማለዳ የማይሰነሣ ሕመም የለብንም፤ ራስን የመውደድ በሽታ ግን ይዘናል። በርግጥ ደክተሮች የሳምባ ወይም የልብ በሽታ አለባችሁ ብለው ከነገሩን፤ የባለ ሁኔታ ውስጥ መግባት ስለሌለብን በማለዳ መነሣት የለብንም። እንዲህ ዐይነት በሽታ ለሚታመሙም አማኞች በቂ ዕረፍት ጊዜ እንዲኖራቸው እንመክራለን። ለጤነኞቹ ግን በተቻለ መጠን ማለዳ እንዲነሡ እንመክራለን። ከጌታ ጋር ለመገናኘት አመቺው ጊዜ ለማይኖ ምድር ሲላቀቅ ወይም ጉሕ ሲቀድ ነው።

ብዙ የእግዚአብሔር ባሪያዎች ማለዳ የመነሣት ልምድ እንደ ነበራቸው መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል። እስራኤላውያን ከግብፅ ምድር ከባርነት ቤት ወጥተው፤ ወደ ከነዓን ለመግባት ለሀርባ ዓመት በምድረ በዳ ሲጓዙ፤ መና የሚሰበሰቡት ፀሐይ ከመውጣቷ በፊት ነበር። ማንም ከጌታ የተፈቀደለትን ምግብ ለመብላት ከፈለገ ማለዳ መነሣት ነበረበት። ፀሐይ ከወጣች በኋላ ግን መናው ስለሚቀልጥ፤ ምንም የሚበላ መና እይገኝም ነበር። እዚህ ላይ ማንኛውም አማኝ ሊያውቀው የሚገባ ነገር አለ፤ ይኸውም ከጌታ መንፈሳዊ ምግብ፤ መንፈሳዊ ርካታ፤ መንፈሳዊ መነቃቃትና በእግዚአብሔር መገኘት ውስጥ መሆንን እንዲያገኝ ከተፈለገ ማለዳ መነሣት እንዳለበት ነው። ዘግይቶ የተነሳ ግን ይህን አያገኝም። በአሁኑ ጊዜ በእግዚአብሔር ልጆች ላይ ለሚታየው ደካማ የክርስቲና ሕይወት፤ አንዱ ችግር ማለዳ ተነሥቶ በእግዚአብሔር ፊት አለመሆን ሊሆን ይችላል።

የማለዳ ጊዜ፤ እንደ ሌሎቹ ጊዜያት ሁሉ ጌታ ለልጆቹ መንፈሳዊ ምግብ የሚያድልበትና ክልጆቹ ጋር መንፈሳዊ ግንኙነት የሚያደርግበት ጊዜ ነው። ማንም ግን በማለዳ ከመነሣት

ይልቅ አርፍዶ ቢነሣ በማሪዳ የጸሎት ጊዜ ሊያገኝ የሚችለውን መንፈሳዊ በረከት አያገኝም። ብዙ የእግዚአብሔር ልጆች የሕይወት ቅድስና፤ የእግዚአብሔር ትጋትና ለጌታና ለቅዱሳን ፍቅር ሳያንሳቸው የተሰጡ ክርስቲያኖች ከማይሆኑበት ምክንያት አንዱ፤ ማለዳ ተነስተው በእግዚአብሔር ፊት መቅረብ ያለመቻላቸው ነው። በማለዳ መነሣት በመንፈሳዊ ሕይወታችን ውስጥ ከፍተኛ ሥፍራ ሊሰጠው ይገባል። ማንም የጸሎት ሀርቦኛ ሆኖ ዘግይቶ የሚነሣ፤ ወይም ማንም ወደ እግዚአብሔር ተጠ ግቶና ከእርሱ ጋር ሕብረት በማድረግ የሚኖር አርፍዶ ከእንቅልፉ የሚነቃ ክርስቲያን አጋጥሞኝ አላውቅም። እግዚአብሔርን በጥቂቱ የሚያውቁት እንኳ ወደ ፊቱ የሚቀርቡት በማለዳ ነው።

«መዝጊያ በማጠፊያው ላይ እንደሚዘር፤ ሰነፍም በሀልጋው ላይ ይገላበጣል» (ምላ 26፡14) ይላል። በማለዳ በሀልጋው ላይ የሚገላበጥ ሰነፍ ሰው፤ በማጠፊያ ላይ እንደሚዘር መዝጊያ ነው። በሀልጋው ላይ ወዲህና ወዲያ ይገላበጣል እንጂ አይወርድም። ብዙ ሰዎች ሀልጋቸውን የሙጥኝ ይላሉ፤ በመገላበጥም ደስ ይላቸዋል። በዚህም ምክንያት አርፍደው ስለሚነሱ በማለዳ በእግዚአብሔር ፊት በመሆን የሚገኘውን በረከት ያጣሉ። እዚህ ላይ ልንገነዘበው የሚገባን ቁም ነገር እግዚአብሔርን ማገልገል የምንፈልግ ከሆነ፤ ማለዳ ተነሥተን በፊቱ መገኘት ነው።

ማንም ሰው ሳይቋርጥ በተከታታይ ማለዳ የመነሣትና በእግዚአብሔር ፊት የመሆን ልምምድ ቢኖረው ብዙ መንፈሳዊ በረከቶችን ያገኛል። ብዙ ጊዜ አእምሯችንና ሰውነታችን በተለያዩ ሥራ ደክሞ ስለሚውል ማታ ማታ የምናደርገው ጸሎትና የመ ጽሐፍ ቅዱስ ጥናት በማለዳ ከምናደርገው ጸሎትና የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ጋር ሊወዳደር አይችልም። በማለዳ ለውነታችንና አዕምሯችን ክድካም ነፃ ስለሚሆን ያለ ድካም መጸለይም ሆነ ቃሉን ማጥናት ይቻላል። እዚህ ላይ በቀን ወይም በማታ እነዚህን መንፈሳዊ ተግባሮች ማከናወን እንደማይቻል ለማሳየት አይደለም። ለማሳየት የተፈለገው የማለዳው ጊዜ ከሁሉ የተሻለ ጊዜ መሆኑን ነው። እንግዲህ ማለዳ ከሌላው ጊዜ ሁሉ የተሻለ ጊዜ መሆኑን አስተውሉ። ከጊዜያችን ሁሉ በኩራቱን መስጠት ያለብን ለሰዎች ወይም ለዓለም ሥራ ሳይሆን ለእምላካችን ነው።

6.2 ከመጽሐፍ ቅዱስ በማለዳ የመነሣት ምሳሌ የሚሆኑ ሰዎች

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተጠቀሱት የእግዚአብሔር ባሪያዎች፣ ሁሉም ማለዳ የሚነሡ ነበሩ። አንዳንዶቹን ለአብነት ያህል ከዚህ በታች እንመልከት።

1. አብርሃም

«አብርሃም በማግሥቱ፣ ማለዳ ተነሥቶ ከዚህ ቀደም በእግዚአብሔር ፊት ቆሞ ወደ ነበረበት ቦታ ሄደ» (ዘፍ 19፡27)።

«በማግሥቱ አብርሃም ማልዶ ተነሣ» (ዘፍ 21፡14)።

«በማግሥቱ ጠዋት አብርሃም ማልዶ ተነሣ፤ አህያውን ጭኖ ሁለት አሃልጋዮቹንና ልጁን ይስሐቅን ይዞ፣ ለመሥዋዕት የሚበቃውን ዕንጨት ከቁረጠ በኋላ እግዚአብሔር ወዳመለከተው ቦታ ለመሄድ ጉዞውን ጀመረ ...» ዘፍ 23፡3።

2. ያዕቆብ

«ያዕቆብ በማግሥቱ ማልዶ ተነሣ ...» (ዘፍ 28፡18)።

3. ሙሴ

«... ከዚህ በኋላ እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው፡ በጠዋት ተነሥተህ ፈርዖን ወደ ውሃ በሚወርድበት ጊዜ ከፊቱ ቀርቦህ እንዲህ በለው፡ እግዚአብሔር የሚለው ይህ ነው፤ ያመልኩኝ ዘድን ሕዝቤን ልቀቅ» (ዘፀ 8፡20)።

«... እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው ማልደህ ተነሣ» (ዘፀ 9፡13)።

«ከዚያም ሙሴ እግዚአብሔር ያለውን ሁሉ ጻፈ። በማግሥቱም ማልዶ ተነስቶ፣ በተራራው ግርጌ መሠዊያን ሠራ፤ ዐሥራ ሁለቱን የአበራኢል ነገዶች የሚወክሉ ዐሥራ ሁለት የድንጋይ ፀምዶችን

አቆሙ» (ዘፀ 24፡4)።

4. ኢያሱ

«ኢያሱም ማልዶ ተነሣ፤» (ኢሱ 3፡1)።

«ኢያሱ በማግሥቱ ማልዶ ተነሣ፤» (ኢሱ 6፡12)።

«በማግሥቱም ጠዋት ኢያሱ ማልዶ ተነሣ።» (ኢሱ 7፡16)።

«በማግሥቱ ጠዋት ኢያሱ ማልዶ በመነሣት ወንድሞቹን ሰበሰበ» (ኢሱ 8፡10)።

5. ጌዲዎን

«አንደዚህም ሆነ፤ ጌዲዎን በማግሥቱ ጠዋት ማልዶ ተነሣ፤ ባዘቶውንም ሲጨምት የወጣው ውሃ አንድ ቆሬ ሞላ» (መላ 6፡38)።

6. ሐና

«በማግሥቱ ጠዋት ተነስተው በእግዚአብሔር ፊት ሰገዱ፤ ከዚያም በራማ ወደሚገኘው ቤታቸው ሄዱ» (1ሳሙ 1፡19)።

7. ሳሙኤል

«ሳሙኤል ጠዋት ተነሥቶ በማለዳ ሳኦልን ለመገናኘት ሄደ ...» (1ሳሙ 15፡12)።

8. ዳዊት

«ዳዊት በማለዳ በጎቹን ለጠባቂ ትቶ፤ እሴይ እንዳዘዘው ዕቃውን ይዞ ጉዞ ጀመረ።» (1ሳሙ 17፡20)።

9. ኢዮብ

«የግብዣው ጊዜ ካለፈ በኋላ ኢዮብ ልኮ ያስመጣቸውና፤

ምናልባት ልጆቼ ነጢአት ሰርተው እግዚአብሔርንም በልባቸው ረግመው ይሆናል በማለት ጠዋት በማለዳ ስለ አያንዳንዳቸው የሚቃጠል መሥዋዕት በማቅረብ ያነፃቸው ነበር፤ ኢዮብ ይህን ዘወትር ያደርግ ነበር (ኢዮ 1፡5)።

10 ጌታ ኢየሱስ

«ማለዳም ገና ንሕ ሳይቀድ፤ ኢየሱስ ተነስቶ ከቤት ወጣ፤ ወደ አንድ ገለልተኛ ሰፍራም ሄዶ ይጻልይ ነበር» (ማር 1፡35)።

11. ማርያም

«... ደግሞም ከእኛው መካከል አንዳንድ ሴቶች አስገረሙን፤ እነሱም ማለደው ወደ መቃብሩ ሄደው ነበር ...» (ሱቃ 24፡22)።

«በሳምንቱ መጀመሪያ ቀን ማለዳ ከሙታን ከተነሳ በኋላ፤ ሰባት አጋንንት ላወጣላት ለማርያም መግደላዊት በመጀመሪያ ታየ» (ማር 16፡9)።

«በሳምንቱ የመጀመሪያ ቀን፤ በማለዳ ገና ጨለማ ሳለ፤ መግደላዊት ማርያም ወደ መቃብሩ ሄደች፤ ድንጋዩም ከመቃብሩ መግቢያ ተንከባሉ አየች» (ዮሐ 20፡1)።

12 ሐዋርያት

«ሐዋርያቱም ትእዛዙን ተቀብለው በማለዳ ወደ ቤተ መቅደስ ገቡና ማስተማር ጀመሩ» (ሐዋ 5፡21)።

ከዚህ በላይ ያየናቸው የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች ሁሉም የሚናገሩት ማለዳ ስለመነሣት ነው። ከእግዚአብሔር ጋር የተያያዙ ብዙ ሥራዎችንና የቅድስና ተግባር የምናከናውነው በዚህ ጊዜ ነው። በብሉይና በአዲስ ኪዳን ውስጥ የተጠቀሱት የጌታ ባሪያዎች መንፈሳዊ ተግባራቸውን ለማከናወን ሁሉም ማለዳ የሚነሱ ነበሩ። ሁሉም በማለዳ ንሕ ሳይቀድ ከእግዚአብሔር ጋር የመገናኘት፤ የመነጋገርና እግዚአብሔርን የማገልገል ልምድ ነበራቸው። ምንም እንኳን በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በማለዳ

አንድንኑሣ የሚያዘን ትእዛዝ ወይም አስተምህሮ ባይኖርም፤ ነገር ግን ብዙ ቅዱሳኖች በኖሩበት ዘመን በማለዳ ይነሱ እንደነበር ከመጽሐፍ ቅዱስ በቂ ምሳሌዎችን አግኝተናል። ስለዚህ የጤንነት ችግር ካለብን ከጥቂቶች በስተቀር፤ ዛሬ ጌታን በመከተል ላይ የምንገኝ አማኞች በሙሉ በማለዳ በመነሳት በጌታ ፊት ለመሆን መወሰን አለብን። አእምሮአችንን በተለያዩ ጥያቄዎች በመመላት፤ በማለዳ ንሕ ሳይቀድ በመነሳትና አርፍዶ በመነሣት መካከል ምንልዩነት አለ ብለን ልንጠይቅ አይገባንም። ብዙዎቻችን መነሣት ከሚገባን ጊዜ አንድ ሰዓት ዘግይቶ መነሣት የማለዳ የጸሎት ጊዜያችንን እንደሚያጨናግፈው፤ ሁለት ሰዓት አርፍዶ መነሣት ደግሞ፤ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ጊዜያችንን ጨምሮ እንደሚያበላሸው በቂ ትምህርት ከራሴ ልምድ አግኝቻለሁ። እኔ በግሌ መጽሐፍ ቅዱስ ለማጥናት አንድ ሰዓት ዘግይቼ ከምነሣበት ጊዜ ይልቅ ለመጻለይ አንድ ሰዓት አስቀድሜ የምነሣበት ጊዜ ጥቅም እንዳለው እመሰክራለሁ። እነዚህ ሰዓቶች አንድ አይደሉም። መጽሐፍ ቅዱስ በማጥናትና በመጻለይ የሚገኘው ውጤት በጣም ይለያል።

ማለዳ በመነሣት ትልቅ በረከት ይገኛል። ማንም የክርስትናን ሕይወት ሲጀምርም ሆነ ከጀመረ በኋላ፤ ማለዳ ባለመነሣት የሚገኘውን መንፈሳዊ በረከት እንዲያጣ አንመኝም። እንዲህ ዐይነቱ ከፍተኛ በረከት አንዳያመልጠኝ ክርስቲያን በሆንኩበት በመጀመሪያዎቹ ሦስት ዓመታት በማለዳ እነሣ እንደሆነ፤ ቢያንስ ሃምሳ ጊዜ የተለያዩ ክርስቲያን ወንድሞችና እህቶች ጠይቀውኛል። ከሁለት ሰዓት በፊት ቀደም ብሎ በማለዳ መነሣትና ከሁለት ሰዓት በኋላ አርፍዶ መነሣት፤ በዓለም አመለካከት ምንም ልዩነት አይኖረው ይሆናል፤ በመንፈሳዊ ረገድ ግን ከፍተኛ ልዩነት አለው።

መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን፤ ማለደው ጉሕ ሳይቀድ በፊት በመነሣት፤ በእግዚአብሔር ፊት የሚሆኑና እርሱ ያዘዛቸውን የሚፈጽሙ፤ ቀደም ብለን ያየናቸው አንዳንድ የእግዚአብሔር አገልጋዮች ብቻ አልነበሩም። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ራሱም በማለዳ ተነሥቶ ይጻልይ ነበር (ማር 1፡35)። በማለዳ መነሣት የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስም ሆነ፤ የቀደሙት ቅዱሳን ልምድ ነበር። እኛም ባለንበት ዘመን ማለዳ ተነሥተን በእግዚ

አብሔር ፊት የማንሆን ከሆነ መንፈሳዊ ድኅነት ሊያገኝ ይችላል።

በማለዳ ስለመነሣት፤ ከመጽሐፍ ቅዱስ ተወስደው ከላይ ከተጠቀሱት ዕላማ ሁለት ምሳሌዎቻችን በተጨማሪ በየዘመኑ የነበሩ ሌሎች ቅዱሳንም በማለዳ ጎሕ ሳይቀድ የመነሣት ልምድ እንደነበራቸው ይነገራል። እነዚህ ሰዎች በማለዳ መነሳትን በጣም ትኩረት ስለሰጡት ወይም በማለዳ ተነስተው በእግዚአብሔር ፊት መሆንን ይጓጉ ስለነበር፤ ይዘን ጊዜ «የማለዳ ጥበቃ» በማለት ስያሜ ይጠፋት ነበር። እዚህ ላይ አንድ ጥያቄ ልጠይቃችሁ የፀሐይ ብርሃን እስኪያዩ ፍራጅ በመኝታቸው ላይ ሆነው የማለዳን ጊዜ የሚጠባበቁ ሰዎች እይታችሁ ታውቃላችሁ? እነዚህ ሰዎች እርፍደው እንጂ ማልደው አልተነሱም። የማለዳ የጸሎት ጊዜ መከናወን ያለበት፤ ጎሕ ሳይቀድ በፊት እንጂ ፀሐይ ከወጣች በኋላ መሆን ያለበትም። ፀሐይ ከወጣች በኋላ ለማለዳ ጸሎት መነሳት «የማለዳ ጥበቃ» አይደለም። የማለዳ ጥበቃ መከናወን ያለበት ፀሐይ ከመውጣቷ በፊት ነው። አለበለዚያ ማለዳ እንደተጠበቀ መቁጠር ያለበትም።

ማለዳን እየተጠባበቁ ከእንቅልፍ በመነሳት፤ ከእግዚአብሔር ጋር ሕብረት ማድረግ የክርስቲያኖች ጥሩ ባህል ስለሆነ፤ እኛ የእግዚአብሔር ልጆች ካለን የግል መንፈሳዊ ልምምድ ልናስወግደው የሚገባ ጉዳይ አይደለም። የጥንት ክርስቲያኖች ማለዳን እየተጠባበቁ ከእንቅልፍ በመነሣት፤ ከእግዚአብሔር ጋር ሕብረት ማድረግ እንደተለማመዱ ሁሉ፤ እኛም ይህን ባህል በመጠበቅ ለሚመሳገው ትውልድ ማስተላለፍ አለብን። «የማለዳ ጥበቃ» የሚለውንም ሰም ጠብቀን ወጣቱ ትውልድ በማለዳ ተነስቶ እግዚአብሔርን እንዲገናኝና ፊቱን እንዲፈልግ መምከር አለብን።

በዙ የእግዚአብሔር አገልጋዮች በነበሩበት ዘመን በማለዳ እየተነሡ የእግዚአብሔርን ፊት ይፈልጉ እንደነበር፤ የዚህም ዘመን ክርስቲያን ወንድሞችና እህቶች በማለዳ የመነሣት ልምድ እንደሚኖራቸውና ዝም ብለው በህልጋቸው ላይ በመተኛት ጊዜያቸውን እንደማያሳልፉ ተሰፋ እናደርጋለን።

6.3 በማለዳ ከተነሳን በኋላ መከናወን ያለባቸው ተግባሮች

በላማችን እማኞች ያለ ምንም ምክንያት ከዐልጋቸው ላይ ጠዋት በማለዳ እንዲነሱ ማድረግ አይደለም። የምንፈልገው ነገር ቢኖር በማለዳ መነሳታቸው መንፈሳዊ በላማና ግብ እንዲኖረው ነው። ስለዚህ በማለዳ ሊከናወኑ ይገባል የምንላቸውን ጥቂት ነጥቦች ከዚህ በታች እናቀርባለን።

6.3.1 ከእግዚአብሔር ጋር ሕብረት ማድረግ

እማኞች በማለዳ መነሣት ያለባቸው ማንኛቸውም ከዚህ ዓለም ነገሮችም ሆነ፤ ከሰዎች ጋር ሕብረት ከማድረጋቸው በፊት፤ ከጌታ ጋር ለመገናኘትና ሕብረት ለማድረግ ነው። የማለዳው ጊዜ ከየትኛውም ጊዜ የተሻለ በመሆኑ፤ ከእግዚአብሔር ጋር ሕብረት የምናደርግበት፤ እርሱን በጸጥታ የምናደምጥበትና ልባችንን ለእርሱ ገልጠን የምናሳይበት በተጨማሪም ፍቅሩንና ጥበቃውን የምናገኝበት ጊዜ ነው። ቀደም ብዬ እንደተናገርኩት አሁንም እዚህ ላይ አንድ ልብ መባል ያለበት ነጥብ አለ። ይኸውም፡- ከማለዳው ውጭ ያለው ጊዜ ከላይ ለተዘረዘሩት ነገሮች በሕይወታችን መላ በመላ መከናወን እንቅፋት ይሆናል ማለት ሳይሆን፤ ለእብዛኛዎቻችን ከቀኑ ይልቅ የማለዳው ጊዜ በጣም የሚሻል መሆኑን ጫን ብሎ ለመናገር ነው።

ከእግዚአብሔር ጋር ሕብረት ማድረግ ማለት ልባችንን ለእርሱ ከፍቶ መስጠት፤ መገዛት፤ በብርሃን መመላለስና እግዚአብሔርን ማምለክ ማለት ነው። መንፈሳችንን ለእግዚአብሔር ከገለጥን፤ እእምሮአችንም እንዲሁ ለእርሱ ግልጥ ይሆናል። ይኸውም የሚሆነው እኛ በእግዚአብሔር ፊት በተሰበረ መንፈስ ስንሆንና እግዚአብሔርም በቃሉ እማካይነት ብርሃን ሲሰጠን ነው። ይህ ሁኔታ በእግዚአብሔር እንድንጸላለስ ከማድረጉም በላይ፤ ነፍሳችን እንድትባረክ፤ እእምሮአችንም እርሱን እንዲያሰላስል እንዲሁም ልባችን ወደ እግዚአብሔር እንዲመለስ መልካም እድል ያመቻችልናል።

6.3.2. ለእግዚአብሔር ዝማራ፣ ምሥጋናና ውዳሴ ማቅረብ

ማለዳ እግዚአብሔርን በዝማራ ለማመስገንና ለማወደስ አመቺ ጊዜ ነው። ስለዚህ በማለዳ ተነስተን ስለ ምህረቱና ቸርነቱ፣ ለእግዚአብሔር የላቀ ምስጋናን እንዲሁም ስለ ሁሉን ቻይነቱና ሁሉን አዋቂነቱ ደግሞ ውዳሴን በዝማራ ልናቀርብለት ይገባል።

6.3.3. ከእግዚአብሔር የዕለት እንጀራችንን መጠየቅ

የማለዳው ጊዜ እግዚአብሔርን በጸሎት የምንገናኝበት፣ ለእርሱ ምስጋናና ውዳሴን በዝማራ የምናቀርብበት ጊዜ ብቻ ሳይሆን መናችንንም የምንለበስበት ጊዜ ነው። እስራኤላውያን በምድረ በዳ በተጓዙበት ወቅት ማለዳ ተነስተው መና ይለበስቡ ነበር። በየዕለቱ ማለዳ በሚለበስበትም መና ለዐርባ ዓመት በምድረ በዳ በብርታት ተጉዘው ከንፃን ገብተዋል። ዛሬ የእኛ መና ምንድነው? ዛሬ የእኛ መና በምድረ በዳ በብርታት ለመጓዝ የሚያስችለን የእግዚአብሔር ቃል ነው። ቃሉን ሁልጊዜ በየ ማለዳው እየተመገብን መውጣት እንለማመድ።

እዚህ ላይ አንድ ጥያቄ ልጠይቃችሁ እንድ ሰው ከጠዋት እስከ ማታ በሥራ የሚወጠር ከሆነ መናውን እንዴት አግኝቶ ሊጠግብና ሊረካ ይችላል? በፍጹም አይችልም። የእግዚአብሔርን ቃል ይመገብና ይረካ ዘንድ፣ የግድ የማለዳውን ጊዜ ለጸሎትና ለዝማራ ብቻ ሳይሆን የእግዚአብሔርን ቃል ለጥናት ጭምር ማዋል አለበት።

በዚህ ጊዜ ማንኛውም አማኝ ሁለት መጽሐፍ ቅዱስ ሊኖረው ይገባል። የእነዚህ ሁለት መጽሐፍ ቅዱሶች አገልግሎት፣ አንዱ በማለዳው ጊዜ ለሚኖረን የጽዋና ጊዜ የሚውል ሲሆን፣ ሌላው ደግሞ ከማለዳ በኋላ በቀን ለሚኖረን የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ጊዜ የሚውል ነው። በማለዳው ክፍለ ጊዜ የምንጠቀምበት መጽሐፍ ቅዱስ ላይ ምንም ነገር ሊጻፍበትና ሊለመርበት

አይገባም። በሁለተኛው ማለትም በጥናት መጽሐፍ ቅዱሳችን ላይ ግን ልንጽፍበትም ሆነ ልናሰምርበት እንችላለን።

በማለዳ መጽሐፍ ቅዱሳችንን ሰናነብ የምናነበው የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል አይብዛ። ልናነብ ከምንፈልገው የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል አንድ የተወለነ ሃሳብ የያዘ ጥቂት ቁጥሮችን ብቻ እናንብብ። ከዚያም ያነበብነው ቃል በጸሎት ይታጀብ፣ እየ ጸለይንም እንዘምር። በዚህ ጊዜ መንፈስና ሕይወት ከሆነው ከእግዚአብሔር ቃል ጋር ሕብረት ለመፍጠር ልባችንን እንከፈት። እንዲህ ሰናደርግ እግዚአብሔር በቃሉ ሲገናኝን ልናስተውል እንችላለን።

ቀደም ብለን በማለዳ መነሣት ያለብን፣ ከማንኛውም የዚህ ዓለም ነገር ጋር ከመገናኘታችን በፊት ከእግዚአብሔር ጋር ሕብረት ለማድረግ ነው ብለናል። እንዲህ ስንል ግን ከእግዚ አብሔር ጋር ሕብረት ለማድረግ በመጀመሪያ ደረጃ በዝማራ ምስጋናና ውዳሴ ማቅረብ፣ በሁለተኛ ደረጃ መጽሐፍ ቅዱስን ማንበብ፣ በሦስተኛ ደረጃ ደግሞ ጸሎት መጸለይ ወዘተ. ... እያልን ነገሮችን በቅደም ተከተል እንድናደርግ አይደለም። በእግዚአብሔር ፊት ሁሉንም አዋሕዶ በአንድነት ማቅረብ ያስፈልጋል።

በማለዳ ስንነሣ ቃሉን አንብቦን አብርሆት እንጸገኝን ወዲያው በእግዚአብሔር ፊት እንቀርብ ይሆናል። ወይም ጸሎታችንን ከቃሉ ንባብ ጋር እናዋህደው ይሆናል። ወይም ደግሞ ቃሉን እንጸነበብን ንጢአታችንን እንናዘዝ ይሆናል። ወይም ከዚህ ላየት ባለ መልኩ እግዚአብሔር በሁሉም አቅጣጫ ስለሰጠን ጸጋ እናመስግነው ይሆናል። ወይም ባነበብነው ቃል መሠረት እግዚአብሔርን የምንለምነው ነገር ይኖራል። ወይም በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተጠቀሰ ነገር ግን በእኛ ዘንድ የሌለ ነገር እንዲኖር እንጸልይ ይሆናል። ወይም ስለ ቤተሰቦቻችንና ስለ ሌሎች ቅዱሳን ንጢአት እየተናዘዝን እንድንጸልይ መንፈስ ቅዱስ ያዘን ይሆናል። እነዚህን ሁሉ ግን በተቻለን መጠን በአንድ ላይ አዋሕደን ለማድረግ መሞከር አለብን። ሆኖም ግን በእነዚህና በሌሎች ምክንያቶች በማለዳው የአምልኪችን ጊዜ ከመጽሐፍ ቅዱስ ብዙ ምዕራፎችን በአንድ ጊዜ በማንበብ ብዙ ጊዜ መውሰድ የለብንም። ከሦስት እስከ አምስት ጥቅሶች ለአንድ ሰዓት

የማለዳ የጸሎት ጊዜ በቂ ናቸው።

ነገሮችን አዋህዶ በማቅረብ ከእግዚአብሔር ጋር ሕብረት ስለማድረግ የሚረዳን ከሆነ፤ ከመዝሙሩ ዳዊትና ከነህምያ መጽሐፍ ውስጥ ዳዊትንና ነህምያን በምሳሌ ልንወስዳቸው እንችላለን። ዳዊትም ነህምያም ነገሮችን አዋህዶ የማቅረብ ልምድ ነበራቸው። ለምሳሌ ያህል በመዝሙሩ ዳዊት ውስጥ ዳዊት በርከት ባሉ መዝሙሮቹ ላይ «አንተ» እያለ ሲናገር ቆይቶ፤ ወዲያው ደግሞ «እርሱ» እያለ ሲናገር ይገኛል። በአንድ ወቅት ከሰዎች ጋር ሲነጋገር ይቆይና ወዲያው በጸሎት ወደ እግዚአብሔር ምልስ ብሎ እግዚአብሔርን ሲያናግር ይታያል፤ ወይም ጥቂት ስለ ሰዎች ሲናገር ይቆይና ወዲያው ደግሞ ስለ እግዚአብሔር ሲናገር ይነበባል። የዳዊት መዝሙሮችን እፃፋቸውንና እንዴት እንደሚነበቡ ካላወቅን ዳዊት በመዝሙሮቹ ውስጥ ምን ሰማለት እንደፈለገ በቀላሉ ለመረዳት ያዳግተናል። ይሁን እንጂ የዳዊት መዝሙሮች ዳዊት በአበረታች ዘመን ከእግዚአብሔር ጋር ጥሩ ሕብረት እንደነበረው አመልካቾች ናቸው። በእኔ በኩል ለእግዚአብሔርና ለወንድሞች በአንድ ጊዜ መናገር አልቻልኩም። ነገር ግን የዳዊት መዝሙሮች የተፃፉት ሁለቱንም አዋህደው እንዲገልጹ ሆነው ነው።

በነህምያም መጽሐፍ እንዲሁ ነው። ነህምያ የቅጥሩን ሥራ ያከናውን የነበረው ሥራውን ከጸሎት ጋር በማዋሃድ ነበር። በሥራው ላይ እያለ ጥቂት ቃላት ይናገርና አጭር ጸሎት ደግሞ ያደርጋል። ሰንጉሡ መልስ ሲሰጥ እንኳ ከእግዚአብሔርም ከነጉሡም ጋር ይነጋገር ነበር። እንዲህ ዐይነቱ ልምምድ በአንድ አማኝ ሕይወት ውስጥ አስፈላጊ ነው። የአንድ ክርስቲያን መንፈስ ሁልጊዜ በመነሳሳት ንቁ ከሆነ፤ ወዲያውኑ ከጌታ ለመገናኘት ወይም ሕብረት ለማድረግ ይፈጥናል።

በእርግጥ ማለዳ መናን ለመስብስብ አመቺ ጊዜ ነው። ይሁን እንጂ በዚህ ጊዜ ጸሎታችሁንና ምስጋናችሁን ከቃሉ ጋር በማዋሃድ ከእግዚአብሔር ጋር ሕብረት አድርጉ ብዬ በጥብቅ አሳስባለሁ። ጸሎታችሁንና ምስጋናችሁን ከቃሉ ጋር በማዋሃድ ከእግዚአብሔር ጋር ሕብረት ብታደርጉ ቀኑን ሙሉ በእግዚአብሔር ሃሴትና ደስታ እንደምትውሉ አረጋግጥላችኋለሁ። ቃሉ ወደ ዘላለሙ መንግሥት ለምናደርገው ገዛ ብርታት የሚሰጥ

መናችን ነው። እርሱን የሚበላ አይራብም አይጠማም። ወደ ዘላለሙ መንግሥት በዚህ እንደ ምድሪ በዳ በሆነው ዓለም ውስጥ መጓዝ ላቃታቸው ወንድሞችና እህቶች ያለ እርሱ ምንም መሆን ስለማይችሉ፤ ይህንን መና በየማለዳው እንዲመገቡ እንመከራለን።

መጽሐፍ ቅዱሳችን ላይ ግልጥ ብለው የተቀመጡ ሁለት ጥቅሶች ከመዝ 63፡1 እና ከመዝ 78፡34 ላይ እንመልከት። በመጀመሪያ መዝ 63፡1 እንዲህ ይላል «አምላኬ አምላኬ ወደ አንተ እገሰግሳለሁ» መዝ 78፡34 ደግሞ «በገደላቸውም ጊዜ ወዲያው ፈለጉት፤ ተመለሱ ወደ እግዚአብሔርም ገሠገሡ» ይላል። በሁለቱም ጥቅሶች ላይ ወደ እግዚአብሔር ስለመገሰገስ ተጽፎ እናገኛለን። ይህም በጸሎት የእግዚአብሔርን ፊት ለመፈለግ አመቺው ጊዜ ማለዳ እንደሆነ ጠቋሚ ነው።

በማለዳ ተነስተን ከእግዚአብሔር ጋር ሕብረት ካደረግንና ቃሉን ከተመገብን፤ ከዚያ በኋላ በቀን ውስጥ ባለን ጊዜ ለመጸለይና ሌሎች መንፈሳዊ ተግባሮችን በትጋት ለመወጣት ንይል እናገኛለን። ለመጸለይ ጸጋ ያስፈልጋል። አንድ ለው ያለ እግዚአብሔር ንይል በጸሎት መጠመድ አይችልም። በማለዳ ተነስተን ከእግዚአብሔር ጋር ሕብረት ካደረግንና ቃሉን መመገብ ከቻልን፤ ከእርሱ ጋር ሕብረት በማድረጋችንና ቃሉን በመመገባችን ባገኘነው ጸጋ ለቤተ ክርስቲያንና ለመላው ዓለም መጸለይ እንችላለን።

ይህንን ርእሰ ከማጠቃለላችን በፊት ሁል ጊዜ ማለዳ ስንነሣ በእግዚአብሔር ፊት ማድረግ ያለብንን ሀራት ነገሮች ልብ እንበል። እነዚህም ሀራት ነገሮች፤ መጸለይ፤ እግዚአብሔርን በዝማሬና በምስጋና ማወደስ፤ መጽሐፍ ቅዱስ ማንበብና ከእግዚአብሔር ጋር ሕብረት ማድረግ ናቸው። በማለዳ ተነስተን እነዚህን ሀራት ነገሮች ማድረግ ከዘነጋን፤ የምንውልበት ቀን ይመለከርብናል። ቀኑን በሙሉ የምናደርገው ነገር መንፈሳዊ ሁኔታችንን ይገልጣል። አንዳንድ ጊዜ ቀኑን በሙሉ ድባቲ የሚይዘን (የሚከብደን) በማለዳ ተነስተን በእግዚአብሔር ፊት ስላልጸለይን ሊሆን ይችላል።

በየጊዜው ወደ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን የሚጪመሩ አዳዲስ አማኞች በየማለዳው እየተነሱ ከእግዚአብሔር ጋር ሕብረት ማድረግ እንዲሰማመዱ ማስተማር አለብን።

አዳዳሪ አማኞች ወደ ጌታ ከመጡ በኋላ በዚህ ጉዳይ አንድ ጊዜ ቸልተኞች ከሆኑ በሌሎች ጉዳዮችም እንዲሁ ቸልተኞች እየሆኑ ሊመጡ ይችላሉ። አንድ አማኝ በየማለጻው ማግኘት የሚገባውን መንፈሳዊ ምግብ የማግኘቱና ያለ ማግኘቱ ጉዳይ በየቀን ውሎው ላይ ከፍተኛ ልዩነት ሊያመጣ ይችላል።

በቤተ ክርስቲያናችን የአምልኮ ፕሮግራም ላይ ፒያኖ በመጫወት የሚያገለግል አንድ ወንድም እንዲህ ብሏል «አንድ ጊዜ ልምምድ ሳላደርግ በአምልኮ ፕሮግራም ላይ ፒያኖ ከተጫወትኩ ቀደም ብዬ ልምምድ ያለ ማድረግ ያመጣው ችግር ለእኔ ለአራሴ ይታወቀኛል። ለሁለት ጊዜ ሳልለማመድ ለመጫወት ከሞከርኩ ደግሞ ለባለቤቴ ችግሩ ይታወቃል፤ ለሦስት ጊዜ ሳልለማመድ ከተጫወትሁማ መላው የአጥቢያይቱ ማግባረ ምዕመናን አንድ ችግር እንዳለብኝ ያውቃል» ብሏል። ለእኛም በማለጻ የመነሣትና አምላካችንን የመገናኘት ልምዳችንን ብንተው እንዲሁ ነው። በየማለጻው ተነስተን አምላካችንን መገናኘት ብናቅም፣ የመንፈሳዊ ሕይወታችን ምንጭ ወደ ሆነው ጌታ መድረስ ዘንግተናልና በመንፈሳዊ ሕይወታችን የት አንዳለን ለሌሎች ይታወቃል። አዳዲሶችን ጨምሮ በክርስቶስ ያለን ሁላችን በየቀኑ ማለጻ ለመነሣት ራሳችንን ማስገዛት እንድንችል ጌታ ጸጋውን ያብዛልን!!

6.4 በማለጻ የሚነሱ ሊያስተውሏቸው የሚገቡ ነገሮች

የያዝነውን ርእሰ ከመደምደማችን በፊት በማለጻ በመነሣት ላይ ያሉ ወገኖችና አዳዲሶች ሊያስተውሏቸው ይገባል የምንላቸውን ነጥቦች ከዚህ በታች ለማንሣት እወዳለሁ።

6.4.1. በማለጻ ለመነሣት አምሽቶ ያለመተኛት

ከእኔም ሆነ በአካባቢያችን ከሚኖሩ የቅዱሳን ሕይወት ልምምድ እንደተመለከትኩት በማለጻ የመነሣት ልምድ ያላቸው ማታ በጊዜ የመተኛት ልምድ ያላቸው ናቸው። ማታ በተለያዩ ጉዳዮች አምሽቶ በማለጻ ለመነሣት መሞከር አግባብ አይደለም። ይህም ሻማን በሁለቱም ጫፍ እንደ ማቀጣጠል ይቈጠራል።

6.4.2. በማለጻ ለመነሣት ብዙ ነገር ያበፈልጋል ብሎ አለማሰብ

አንዳንዶች ማለጻ ለመነሣት ከሌሊቱ ዘጠኝ ወይም ዐሥር ሰዓት መነሣት አለብኝ ብለው ይወስናሉ። ይህን ውሳኔያቸውን ተግባራዊ ለማድረግ ከሌሊቱ ዘጠኝ ሰዓት መነሣት ለጥቂት ጊዜ ይሞክሩና ሲያቅታቸው ያቆማሉ። በጣም ሌሊት ለመነሣት መሞከር ውጤት አያስገኝም። ነገር ግን ማታ በጊዜ ተኝተው ማለጻ መነሣት ለማፈልጉ ከማለጻው ዐሥራ አንድ ወይም ዐሥራ ሁለት ሰዓት መነሣት ጥሩ ውጤት ያስገኛል። የምንነሣበት ጊዜ ሌሊት ከሆነ ግን አዘውትሮ ለመቀጠል ያስቸግራል። ያለ መንፈስ ቅዱስ ትእዛዝ ሌሊት ተነስቶ መጸልይ የአንቅልፍ ጊዜያችንን ስለሚያዛባ የሚመረጥ አይደለም። በማለጻ ለመጸልይ የምንመርጠው ሰዓት በቀኑ ውሎአችን ላይ ተፅዕኖ ወይም ችግር የሚፈጥር መሆን የለበትም። በዚህ ምክንያት ሌሊት ተነስቶ መጸልይን እናደፋፍርም። ማለጻ ተንስተው በአምላካቸው ፊት ለመሆን ለሚፈልጉ ግን ዐሥራ አንድ ወይም ዐሥራ ሁለት ሰዓት ላይ እንዲነሱ እናበረታታለን።

6.4.3. በማለጻ የመነሣት ልምድን ማዳበር

ማለጻ ተነስቶ የማያውቅ ላው ለመነሣት ቢሞክር ችግር እንደሚያጋጥመው ይታወቃል። የማለጻ አየር ቀዝቃዛ ስለሚሆን፣ በአልጋው ውስጥ ያለውን ሙቀትና ጥሩ አንቅልፍ መሥዋዕት አድርጎ ከአልጋው ላይ ለመውረድ ዋጋ ያስከፍላል። ማለጻ መነሣት ቢያንስ ቢያንስ የጥቂት ጊዜ ልምምድን ይጠይቃል። ነገር ግን አንድ አማኝ ማለጻ ተንስቶ ከእግዚአብሔር ጋር ሕብረት ለማድረግ ራሱን ማስገደድ አለበት። ከጥቂት ጊዜ በኋላ ግን ያለ አንዳች ችግር ማለጻ መነሣት ይችላል። የለው ልጅ የሰውነት ነርቮች በተራራ ላይ ንፋስ ወደፊለገው አቅጣጫ እንደሚያዘ ማቸው ዛፎች ናቸው። ነፋሱ ብዙ ጊዜ ወደ አንድ አቅጣጫ ብቻ የሚነፍስ ከሆነ፣ ዛፉም ወደዚያ አቅጣጫ የማዘንበል አዝማሚያ ያሳያል። ለምሳሌ አንተ አርፍደህ የመነሣት ልምድ ካለህ ነርቮችህ በዚያ ሰዓት ወደ አንቅልፍ ያዘማለ፣ ማልደህ የምትነሣ

ከሆነ ደግሞ ወደ መንቃት መዝመም ይጀምራሉ። እንዲህ ከሆነ ማለጻ መነሣት አስቸጋሪ ከመሆን ይልቅ አንጊ ይሆናል ዘግይቶ መነሳትም ይቀራል። ምክንያቱም ከዚያ በኋላ መተኛት አይቻልምና።

ማለጻ መነሣት ልምድህ እስከሚሆን ድረስ እግዚአብሔር ጸጋ እንዲሰጥህ እየለመንህ እየደጋገምህ ለመነሣት ሞክር። በዚህ ጊዜ በየቀኑ ዐልጋህን ለቀህ በመነሣት ከእግዚአብሔር ጋር የምታደርገው ግንኙነት ምን ያህል እንደሚያስደስት ትገነዘባለህ።

6.4.4. የእንቅልፍ ጊዜያችንን ከስድስት ሰዓት ያለ ማስበልጥ

የህክምና ባለሙያዎችን ሳላማክር እንዲህ መናገሬ እንደ ስህተት ሊፈጠር ይችላል። ቢሆንም ግን ከስድስት ሰዓት በላይ በእንቅልፍ ማሳለፍ እንደሌለብን አምናለሁ። በእርግጥ አንዳንድ ሰዎች በሕመም ምክንያት ከስድስት ሰዓት በላይ በዐልጋቸው ይተኙ ይሆናል። ይህ ጤንነታቸው እስከመለስ ድረስ የተገባ ነው። ለእኛ ለጤነኞቹ ግን በሕመም ምክንያት በአልጋ ላይ ብዙ እንድናሳልፍ ወይም ከእንቅልፍ ጋር በቂ እረፍት እንድናደርግ ሐኪም ካልፈቀደልን በስተቀር፣ የስድስት ሰዓት እንቅልፍ በቂ ነው። ማለጻ በመነሣታችን ምክንያት ስለ ጤንነታችን ሃሳብ አይግባን። ብዙዎች ራሳቸውን በጣም ከመውደዳቸው የተነሣ ሳይታመሙ ከፍርሃት የተነሣ የሥነ-ልቦና በሽተኞች ይሆናሉ። ማንኛውም ሰው ሊኖረው የሚገባ አማካይ የእንቅልፍ ጊዜ ከስድስት እስከ ስምንት ሰዓት ነው። ይህን አማካይ የእንቅልፍ ጊዜ ከጠበቅን በማለጻ ተነስተን በእግዚአብሔር ፊት ለመሆን በቂ የእንቅልፍ ሰዓት ይኖረናል።

6.4.5. ሰነፎችን ማበረታታት

ሰነፍ ሰው አንድ ነገር እንዲያደርግ ሁልጊዜ የሌሎችን ግፊት ይፈልጋል። እኛ ሁላችን ደግሞ የክርስቶስ አካል ብልቶች ነን። በአካል ውስጥ ደግሞ አንዱ ብልቶ ሌላውን ብልቶ ይረዳዋል። ታዲያ በመካከላችን አንዳንድ ብልቶች ሰነፍና ቢታይባቸው ዝም

ብለን በግዴለኝነት ልንመለከታቸው ይገባል? በጭራሽ! ከእኛ መካከል በማለጻ ተነስተው በእግዚአብሔር ፊት ለመሆን ስንፍና የተጠናወታቸው ቢኖሩ፣ በማለጻ እንዲነሱ ማበረታታት አለብን። በሌላ በኩል ደግሞ ከሃያ ዐራት ሰዓት ውስጥ ዐራት ወይም ሦስት ሰዓት ብቻ የሚተኙ በቂ እረፍት ባለማግኘት ሊታመሙ ስለሚችሉ፣ እነዚህ ደግሞ መታረም አለባቸው። መካከላዊ የእንቅልፍ ጊዜ ስድስት ሰዓት ነው። ይህን ያህል ሰዓት መተኛት አስፈላጊም ነው። ጥቂት መተኛት ግን በቂ አይደለም። በማለጻም ተነስተን እንዳንጸልይ ሊያደርገን ይችላል።

6.5 አዳዲስ አማኞችን እንርዳ

ከጌታ ጋር ለብዙ ጊዜ የቆየንና ማለጻ በመነሣት በፊቱ የመገኘት ልምምድ ያለን ቅዱሳን ሁሉ፣ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ማለጻ የመነሣት ልምድ እንዲኖር ለማድረግ ኅላፊነቱን መውሰድ አለብን። ዕድሉ ሲያጋጥመን ወጣቶችን ወንድሜ በዚህ ሰሞን በማለጻ እየተነሳህ ትጸልያለህ? ከመኝታህስ የምትነሣው በስንት ሰዓት ነው? ብለን መጠየቅ አለብን። ብዙዎች ጠዋት በሁለት ሰዓት ላይ ይነሣሉ፣ በሀሥር ደቂቃ ውስጥ ቁርሳቸውን ይበሉና፣ ለአምስት ደቂቃ ደግሞ መጽሐፍ ቅዱሳቸውን ያነባሉ፣ ከዚያ በኋላ ተመልሰው በአልጋቸው ላይ ብዙ ጊዜ ያጠፋሉ። በጌታ ቤት የቆየን አዳዲስ አማኞችን ማለጻ ተነስተው ከአምላካቸው ጋር እንዲያሳልፉ መርዳት አለብን። ምናልባት እነርሱን መርዳታችን ዋጋ ሊያስከፍለን ይችላል።

ልብ እንበል፣ በማለጻ እየተነሣን ከአምላካችን ጋር መጽኘት እያንዳንዳችን ሊኖረን የሚገባ ልምድ ነው። አዳዲስ አማኞች ይህንን ያደርጉ ዘንድ እነርሱን የመርዳት ኅላፊነቱ በጌታ ቤት በቆየነው ላይ ነው።

ቤተ ክርስቲያን ይህንን ብትለማመድና ብዙ ወንድሞችና እህቶችም ማለጻ መነሣትን ሥራዬ ብለው ቢይዙት ወይም እያንዳንዱም አማኝ ወደ እግዚአብሔር ፊት በመቅረብ በየቀኑ ብርሃን ቢያገኙ፣ ቤተ ክርስቲያን ምንኛ በመንፈሳዊ ነገር በበለ ጸገች ነበር። በጣት የሚቁጠሩ አማኞች ብቻ መንፈሳዊ በረከትን ከጌታ የሚቀበሉ ከሆኑ ግን፣ ቤተ ክርስቲያን ትደኽቃለች። ነገር

ግን ሁላችን ከላይ ከጌታ መንፈሣዊ በረከትን ብንቀበል፤ ምንም እንኳን እያንዳንዳችን በየግላችን የምንቀበለው መንፈሳዊ በረከት ጥቂት ቢሆንም እንኳን ውጤቱ ግን ቤተ ክርስቲያንን በመንፈሳዊ ነገር በጣም እንድትበልጽግ ያደርጋታል።

ዋናው ነገር በቤተ ክርስቲያን በፀሐር ወይም በመቶ የሚቁጠሩ የበጎ ፈቃድ አገልጋዮችና ወንጌላውያን መኖራቸው አይደለም። ሁሉም የእካሉ አባላት በማለዳ በመነሣት ከእግዚአብሔር ጸጋና በረከት መቀበል አለባቸው እንላለን። ወንድሞችና አህቶችም በዚህ መንገድ ቢሄዱ በመካከላችን የሚገኘው መንፈሳዊ ብልጥግና ወደር አይኖረውም። እግዚአብሔር የገለጠ ልንን መንፈሳዊ ነገር ለሌሎች ማካፈል እንድንችል የበታችነትን ሰሜት ከእኛ ማራቅ እንዳለብን አስባለሁ። እያንዳንዱ የክርስቶስ እካል ብልት ከክርስቶስ የተቀበለውን መንፈሳዊ ነገር ለእካሉ ጥቅም ማዋል አለበት። በክርስቶስ እካል ውስጥ ከእግዚአብሔር ብዙ መንፈሳዊ ነገሮችን የሚቀበሉ ብዙ የሸክላ እቃዎች ቢኖሩ እንኳን እያንዳንዱ ከጌታ የተካፈለውን ጥቂት መንፈሳዊ በረከት ለክርስቶስ እካል ማካፈል አለበት። ለሀዚህ በማለዳ መነሣትን ምንም ሕርባና እንደሌለው ነገር አድርገን አንቁጠር። በማለዳ የመነሣት ልምዳችንንም እናዳብር። ሁላችንም በዚህ ጉዳይ አዳዲስ አማኞችን ይዘን አንድ እርምጃ ወደፊት እንድንሄድ ጌታ ይርዳን!! «አሜን»።

ስለ መጽሐፉ

የለፈውን አርጌውን ርዝራዥ እንዴት ማስወገድ ይቻላል? ሁሉን ትቶ ክርስቶስን መከተል ይቻል ይሆን? ሰውነታችንን ለእግዚአብሔር ሕይወትና ቅዱስ መስዋዕት እድርገን ለማቅረብ ምን ያስፈልጋል? ቃሉን ማጥናት፣ ጸሎትና ማለጻ ማለጻ ከእግዚአብሔር ጋር ንብረት ማድረግ በሕይወታችን የሚያስከትለው ወሳኝ ለውጥ ምንድን ነው?

ለእነዚህና መሳሪያ ጥያቄዎች ዎች ማን ከእግዚአብሔር ቃል ምላሽ ይሰጡናል። ጸሐፊው እነዚህን እውነቶች ከዕለታዊ ሕይወታችን ጋር እዛምተውታልና የእኛህ ስሙ ጥር የእግዚአብሔር ሰው ትምህርት አያምልጠን። ታዲያ ደጋግመው ማንበብን እይዘንጉ፤ ከዚያ መባረክዎን ራስዎ ይመሰክሩታል።

ሕይወት ሥነ ጽሑፍ አገልግሎት

ነቢዩ አሳይያስ፣ አይሸሹም መኮንን፣ ቁምላቸው ፋንታሁን እና ጳውሎስ ፈቃዱ ክርስቶስን ማእከል እድርገው ያስተማሩና የጻፉትን የእኛህን እውቀት መምህር መጽሐፍ እየፈላለጉ ወደ አገርኛው ቋንቋችን በመተርጉም መንፈሳዊ ሕይወታችንን ስለሚመግቡና ስለሚገነቡ ጌታ አብዝቶ ይባርካቸው እላለሁ። የዚህ መጽሐፍ ተርጓሚ ወንድማችን ነቢዩ ከዚህ ቀደም «ድል ነሺ ሕይወት» የተባለውን መጽሐፍ ለንባብ አብቅቶ ሕይወታችንን ባርክቷል። ይህች መጽሐፍ ደግሞ ለአንባቢያን የዕለት ተዕለት ሕይወትን ከእየሰሰ ጋር ምን መምሰል እንዳለበት ስለምታሳይና ሕይወትን በእግባቡ ለመምራት ስለምትጠቀም ሕዝብ ክርስቲያን ሆይ አንብቧት እላለሁ።

አበበ ሰዩም (መጻፊ)

(ምስራቅ አዲስ አበባ መሥራተ ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን)